

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 6.6.2012 г.
COM(2012) 280 final

2012/0150 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за създаване на рамка за възстановяване и оздравяване на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на директиви 77/91/ЕИО и 82/891/ЕО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО и 2011/35/ЕО и на Регламент (ЕС) № 1093/2011

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2012) 166 final}
{SWD(2012) 167 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Финансовата криза подложи на тежко изпитание способността на властите да се справят с проблемите в банковите институции. Финансовите пазари в Съюза са станали толкова взаимнообвързани, че сътресенията на национално равнище бързо могат да се прехвърлят върху дружества и пазари в други държави членки.

На този фон Комисията издаде през октомври 2010 г. съобщение¹, в което се излагат планове за създаване на рамка на Съюза за управление на кризата във финансовия сектор. Рамката дава на органите общи и ефективни инструменти и правомощия за справяне с банковите кризи преди те да настъпят, като се запазва финансовата стабилност и се свеждат до минимум свързаните с несъстоятелността загуби за данькоплатците.

На международно равнище лидерите на държавите от Г-20 призоваха за „преразглеждане на ликвидационните режими и законите за несъстоятелност с оглед на опита от близкото минало, за да се гарантира, че те способстват за организираното съкращаване на дейността на големи трансгранични институции.”² През ноември 2011 г. в Кан те подкрепиха изработените от Съвета за финансова стабилност (СФС) Основни показатели за ефективни оздравителни режими за финансовите институции („основни показатели”)³. В тях се определят основните компоненти, които според СФС са необходими за постигане на ефективен оздравителен режим. Тяхното прилагане следва да позволи на органите да оздравяват финансовите институции по надлежния ред без разходите за оказаната подкрепа за несъстоятелност да бъдат прехвърляни на данькоплатците, като по този начин се предпазват важни икономически функции. През юни 2012 г. се очаква страните от Г-20 да оценят напредъка при прилагането на тези разпоредби в различните юрисдикции.

През юни 2010 г. Европейският парламент прие по собствена инициатива доклад с препоръки за управление на трансгранични кризи в банковия сектор⁴. В него се подчертава нуждата от рамка на равнището на Съюза за управление на банки във финансова нестабилност и се препоръчва по-голяма интеграция и съгласуваност на оздравителните изисквания и механизми, приложими към трансгранични институции. През декември 2010 г. Съветът (ЕКОФИН) прие заключения⁵, в които се призовава за създаване на рамка на Съюза за превенция, управление и оздравяване на кризите. В тях се изтъква, че рамката, която се състои от три стълба (подготвителни и превантивни мерки, ранна интервенция и оздравителни инструменти и правомощия), следва да се прилага по отношение на банки от всякакъв размер и да доведе до подобряване на трансграничното сътрудничество. Рамката „следва да има за цел запазването на финансовата стабилност чрез съхраняване на общественото доверие и на доверието на пазара; отдаване на първи приоритет на превантивните и подготвителните мерки;

¹ COM (2010) 579 окончателен

² Декларация на лидерите на страните от Г-20 от срещата на високо равнище за финансовите пазари и световната икономика, април 2009 г.

³ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

⁴ (2010/2006(INI))

⁵ 17006/1/10

предоставяне на надеждни инструменти за оздравяване; възможност за провеждане на бързи и решителни действия; намаляване на моралния риск и минимизиране във възможно най-голяма степен на общите разходи за публичните средства чрез гарантиране на справедливо разпределяне на тежестта сред участниците във финансовите институции; улесняване на плавното оздравяване на трансгранични групи; гарантиране на правна сигурност и ограничаване на нарушенията на конкуренцията.”

Освен това група на високо равнище трябва да докладва пред Комисията през втората половина на 2012 г. затова, дали наред с текущите регулаторни реформи, структурните реформи на банките в Съюза биха укрепили финансовата стабилност и подобрили ефективността и защитата на потребителите⁶. Предложението на групата ще бъде разгледано отделно след завършване на работата.

На 30 май 2012 г. Комисията посочи, че ще започне процес, ”чрез който да се очертаят основните стъпки към пълен икономически и паричен съюз, включително преминаването към банков съюз, включително интегриран финансов надзор и единна схема за гарантиране на депозитите”⁷.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

В периода между 2008 и 2012 г. службите на Комисията организираха редица консултации и обсъждания с експерти и основни заинтересовани лица по въпросите на възстановяване и оздравяването на банки. През януари 2011 г. Комисията публикува за обсъждане като част от последното обществено допитване преди приемането на предложението, работен документ на службите на Комисията, в който подробно се описват разглежданите от нея възможни варианти на политиката. Консултацията приключи на 3 март 2011 г. През април 2012 г. бяха организирани задълбочени дискусии с експерти от държавите членки, банковия сектор, научните среди и правни кантори върху един от оздравителните инструменти — т.нар. инструмент за рекапитализация чрез вътрешни източници или инструмент за обезценяване на дълга. Дискусията се съсредоточи около важните параметри на инструмента за обезценяване на дълг, включително по-специално предпоставките за оздравяване, обхвата на рекапитализацията чрез вътрешни източници, евентуално минимално равнище на рекапитализация, оздравяването на групи, както и разпоредби относно завареното положение. Документите от обществените обсъждания са достъпни на уебстраницата на Европейската комисия⁸.

На тази основа Комисията изготви настоящото законодателно предложение. Службите на Комисията изготвиха и оценка на въздействието от предложението, която е на разположение на уебстраницата на Европейската комисия⁹.

Комитетът по оценка на въздействието (КОВ) изготви две становища през май и юни 2011 г. и изложените в тях коментари бяха взети предвид при окончателното предложение. Освен това текстът на оценката на въздействието е актуализиран след

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/group_of_experts/index_en.htm#High-level_Expert_Group

⁷ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/nd/eccomm2012_en.pdf

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm

последните събития на международната сцена, като са включени и резултатите от проведените през април 2012 г. дискусии относно инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници. По-специално преразгледаната оценка на въздействието подобрява представянето на правния и институционалния контекст, като описва отговорностите на националните надзорни органи и оздравителните органи и връзката между предложението за рекапитализация чрез вътрешни източници и планираните промени в изисквания по ДКИ IV. Оценката на въздействието по-добре обяснява съдържанието на вариантите, по-специално вариантите, свързани с използването на инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници/обезценяване на дълг. Също така беше добавена оценка на въздействието, което инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници ще окаже върху разходите за финансиране на банките и нефинансовите дружества (МСП). Беше включен раздел относно съгласуваността на предложението с други регулаторни предложения. И накрая допълнително бяха пояснени мерките за мониторинг и оценка, като бяха подчертани съответните показатели, който трябва да бъдат наблюдавани.

В оценката на въздействието се заключава следното:

- Предложената рамка на Съюза за оздравяване на банки цели да заздравя финансовата стабилност, да намали моралния риск, да защити вложителите и важни банкови услуги, да спести държавни средства и да защити вътрешния пазар на финансови институции.
- Очаква се рамката да има положително социално въздействие: първо, като намали вероятността от банкова криза, която да обхване цялата система, и като предотврати спадове на БВП, които настъпват след банкова криза; и, второ, чрез свеждането до минимум на загубите на данъкоплатците, произтичащи от подкрепата за институции в несъстоятелност.
- Разходите за въвеждане на рамката са свързани с евентуалното нарастване на разходите за финансиране на банките, поради отпадането на изричната държавна подкрепа и на разходите за оздравителните фондове. Възможно е банките да прехвърлят повишените разходи на клиентите или акционерите, като намалят лихвите по депозитите, увеличат лихвите по заемите и банковите такси или намалят възвръщаемостта на собствения капитал. Конкуренцията обаче може да ограничи възможността на банките да прехвърлят разходите изцяло. Потенциалните ползи от рамката по отношение на икономическото благосъстояние в дългосрочен план, изразяващи се в намаляване на вероятността от възникване на системна криза, са значително по-големи от потенциалните разходи.

3. ОБЩО ОБЯСНЕНИЕ: РАМКА ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ И ОЗДРАВЯВАНЕ

Необходимост от ефективна рамка за възстановяване и оздравяване

Банките и инвестиционните фирми (наричани по-долу институции) предоставя важни услуги на гражданите, предприятията и икономиката като цяло (като приемане на депозити, отпускане на заеми и експлоатация на платежни системи). Тяхната работа зависи до голяма степен от общественото доверие и бързо може да стане нерентабилна, ако техните клиенти и контрагенти загубят доверие в способността на банките да

изпълнят своите задължения. В случай на фалити банките следва да бъдат ликвидирани в съответствие с обичайните процедури по несъстоятелност. Взаимообвързаността между институциите обаче поражда риск от системна криза, когато проблемите на една банка може да се разпространят в цялата система. Поради системния риск и важните икономически функции, изпълнявани от институциите, обичайното производство по несъстоятелност може не винаги да е подходящата форма за решаване на проблемите, а поради липсата на ефективни инструменти за управление на проблемните институции, твърде често се налага използването на публични средства, за да се възстанови доверието в дори сравнително малки институции, така че техните проблеми да не се разраснат и сериозно да засегнат реалната икономика.

Затова е необходима ефективна рамка за методично управление на банкови фалити, вследствие на което да се избегне разпространяване на проблемите към други институции. Целта на тази политическа рамка е да предостави на съответните органи общи и ефективни инструменти и правомощия за справяне с банкови кризи преди да настъпят, запазването на финансовата стабилност и свеждането до минимум на загубите за данъкоплатците.

Подготовка и превенция, ранна намеса и разрешаване

За тази цел съответните органи трябва да разполагат с правомощия, основаващи се на три елемента: i) подготвителни стъпки и планове за свеждане до минимум на рисковете от потенциални проблеми (подготовка и предотвратяване¹⁰); ii) при възникващи проблеми — правомощия да овладеят влошаващото се състояние на банката на ранен етап, за да се избегне несъстоятелност (ранна намеса) и iii) ако неплатежоспособността на институцията поражда тревога по отношение на общия обществен интерес (определен в членове 27 и 28) — конкретни средства за реорганизиране или закриване на банка по надлежния ред, като междувременно се запазят нейният важни дейности и се сведат до минимум на загубите на данъкоплатците от несъстоятелността (оздравяване). Всички тези правомощия представляват ефективна рамка за възстановяване и, ако е необходимо, оздравяване на институции. Тъй като рискът, който всяка отделна банка поражда за финансовата стабилност, не може да бъде предварително установен, тези правомощия следва да се предоставят на съответните власти във връзка с всяка банка, независимо от нейния размер или мащаба на дейността ѝ.

Резолюция - специален режим на несъстоятелност за институции

В повечето държави банкови и небанкови дружества във финансови затруднения са предмет на обичайно производство по несъстоятелност. Тези производства водят или до реорганизация на предприятието (което предполага договорено с кредиторите намаляване на дълговете), или до ликвидация и разпределяне на загубите между кредиторите, или и двете. При всички случаи кредиторите и акционерите не получават заплащане в пълен размер. Въпреки това, опитът от различни банкови кризи показва, че законодателството, свързано с несъстоятелността, не винаги е подходящо за ефективно справяне с фалита на финансови институции, тъй като при него не са отчетени в достатъчна степен необходимостта да се избегнат сътресения за финансовата стабилност, да се поддържат основни услуги или да се защитят вложителите. Освен

¹⁰ В този контекст „превенция“ означава избягване на нерегулиран фалит, който може да предизвика финансова нестабилност, а не предотвратяването на фалит по принцип.

това производствата по несъстоятелност са бавни и в случай на реструктуриране, те изискват сложни преговори и споразумения с кредитори, което е свързано с някои потенциални вреди за длъжниците и кредиторите по отношение на забавяне в сроковете, разходи и желания краен резултат.

Оздравяването представлява алтернатива на обичайните процедури по несъстоятелност и предоставя средства за реструктуриране или закриване на проблемна банка, чийто фалит би породил тревога поради общия обществен интерес (заплаха за финансовата стабилност, за продължаването на важни функции на банката и/или за сигурност на депозитите, активите на клиенти и държавните средства)¹¹. Следователно чрез оздравяването на институциите трябва да се постигнат резултати, подобни на тези на обичайната процедура по несъстоятелност по отношение на разпределянето на загубите между акционерите и кредиторите, като се вземат предвид правилата на Съюза в областта на държавните помощи и същевременно са запази финансовата стабилност и се ограничат загубите за данъкоплатците, свързани с осигуряването на подкрепа за платежоспособността на институцията. Наред с това следва да се осигури правна сигурност, прозрачност и предвидимост по отношение на третирането на акционерите и кредиторите на банката, както и да се запази стойността, която в противен случай би могла да бъде унищожена в резултат на фалита. Освен това чрез премахването на изричната гаранция за предоставяне на публични финансови средства за спасяване на институциите, вероятността от оздравителен режим следва да насърчи необезпечените кредитори да оценяват по-добре риска, свързан с техните инвестиции. Структурирането на националните оздравителни фондове в съответствие с правилата на Съюза за държавна помощ ще гарантира, че общите цели на рамката могат да бъдат спазени.

Баланс между предсказуемост за инвеститорите и свобода на действие за органи

С цел да бъдат защитени съществуващите права на собственост, банката следва да влезе в оздравителен режим непосредствено преди да изпадне в несъстоятелност, т.е. когато е на ръба на фалита. Въпреки това, решението за започване на оздравителен режим може да зависи от редица променливи величини и фактори, свързани с преобладаващите пазарни условия или характерни за институцията показатели, свързани с нейната ликвидност или платежоспособност, което налага оздравителните органи да разполагат с известна свобода на вземане на решение. По подобен начин конкретните оздравителни действия, които трябва да бъдат предприети, не следва да бъдат определени предварително по отношение на всяка банка, а по-скоро следва да бъдат продиктувани от специфичните обстоятелства.

Въвеждането на рамка на Съюза с подобни инструменти, принципи и процедури е необходимо, за да се гарантира, че националните органи прилагат оздравяването по достатъчно съгласуван начин. При разработването на тази рамка трябва да се постигне равновесие между свободата на надзорните органи да упражняват правомощията си по начин, съобразен с конкретните особености на всеки отделен случай, между гаранцията за установяване на равнопоставени условия на конкуренция и запазването целостта на единния пазар. На Европейския банков орган (ЕБО) следва да бъде възложена задачата да разработва технически насоки и стандарти, за да се осигури последователното прилагане на оздравителните правомощия, да участва в планирането на оздравяването по отношение на всички трансгранични институции и да извършва задължително

¹¹ Ако органите преценят, че финансовата стабилност и данъкоплатците не са застрашени, банката (или част от нея) може да бъде ликвидирана по обичайния начин.

посредничество между националните органи в случай на разногласие относно прилагането на рамката.

Накрая, успешното решаване изисква достатъчно средства, например за издаване на гаранции или предоставяне на краткосрочни заеми, с които да се помогне на важни подразделения на оздравеното дружество да възвърнат рентабилността си. Тези средства по принцип следва да бъдат осигурени от банковия сектор по справедлив и пропорционален начин и, доколкото е възможно (като се имат предвид икономическите разходи), да бъдат предварително обезпечени. Вzeti заедно, тези стъпки гарантират, че независимо от предприетото подходящо оздравително действие, разходите се поемат основно от самите институции и техните собственици и инвеститорите.

Вътрешния пазар — третиране на трансграничните групи

Трансграничните групи се състоят от институции, установени в различни държави членки. Оздравителната рамка признава съществуването на трансграничните групи в Европа като един от основните двигатели за интеграция на финансовите пазари на Съюза. Рамката установява специални правила за трансгранични групи, с които се регламентира подготовката и превенцията (членове 7, 8, 11, 12 и 15), интервенцията (член 25) и оздравителната фаза (членове 80 — 83). Тя установява правилата за прехвърляне на активи между дружества, принадлежащи към група, в случай на финансови затруднения (членове 16 — 22).

Правилата за групи имат за цел балансирането на интересите от, при необходимост, успешно оздравяване на групата като цяло и запазването на финансовата стабилност в държавите членки, в където работи групата, и в Съюза. Въвеждането на ефикасни начини за разрешаване на проблемите на трансгранични групи е единственият начин да постигане на финансова стабилност в Съюза, в следствие на което ще се подобри функционирането на единния пазар в условията на криза. По-специално ефикасно бързо оздравяване на групата, при което се минимизират загубата на стойност за групата, ще бъде постигнато, като на оздравителния орган за групата бъде вменена водеща роля, без обаче да се пренебрегват необходимите гаранции за приемащите държави членки.

Независимо от водещата роля, предоставена на оздравителния орган за групата, интересите на оздравителните органи на приемащата страна ще бъдат взети предвид в достатъчна степен, като за целта: а) се установят механизми за сътрудничество между оздравителните органи чрез създаването на колегии на оздравителните органи; б) се потвърди, че когато се вземат решения по отношение на групи, трябва да се отчита финансовата стабилност във всяка една държава членка, в която работи групата; в) се очертае ясен процес на вземане на решение, който позволява на всички органи да изразят своите становища, като в същото време се гарантира, че се взема единно решение във връзка с оздравяването на групата, и г) се приемат механизми за разрешаването на конфликти между оздравителните органи (с посредничеството на ЕБО).

ЕБО¹² ще изпълнява задължително посредничество, както е предвидено в Регламент (ЕС) № 1093/2010 (Регламент за ЕБО), и по-специално в член 19. В този контекст

¹² За да се гарантира, че оздравителните органи са представени в ЕБО и да се ограничат конфликтите на интереси, Регламент (ЕС) № 1093/2010 се изменя, така че националните

всички действащи правила на същия регламент се прилагат, включително членове 38 и 44, параграф 1).

Всички тези механизми следва да гарантират, че оздравяването на група или предоставянето на финансова подкрепа между свързаните в нея институции не е във вреда на никоя част от групата и на финансовата стабилност на държавата членка, където е разположено дъщерното предприятие.

4. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

4.1. Правно основание

Правното основание за настоящото предложение е член 114 от ДФЕС, съгласно който се разрешава приемането на мерки за сближаване на национални разпоредби, насочени към създаването и функционирането на вътрешния пазар.

С предложението се хармонизират национални закони в областта на възстановяването и оздравяването на кредитни институции и инвестиционни дружества, така че да се гарантира, че държавите членки разполагат с едни и същи инструменти, които да използват в случай на фалити на важни за системата финансови институции. По този начин хармонизираната рамка следва да спомогне за укрепване на финансовата стабилност в рамките на вътрешния пазар чрез осигуряване на минимален капацитет за оздравяване на институции от всички държави членки и като улесни сътрудничеството между националните органи, когато работят с трансгранични групи в несъстоятелност.

Съответно член 114 от ДФЕС е подходящо правно основание.

4.2. Субсидиарност

По силата на принципа на субсидиарност, заложен в член 5.3 от ДФЕС, в областите, които не попадат в неговата изключителна компетентност, Съюзът действа само когато и доколкото целите на предвиденото действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, както на централно, така и на регионално и местно равнище, а поради обхвата или последиците от предвиденото действие могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза.

Единствено действие на равнището на Съюза може да гарантира, че държавите членки използват взаимно съвместими мерки за справяне с фалиращи банки. Въпреки че банковият сектор в Съюза е силно взаимнообвързан, системите за справяне с банкови кризи се определят на национално ниво и се различават съществено. Понастоящем в много от националните системи властите не разполагат с необходимите правомощия да ликвидират финансови институции по ясно организиран ред, като същевременно запазят важните за финансовата система услуги и сведат до минимум загубите за данъкоплатците от предоставянето на подкрепа за платежоспособността. Различията в националните законодателства са лоша предпоставка за успешно разрешаване на кризи от трансгранично естество, като затрудняват механизмите за сътрудничество с приемащата държава.

оздравителни органи за бъдат включени към възприетото в регламента понятието за компетентни органи.

Освен това съществени различия в националните оздравителни процедури може да доведе до неприемливи рискове за финансовата стабилност и да постави под заплаха ефективното оздравяване на трансгранични групи. Тъй като въвеждането на адекватен оздравителен режим на равнището на Съюза изисква значително хармонизиране на националните практики и процедури, е уместно Съюзът да предложи необходимите законодателни действия. Оздравяването обаче е тясно свързано с области на националното право като несъстоятелност и имуществено право, които не са хармонизирани. Следователно директива е подходящият правен инструмент, тъй като е необходимо разпоредбите да бъдат транспонирани, за да се гарантира, че рамката се прилага по начин, който води до постигане на набелязаната цел, като същевременно се отчитат особеностите на съответното национално законодателство.

4.3. Пропорционалност

По силата на принципа на пропорционалността съдържанието и формата на действието на Съюза не трябва да надхвърлят необходимото за постигане на целите на договорите.

По принцип банките в несъстоятелност подлежат на обичайното производство по несъстоятелност, както всяко друго предприятие. Въпреки това, банковият сектор е различен от по-голямата част от другите сектори на икономиката, тъй като той изпълнява важни икономически функции и е особено уязвим от системните кризи. Поради тези характеристики ликвидирането на дадена банка може да има по-сериозни последици в сравнение с напускането на пазара на други предприятия. Това може да оправдае използването на специални правила и процедури в случай на банкова криза.

Тъй като системното значение на банка в несъстоятелност не може да бъде предварително установено с пълна сигурност, предложената рамка за управление на кризи следва да се прилагат за всички банкови институции, независимо от техния размер и многофункционалност. Така, както е безспорно, че фалитът на институция от световен мащаб, пазарното ѝ значение и взаимообвързаността ѝ ще доведат до значително сътресение в глобалната финансова система и неблагоприятни икономически последици в редица страни, също така е ясно, че едновременният фалит, при широко разпространена криза, на много малки институции, съставляващи значителна част от банковия сектор в една държава, може да има също толкова опустошителни последици върху икономиката. Рамката позволява да се гарантира, че надзорните и оздравителните органи разполагат със специални правила и процедури за успешно справяне с фалита или неизбежния фалит на която и да е банка в случай на системен риск. Въпреки това рисковият профил, размерът и взаимообвързаността на дадена банка ще бъдат взети предвид от националните органи в контекста на плановете за възстановяване и оздравителните планове и когато използват различните инструменти, с които разполагат, за да гарантират, че режимът се прилага по подходящ начин.

Разпоредбите не надхвърлят необходимото за постигане на целите. Освен това ограничаването на правото на собственост, до което може да доведе упражняването на предложените правомощия, трябва да бъде в съответствие с тълкуването на Европейския съд за човешките права на Хартата на основните права. По тази причина моментът на започване на оздравителния режим трябва да е възможно най-близо до изпадането в несъстоятелност, а използването на оздравителните правомощия следва да бъде ограничено до степента, необходима за постигане на цел от общ интерес, а именно запазването на финансовата стабилност в Съюза.

4.4. Подробно обяснение на предложението

4.4.1. Предмет и приложно поле (член 1)

Предложението разглежда управлението на кризи (подготовка, възстановяване и оздравяване) по отношение на всички кредитни институции и някои инвестиционни посредници. Обхватът на предложението е идентичен с този на Директивата за капиталовите изисквания (ДКИ)¹³, която хармонизира пруденциалните изисквания за институциите, включително финансови институции, участващи в банкова група, както и инвестиционните посредници. Инвестиционните посредници трябва да бъдат част от рамката, тъй като, както стана видно от неуспеха на Lehman Brothers, техният фалит може да има сериозни последствия за цялата система. В допълнение, оздравителните органи следва да прилагат правомощията си и към холдинги, когато една или повече дъщерни кредитни институции или инвестиционни посредници отговаря на условията за оздравяване, както и при необходимост оздравителните инструменти и правомощия да бъдат приложени към предприятието майка, за да се оздрави едно или повече от дъщерните дружества или за оздравяване на цялата група.

4.4.2. Оздравителни органи (член 3)

В предложението се изисква от държавите членки да възложат оздравителни правомощия на публични административни органи, за да могат целите на рамката да бъдат постигнати своевременно. В предложението не се посочва конкретен орган, на когото да бъдат възложени оздравителни функции, тъй като това не е предпоставка за успеха на оздравяването и би представлявало намеса в конституционното и административно устройство на държавите членки. Държавите членки имат свободата да определят своите оздравителни органи — например националните централни банки, органите за финансов надзор, схемите за гарантиране на депозитите, министерствата на финансите или специални органи.

Оздравителните органи ще трябва да имат подходящото експертно знание и ресурси да управляват оздравителната процедура за банки на национално и трансгранично равнище. Предвид вероятността от конфликти на интереси, се изисква функционалното разделение на оздравителните дейности от другите дейности на който и да е от посочените орган.

4.4.3. Планове за възстановяване и оздравителни планове (членове 5 — 13)

Ранното действие въз основа на възстановителните планове може да предотврати изостряне на проблемите и да намали риска от банкови фалити. От институциите ще се изисква да изготвят планове за възстановяване, в които се определят процедурите и мерките, които ще им позволят да предприемат ранни действия за възстановяване на дългосрочната им икономическа жизнеспособност в случай на съществено влошаване на финансовото им положение. Групите ще трябва да разработят планове както общо за групата, така и за отделните институции в групата. Органите по надзора ще оценяват и одобряват плановете за възстановяване.

¹³ Directive 2006/48/EC relating to the taking up and pursuit of the business of credit institutions and Directive 2006/49/EC on the capital adequacy of investment firms and credit institutions

Оздравителните планове ще способстват за това дадена институция да бъде оздравена, като се сведат до минимум загубите за данъкоплатците от осигуряването на подкрепа за платежоспособността, като същевременно се запазват важни икономически функции. В оздравителния план, изготвен от оздравителните органи в сътрудничество с надзорните органи при обичайни условия, ще бъдат изложени варианти за оздравяване на институцията, следвайки различни сценарии, включително нестабилност на цялата система. Подобни планове трябва да съдържат подробности относно прилагането на оздравителните инструменти и начините да се гарантира непрекъснатост на важните функции. Груповите оздравителни планове ще включват план за групата и планове за всяка институция в рамките на групата.

4.4.4. Правомощия за решаване или отстраняване на пречките пред възможността за успешно оздравяване (членове от 14 — 16)

Въз основа на оздравителния план оздравителните органи преценяват дали дадена институция или група подлежи на оздравяване. Ако оздравителните органи определят значителни пречки пред възможността за успешно оздравяване на институция или група, те могат да изискат от институцията или групата да предприемат мерки с цел да се улесни възможността за успешното ѝ оздравяване.

Подобни мерки могат да включват наред с друго: намаляване на многофункционалността на банката чрез внасяне на промени в правната или оперативната структура, за да се гарантира, че важните функции могат да бъдат правно и икономически отделени от другите функции; изготвяне на споразумения за обслужване, за да се гарантира предоставянето на важни услуги; ограничаване на максималните отделни и общи експозиции; налагане на изисквания за отчитане; съкращаване или преустановяване на съществуващи или планирани дейности; ограничаване или предотвратяване на разработването на нови продукти или направления на стопанската дейност; и емитирането на допълнителни конвертируеми капиталови инструменти.

Оценката относно възможността за успешно оздравяване на група се извършва от оздравителния орган за групата, след координация, консултация и съвместна оценка с оздравителните органи за дъщерните дружества, другите заинтересовани компетентни органи и ЕБО.

ЕБО ще играе важна роля за еднаквото прилагане във всички държави членки на оценката за възможността за успешно оздравяване и използването на превантивни правомощия. По-конкретно той ще трябва да изготви технически стандарти, определящи параметрите, необходими за оценяването на въздействие върху системата от оздравителните планове, и технически стандарти, уточняващи въпросите, които трябва да бъдат разгледани с цел да се оцени възможността за успешно оздравяване на институция или група.

4.4.5. Вътрешногрупова финансова помощ (членове 17—23)

Предложението има за цел да преодолее настоящите правни ограничения пред предоставянето на финансова подкрепа между дружествата в рамките на една група. Институции, които работят в рамките на група, ще могат да сключват споразумения за финансова подкрепа (под формата на заем, предоставяне на гаранции или на активи за използване като обезпечение при трансакция) на други институции в групата, които

изпитват финансови затруднения. Такава ранна финансова помощ може да помогне за разрешаването на възникващи финансови проблеми за отделен член на групата. Споразумението може да бъде представено за предварително одобрение на среща на акционерите на всички участващи дружества в съответствие с националното законодателство, и управителните органи ще бъдат упълномощавани да предоставят финансова подкрепа съгласно условията на споразумението. Това ще повиши правната сигурност, тъй като ще бъде ясно кога и при какви условия може да бъде отпусната подобна финансова помощ. Споразуменията са на доброволен принцип, като банковите групи могат да преценят дали подобни споразумения биха били в интерес на групата (дадена група може да е повече или по-малко взаимнообвързана и да преследва в по-голяма или по-малка степен обща стратегия) и да определят дружествата, които да бъдат страна по споразумението (може да е уместно изключването на дружества, които развиват по-рискови дейности).

Като предпазна мярка надзорният орган на институцията, прехвърляща средствата, ще има право да забрани или ограничи прехвърлянето на средства съгласно споразумението, когато такова прехвърляне заплашва ликвидността или платежоспособността на институцията, прехвърляща средствата, или финансовата стабилност.

4.4.6. Ранна интервенция –извънредно ръководство (членове 23—26)

С предложението се разширяват правомощията на надзорните органи да се намесват на всеки етап, когато финансовото положение или платежоспособността на дадена институция се влошават. Предложените правомощия допълват тези, възложени на надзорните органи съгласно член 136 от ДКИ. Тези правомощия не се отклоняват от права или процедурни задължения, установени в съответствие с дружественото право.

Правомощията за ранна интервенция включват правото да се изиска от институцията да изпълни процедурите и мерките, заложили във възстановителния план; да се изработи програма за действие с график за нейното изпълнение; да се изиска от ръководството или директно да свика среща на акционерите, да предложи дневен ред и приемането на определени решения; и да се изиска от институцията да изготви съвместно със нейните кредитори план за реструктуриране на дълга.

Освен това надзорният орган ще има правомощия да назначава извънреден управител за ограничен период, когато смята, че платежоспособността на дадена институция е изложена на значителен риск. Основното задължение на извънредния управител е да възстанови финансовото състояние на институцията и стабилното и благоразумно управление на дейността. Извънредният управител заменя ръководството на институцията и упражнява всичките си правомощия без да се засягат правата на обикновените акционери. Освен това правомощието за назначаване на извънреден управител ще има дисциплиниращ ефект върху ръководството и акционерите и ще създаде стимули за частния сектор да решава проблемите, които в противен случай могат да доведат до фалит на институцията.

4.4.7. Оздравителни органи (член 27)

С предложението се хармонизират условията, при наличието на които ще се прибегва до прилагането на оздравителни инструменти. Органите трябва да могат да предприемат действие, когато дадена институция е в несъстоятелност или много близо

до несъстоятелност, тъй като ако не се предприемат никакви действия, институцията ще изпадне в несъстоятелност в близко бъдеще.

Същевременно е необходимо да се гарантира, че интервенционни мерки се предприемат само когато е оправдана намесата в правата на акционерите. Затова оздравителни мерки следва да бъдат предприемани само ако институцията е в несъстоятелност или съществува вероятност да изпадне в несъстоятелност и няма друго решение, което да възстанови институцията в подходящи срокове. Освен това интервенцията чрез оздравителни мерки трябва да бъде оправдана в името на обществения интерес, както е определено в член 28.

4.4.8. Общи принципи – по-конкретно принцип за равнопоставено третиране на кредиторите (член 29)

С рамката се установяват няколко общи принципа, които оздравителните органи трябва да спазват. Принципите са свързани по-специално с разпределянето на загуби и третирането на акционерите и кредиторите и с последиците, до които използването на инструментите води по отношение на управлението на институцията.

Рамката установява, че след оценяване на загубите (член 30), те се разпределят между акционерите и кредиторите на институцията в съответствие с подреждането на вземанията им, установено по силата на всеки национален режим по несъстоятелност. Въпреки това, както бе посочено по-горе (виж позиция 3), обичайните режими по несъстоятелност не отчитат в достатъчна степен финансовата стабилност или други съображения от обществен интерес. Следователно с оздравителната рамка се определят някои принципи за разпределянето на загубите, които са задължителни, независимо от националните режими по несъстоятелност. Тези принципи са: а) загубите следва първо да се разпределят изцяло между акционери, а след това сред кредиторите и б) кредиторите от един и същи клас биха могли да бъдат третирани различно, ако това е оправдано от гледна точка на обществения интерес и по-специално, за да се защити финансовата стабилност. Тези принципи са в сила за всички оздравителни инструменти. Освен това, що се отнася до инструмент за рекапитализация чрез вътрешни източници, рамката установява по-подробно подреждане на вземанията (член 43). Това подробно подреждане ще допълни и, когато е необходимо, ще замени подреждането на вземанията, установено според националното законодателство за несъстоятелност.

В случаите, когато кредиторите получават по-малко от икономическа гледна точка, отколкото ако институцията е била ликвидирана чрез обичайното производство по несъстоятелност, органите трябва да гарантират, че тези лица получават разликата. Тази компенсация, ако има такива, трябва да бъде изплатена от оздравителния фонд. Принципът, че загубите трябва да бъдат отнесени първо към акционерите, а после към кредиторите заедно с факта, че оздравителното действие трябва да бъде предприето преди да се прибегне до използването на извънредна публична финансова подкрепа, е от основно значение за успешно постигане на целта за намаляване до минимум на загубите за данъкоплатците (член 29).

4.4.9. Остойносттаване (член 30)

Прилагането на оздравителните инструменти и правомощия се основава на оценка на реалната стойност на активите и задълженията на институцията, която се намира пред

фалит. За тази цел рамката включва оценяване, основаващо се на принципа на „пазарна стойност”. По този начин се гарантира, че загубите са признати към момента, в който институцията влиза в оздравителен режим.

Оценяването следва да бъде извършено от независим експерт, освен в случай на спешност, когато оздравителните органи извършват временно оценяване, което след това ще бъде допълнено с окончателна оценка от независим експерт. Оздравителните органи имат необходимите правомощия да променят оздравителните си действия¹⁴ в съответствие с евентуални несъответствия, ако има такива, между временната и окончателната оценка.

4.4.10. Оздравителни инструменти и правомощия (членове 31—64)

Когато са на лице предпоставките за оздравяване, оздравителните органи ще имат право да приложат следните оздравителни инструменти:

- а) продажба на стопанска дейност,
- б) мостова институция;
- в) обособяване на активи;
- г) рекапитализация чрез вътрешни източници.

За да приложат тези инструменти, оздравителните органи ще имат право да поемат контрола над институцията в несъстоятелност или която е вероятно да изпадне в несъстоятелност, както и да влязат в ролята на акционерите и управителите, да прехвърлят активи и задължения и да налагат изпълнението на договори.

Оздравителните инструменти могат да бъдат прилагани поотделно или в комбинация, като всички водят до известно реструктуриране на банката. Реструктурирането не е резултат единствено от прилагането на инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници. При всички обстоятелства инструментът за обособяване на активи трябва да се прилага съвместно с други инструменти (член 32). Когато е приложимо, използването на оздравителните инструменти трябва да съответства на рамката на Съюза за държавните помощи. В тази връзка Комисията трябва да бъде информирана за всяко прибягване до публична подкрепа и/или до използването на оздравителните фондове с цел да се подпомогне оздравяването на фалиращите институции, като тези действия ще бъдат оценени в съответствие с приложимите разпоредби за държавната помощ, за да се установи тяхната съвместимост с вътрешния пазар.

В предложението се определя минимален набор от оздравителни инструменти, които всички държави членки следва да приемат. Въпреки това, националните органи ще имат възможност да запазят, в допълнение, специфични национални инструменти и правомощия за справяне с фалиращи институции, ако са съвместими с принципите и целите на оздравителната рамка на Съюза и Договора за функционирането на Европейския съюз и, ако не представляват пречките пред ефективното оздравяване на

¹⁴ Например оздравителните органи могат да прехвърлят в обратно на институцията в оздравителен режим активите или задълженията, които са били прехвърлени на мостова институция, и обратно.

групи¹⁵. Националните оздравителни органи биха могли да използват тези национални инструменти и правомощия, ако те докажат, че нито един от инструментите (поотделно или заедно), включени в рамките на Съюза, не им позволява да предприемат ефективни оздравителни действия.

Продажбата на стопанската дейност позволява на оздравителните органи да извършат продажба при търговски условия на институцията или на цялата или на част от стопанската ѝ дейност, без да е необходимо да получат съгласието на акционерите или да спазват процедурните изисквания, които в противен случай биха били задължителни. Доколкото го позволят обстоятелствата, оздравителните органи трябва да предложат на пазара институцията или частите от стопанската ѝ дейност, които се продават.

Мостовата институция позволява на оздравителните органи да прехвърлят цялата стопанска дейност на институцията или част от нея на държавно контролирана институция. Мостовата институция трябва да бъде лицензирана съгласно Директивата за капиталовите изисквания и ще упражнява дейност на търговски принцип, съобразена с ограниченията, наложени от рамката за държавните помощи. Мостовата институция упражнява дейност за ограничен период от време, като целта е при възникването на подходящи пазарни условия стопанската ѝ дейност да бъде продадена на участници от частния сектор.

Целта на обособяване на активите е да може оздравителните органи да прехвърлят на дружество за управление на активи обезценени или проблемни активи, които да бъдат управлявани, така че с времето стойността им да се повиши. Активите следва да бъдат прехвърлени по пазарна или дългосрочна икономическа стойност (в съответствие с член 30), така че всички загуби се признават в момента, в който се извършва прехвърлянето. За да се минимизира изкривяването на конкуренцията и моралните рискове, този инструмент трябва да се използва единствено в комбинация с друг оздравителен инструмент.

Инструмент за рекапитализация чрез вътрешни източници (членове 37 — 51)

Инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници позволява на оздравителните органи да обезценят вземанията на необезпечените кредитори към банката в несъстоятелност и да преобразуват в собствен капитал дълговите искиове. Този инструмент може да бъде използван за рекапитализация на дадена институция, която е в несъстоятелност или може да изпадне в несъстоятелност, като позволява на властите да я реструктурират чрез оздравителния процес и да възстановят нейната рентабилност след реорганизацията и реструктурирането. Това би предоставило повече гъвкавост при справяне с несъстоятелността на големи, многофункционални финансови институции. Успоредно с това ще бъде отстранено ръководството, отговорно за проблемите на институцията, и ще бъде изпълнен планът за възстановяване на стопанската дейност.

Оздравителните органи следва да разполагат с правомощия да обезценят всички задължения на институцията. Някои задължения обаче са предварително изключени от

¹⁵ В тази връзка инструмент, състоящ се в обособяване на дадена институция с цел предпазването на активи, не би бил съвместим с рамката.

обхвата на този инструмент (каквито са обезпечените задължения, гарантираните депозити и задълженията с остатъчен матуритет, по-малък от един месец). По изключение, когато съществува обоснована необходимостта да се гарантират важните операции на институцията и основната ѝ стопанска дейност или финансовата стабилност (член 38), оздравителните органи биха могли да изключат от обхвата на инструмента деривативни задължения. Комисията ще приеме делегирани актове, с които да се осигури хармонизирано прилагане на равнището на Съюза на възможното изключване някои задължения.

С оглед на прилагането на инструмента за рекапитализацията чрез вътрешни източници е необходимо оздравителните органи да бъдат сигурни, че институциите разполагат достатъчно количество задължения в баланса, по отношение на които може да се приложат правомощията за обезценяване на дълг. Минималният размер ще бъде определен за всеки вид институция и ще бъде съобразен с нейния рисков профил или състава на източниците на финансиране (член 39). Комисията ще приеме делегирани актове, с които да се осигури хармонизирано прилагане на равнището на Съюза на минималното изискване за допустимите задължения. Например, въз основа на опита от неотдавнашната финансова криза и на експериментални симулации, е установено, че 10 % от общия размер на задълженията (с изключение на регулаторния капитал) е подходящ процент задължения, по отношение на които би могъл да бъде приложен инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници.

Както е обяснено в раздел 4.4.8, в членове 43 и 44 е представено подробно подреждане, което допълва и при необходимост заменя подреждането, установено в националното законодателство по несъстоятелност. По принцип исковите на акционерите следва да бъдат изчерпани преди исковите на подчинените кредитори. Само когато тези вземания са изчерпани, оздравителните органи могат да разпределят загубите към първостепенни вземания (членове 43 и 44). Въпреки това, могат да съществуват обстоятелства, когато оздравителните органи могат да се намесят в правата на кредиторите, без да са изчерпани исковите на акционерите. Тези обстоятелства са специфични за инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници и може да настъпят, когато институция в оздравителен режим има остатъчен капитал (според условия за оздравяване дадена институция е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност, ако е изчерпала целия или значителна част от капитала си). В този случай оздравителните органи могат, след като разпределят загубите между акционерите и намалят или анулират повечето от вземанията на акционерите, да преобразува, ако е необходимо, привилегированите задължения в подчинен капитал. Това преобразуване следва да се извърши по начин, който сериозно намалява останалите вземания на акционери.

4.4.11. Ограничения върху прекратяването на договори и гаранции за контрагентите (членове 68—73 и 77)

За да е ефективно прилагането на оздравителните инструменти, е необходимо да се разреши на оздравителните органи да преустановяват временно упражняването от страна на кредиторите и контрагентите на правото им да изискват изпълнението на икове, както и предсрочното изпълнение, съкращаване на сроковете или по друг начин приключването на договори срещу институцията в несъстоятелност. Такова временно преустановяване, което няма да продължава по-дълго от 17ч. на следващия работен ден, дава на органите време да определят и оценят договорите, които трябва да бъдат прехвърлени към състоятелна трета страна, без да съществува опасност стойността и обхватът на финансовите договори да се променят, ако контрагентите упражнят

правото си на прекратяване. Контрагентите, чиито права на прекратяване остават с институцията в несъстоятелност, ще могат, след като изтече временното преустановяване, отново да упражнят правото си да прекратят договора. Прехвърлянето на състоятелна трета страна обаче не трябва да се разглежда като случай на неизпълнение, което предизвиква правото на прекратяване.

Тези необходими ограничения върху договорните права са балансирани от гаранции за контрагентите, за да не могат органите да разделят свързани задължения, права и договори: при частично прехвърляне на собственост свързаните договорености трябва да бъдат прехвърляни всички заедно или нито една. Договореностите обхващат споразумения за нетиране, споразумения за насрещни прихващания, споразумения за прехвърляне на финансово обезпечение, обезпечителни споразумения и споразумения за структурирано финансиране.

4.4.12. Ограничение за съдебни производства (членове 77 и 78)

Съгласно член 47 от Хартата за основните свободи засегнатите страни имат правото на справедлив процес и на ефективна защита срещу предприети по тяхно отношение мерки. Следователно взетите от оздравителните органи решения подлежат на съдебно преразглеждане. Освен това, за да бъдат защитени трети страни, които са купили активи, права и задължения в институцията в оздравителен режим по силата на упражняване на оздравителните правомощия от органите, и да се гарантира стабилността на финансовите пазари, съдебното преразглеждане не следва да влияе на административен акт и/или сключена сделка въз основата на анулираното решение. Обезщетенията за неправилно решение следва да се ограничат до отпускането на компенсация за понесените от засегнатите лица щети.

Освен това е необходимо да се предотврати започването или предприемането на други правни действия във връзка с банка в оздравителен режим. За тази цел рамката предвижда, че преди националният съд да започне производството по несъстоятелност по отношение на институция, той уведомява оздравителния орган за всяко заявление за несъстоятелност; оздравителният орган разполага с правото, в срок от 14 дни от уведомлението, да реши дали да предприеме оздравително действие по отношение на съответната институция.

4.4.13. Трансгранично оздравяване (членове 80—83)

Рамката за възстановяване и оздравяване взема предвид трансграничното естество на някои банкови групи, с цел да се постигне всеобхватна и интегрирана рамка за възстановяване и оздравяване на банка в Съюза.

Съответно плановете за възстановяване и оздравителните планове е необходимо да бъдат изготвени, договорени и въведени за групата като цяло, като се вземат предвид особеностите на структурата на всяка група и разпределението на отговорностите между националните органи на приемащата страна и страната по произход. Това ще бъде постигнато чрез мерки, които ще изискват засилено сътрудничество между националните органи и създаване на стимули за прилагане на групов подход на всички етапи от подготовка, възстановяването и оздравяването.

Ще бъдат сформирани оздравителни колегии с ясно определено ръководство, в които ще участва Европейският банков орган (ЕБО). ЕБО ще улесни сътрудничеството между

органи и при необходимост ще изпълнява посреднически функции. Целта на колегиите е да координират подготвителните и оздравителните мерки между националните власти, което ще доведе до по-добри резултати на равнището на Съюза.

4.4.14. Отношения с трети държави (членове 84—89)

Тъй като много банки и банкови групи в Съюза извършват дейност в трети държави, за да бъде ефективна рамката в нея трябва да се предвижда сътрудничество с органите на трети държави. Предложението предвижда органите на Съюза да получат необходимите правомощия да подкрепят чуждестранни оздравителни действия за чужда банка в несъстоятелност, като извършват прехвърляне на нейните активи и задължения, които се намират под тяхна юрисдикция или се управляват от тяхното законодателство. Такава подкрепа обаче ще се предоставя само ако действието на третата държава гарантира справедливо и равнопоставено третиране за местните вложители и не застрашава финансовата стабилност в държавата членка. Оздравителните органи на Съюза трябва да имат също така правомощието да прилагат оздравителни инструменти по отношение на местни клонове на институции на трети държави, когато е необходимо отделно оздравяване в интерес на финансовата стабилност или на защитата на местните вложители. Съгласно предложението предпоставка за оказването на подкрепа за оздравителни действия на трета държава е оздравителните органи да имат споразумение за сътрудничество с чуждестранния оздравителен орган. Целта на подобни споразумения е да осигурят ефективно планиране, вземане на решение и координация по отношение на международни групи.

ЕБО следва да разработи и сключи рамкови административни споразумения с органи на трети държави в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и националните органи следва да подпишат двустранни споразумения, които са, доколкото е възможно, в съответствие с подписаното от ЕБО рамково споразумение.

4.4.15. Финансиране на оздравяването (членове 90—99)

Оздравяването позволява по-добро разпределяне на свързаните с оздравяването разходи между акционерите и кредиторите, когато се преценява, че процедурите по несъстоятелност са неуместни поради евентуални рискове за финансовата стабилност. Възможно е обаче да възникне нуждата от допълнително финансиране, например с цел да се предостави ликвидност на мостова банка. Досегашният опит показва, че е необходимо да се създадат оздравителни фондове, финансирани от самите институции, с цел да се сведат до минимум загубите за данъкоплатците, свързани с оказването на подкрепа за платежоспособността. Необходимите за тази цел разпоредби са изложени в членове 90 — 99.

В член 89 се предвижда създаването на оздравителни фондове във всяка държава членка. Целите, за които те могат да се използват, са изброени в член 89, параграф 2, и варират от гаранции за заеми до вноски в мостова институция. Загубите се поемат основно от акционерите и кредиторите, но други механизми за финансиране не могат по принцип да бъдат изключени.

Член 90 предвижда правила за вноските в оздравителните фондове, състоящи се от комбинация от предварителни вноски, които се допълват от последващите вноски и, когато това е необходимо, от механизми за отпускане на заеми от финансови институции или централната банка. С цел да се гарантира, че някои фондове са на

разположение по всяко време, и предвид процикличността, характерна за последващото финансиране, се определя минимално целево равнище на финансиране, което трябва да бъде постигнато посредством предварителни вноски за период от 10 години. С помощта на симулационни изчисления оптималният минимален целеви размер на финансиране е определен на 1% от гарантираните депозити.

С оглед да подобряване на устойчивостта на националните оздравителни фондове, член 97 предвижда националните оздравителни фондове да могат да заемат средства от фондовете в други държави членки. В член 98 са установени правилата относно участието на националните оздравителни фондове във финансирането на оздравяването на групи, които отговарят на разпределението на компетентностите между различните национални органи при оздравяването на групи. Това участие е предварително договорено в контекста на оздравителните планове за групата. Националните оздравителни фондове заедно с механизмите за отпускане на заеми и взаимното използване на националните фондове в случай на оздравяване на трансгранични групи (член 98) образуват европейската система от оздравителни фондове.

В член 99 се разглежда ролята, която е отделена в оздравителната рамка на схемите за гарантиране на депозити (СГД). СГД може да се наложи да се включат в оздравяването по два начина.

Първо, схемите за гарантиране на депозитите трябва да допринесат за целите на гарантиране на непрекъснат достъп до гарантираните депозити. Схемите за гарантиране на депозитите действат понастоящем в държавите членки в съответствие с Директива 94/19/ЕО. Те компенсират вложителите на дребно до 100 000 евро във връзка с неналични депозити, преди да встъпят в техните права тях при производството по ликвидация. От друга страна, оздравяването предотвратява сценария за неналичност на гарантираните депозити, което е за предпочитане от гледна точка на вложителите. Следователно е желателно СГД да участва със сума, равна на загубите, които тя би трябвало да понесе при обичайното производство по несъстоятелност, както това е отразено в член 99, параграф 1. За да се осигури достатъчно финансиране, схемите за гарантиране на депозитите са включени в подреждането на вземанията, като СГД са равнопоставени на необезпечените непривилегировани вземания. Участието на СГД се извършва в брой, за да бъдат поети загубите, свързани с гарантираните депозити.

Второ, при все, че държавите членки трябва да използват СГД поне с цел да набавят парични средства за осигуряване на непрекъснат достъп до гарантираните депозити, те сами преценяват как да финансират оздравяването: те може да решат да създадат оздравителни фондове отделно от СГД или да използват своите СГД като оздравителен фонд съгласно член 91. Всъщност съществува синергия между схемите за гарантиране на депозитите и оздравяването. Наличието на оздравителна рамка, която ограничава разрастването на проблемите, намалява броя на фалиращите банки, а следователно и вероятността от изплащане на средства от СГД. Поради това предложението позволява на държавите членки да използват СГД за финансиране на оздравяването с цел да извлекат ползи от икономии от мащаба. Когато двата механизма се разделени, СГД отговоря за защитата на гарантираните суми на вложителите до размера и при условията, предвидени в член 99, параграфи от 1 — 4, а допълнителното финансиране се осигурява от отделните оздравителни фондове, създадени съгласно член 91. От друга страна, когато държавите членки решат да използват общ механизъм за финансиране, той покрива едновременно загубите, които оказват влияние върху гарантираните депозити, и други цели по член 92. В този случай СГД трябва да изпълняват всички

условия относно вноските, вземането на заеми и взаимното използване на средства, предвидени в членове 93 — 98.

Във всеки случай, ако след участието на СГД, институцията в оздравителен режим фалира на по-късен етап и СГД не разполага с достатъчно средства да изплати гарантираните суми на вложителите, СГД трябва да имат утвърдени процедури, които да им позволят да съберат незабавно съответните суми от своите членове.

Използването на държавни помощи вероятно ще бъде необходимо при използването на оздравителни фондове, независимо от вида на националните механизми за финансиране (т.е. оздравителен фонд, отделен от схемата за гарантиране на депозитите, или използването на схемата за гарантиране на депозитите като оздравителен фонд).

4.4.16. Съответствие с членове 290 и 291 от ДФЕС

На 23 септември 2009 г. Комисията прие предложения за регламенти за създаване на Европейски банков орган (ЕБО), Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО) и Европейски орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП)¹⁶. При приемането на регламентите за създаване на европейските надзорни органи Комисията направи изявления във връзка с членове 290 и 291 от ДФЕС, които желае да припомни и които гласят следното: „По отношение на процедурата за приемане на регулаторни стандарти Комисията подчертава уникалния характер на сектора на финансовите услуги, който произтича от структурата Ламфалуси и е изрично признат в Декларация 39 към ДФЕС. Комисията обаче има сериозни съмнения дали ограничаването на ролята ѝ при приемане на делегирани актове и мерки за изпълнение е в съответствие с членове 290 и 291 от ДФЕС.“

4.4.17. Промени в Директивата за ликвидацията и Директивите за дружественото право и Регламента за ЕБО (членове 104—111)

В Директива 2001/24/ЕО се предвижда взаимно признаване и налагане на мерки за оздравяването и ликвидацията на кредитни институции, които имат клонове в други държави членки. Директивата има за цел да гарантира, че кредитна институция и нейните клонове в други държави членки се реорганизируют или ликвидират в съответствие с принципите на единство и всеобхватност, като се гарантира, че има само един набор от процедури по несъстоятелност, в хода на които кредитната институция се разглежда като едно цяло. Единството и универсалността на производството по несъстоятелност гарантират равнопоставено третиране на кредиторите, независимо от тяхната националност, местопребиваване или местоживеене. С цел да се осигури равнопоставено третиране на кредиторите и при оздравителния процес, Директива 2001/24/ЕО се изменя, така че инвестиционните дружества да бъдат включени в обхвата ѝ и оздравителните инструменти да се използват по отношение на всяко дружество, предмет на оздравителен режим.

Директивите за дружественото право на Съюза съдържат правила за защитата на акционерите и кредиторите. Някои от тези правила може да попречат на бързите действия на оздравителните органи.

¹⁶ COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

Съгласно Втората директива за дружественото право всяко увеличаване на капитала на публично дружество с ограничена отговорност трябва да бъде одобрено от общото събрание, докато Директива 2007/36/ЕО (Директивата за правата на акционерите) изисква акционерите да бъдат уведомени за това събрание 21 дена предварително. Следователно това възпрепятства бързото възстановяване на финансовото положение на кредитна институция посредством увеличаване на капитала. Затова с предложението се изменя Директивата за правата на акционерите с цел да се допусне общото събрание да реши предварително, че при спешни случаи, се прилага по-кратък период за свикване на общо събрание, на което трябва да се вземе решение относно увеличаване на капитала. Такова разрешение ще бъде част от плана за възстановяване. Това ще позволи бързо действие, като в същото време акционерите запазват правомощията си за вземане на решения.

Освен това Директивата за дружественото право изисква съгласието на акционерите за увеличаване и намаляване на капитала, сливания и разделяния, а правото на предпочитателно изкупуване се прилага винаги, когато капиталът се увеличава чрез апортна вноска в брой. Освен това Директивата относно предложенията за поглъщане изисква представянето на задължителни предложения, когато лице, включително държавата, придобива акции над контролния праг (обикновено 30—50 %) в дружество, чийто ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар. За да бъдат отстранени тези пречки, предложението позволява на държавите членки да извършат дерогация от разпоредбите, по силата на които се изисква съгласието на кредиторите или акционерите или по друг начин възпрепятстват успешното и бързото провеждането на оздравителния режим.

С цел да се гарантира, че органите, отговарящи за оздравяването, са представени в Европейската система за финансов надзор, създадена с Регламент (ЕС) № 1093/2010, и че ЕБО разполага с експертен опит, необходим за изпълнение на задачите, предвидени в настоящата директива, Регламент (ЕС) № 1093/2010 следва да бъде изменен с оглед националните оздравителни органи, както са определени в настоящата директива, да бъдат включени в понятието за компетентни органи, определено в регламента.

4.4.18. Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

В съответствие с обичайната практика срокът за транспониране на директивата е 18 месеца, т.е. 31 декември 2014 г.

Разпоредбите относно инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници са предмет на по-дълъг преходен период и следва да се прилагат, считано от 1 януари 2018 г. Тази дата взема под внимание преобладаващия матуритет на съществуващия дълг, нуждата да се избегне освобождаване от задлъжнялост и необходимостта институциите да приложат нови капиталови изисквания до 2018 г.

В съответствие със Съвместната политическа декларация от страна на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно разяснителните документи, държавите членки следва към уведомлението за правоприлагащите мерки да приложат таблици на съответствието. Това се налага с оглед на сложността на директивата, която обхваща различни теми и вероятно ще изисква множество правоприлагащи мерки и с

оглед на факта, че някои държави членки вече са приели законодателство, които частично прилага настоящата директива.

5. BUDGETARY IMPLICATION

Горните варианти на политика ще окажат влияние върху бюджета на Съюза.

Настоящото предложение би изисквало ЕБО (i) да разработи около 23 технически стандарта и 5 указания, (ii) да участва в оздравителни колегии, да взема решения в случай на несъгласие и упражнява задължително посредничество и (iii) да признава оздравителната процедура на трети държави съгласно член 85 и да сключва необвързващи рамкови споразумения за сътрудничество с трети държави съгласно член 88. Техническите стандарти трябва да бъдат изготвени за срок от 12 месеца след влизането в сила на директивата, което се очаква да се случи между юни и декември 2013 г. В предложението на Комисията са включени дългосрочни задачи на ЕБО, които налагат откриването на 5 допълнителни длъжности (временно наети лица), считано от 2014 г. Освен това се предвижда 11 командировани национални експерти (КНЕ) да изпълняват временни задачи за ограничен период от време през 2014 и 2015 г.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за създаване на рамка за възстановяване и оздравяване на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на директиви 77/91/ЕИО и 82/891/ЕО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО и 2011/35/ЕО и на Регламент (ЕС) № 1093/2011

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия¹⁷,

след предаване на проекта на законодателен акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹⁸,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка¹⁹,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Финансовата криза, която започна през 2008 г., показва, че липсват подходящи инструменти на нивото на Съюза за ефективното справяне с проблемни или неплатежоспособни кредитни институции. Такива инструменти са необходими по-специално, за да се предотвратят случаите на несъстоятелност или, ако такива все пак настъпят, последствията от тях да се сведат до минимум чрез запазване на функции със системно значение на засегнатата институция. По време на кризата тези предизвикателства бяха основната причина, която принуди държавите членки да спасяват кредитни институции с помощта на публични средства.
- (2) Финансовите пазари на Съюза са изключително сложни и взаимосвързани, като много кредитни институции извършват голяма част от дейността си отвъд националните граници. Има вероятност несъстоятелността на дадена

¹⁷ ОВ С..., ...г., стр...

¹⁸ ОВ С..., ...г., стр...

¹⁹ ОВ С..., ...г., стр...

трансгранична кредитна институция да се отрази върху стабилността на финансовите пазари в различните държави членки, в които тя извършва дейност. Неспособността на държавите членки да упражнят контрол върху кредитна институция в несъстоятелност и да я оздравят по начин, който ефективно предотвратява по-мощните поражения върху системата, може да подкопае доверието между държавите членки и доверието във вътрешния пазар в областта на финансовите услуги. Следователно стабилността на финансовите пазари е основно условие за създаването и функционирането на вътрешния пазар.

- (3) Понастоящем липсва хармонизация на процедурите за оздравяване на кредитни институции на равнището на Съюза. Някои държави членки прилагат по отношение на кредитните институции процедурите, които са в сила за други предприятия в несъстоятелност, като в някои случаи те са адаптирани към кредитните институции. Налице са значителни съществени и процедурни различия между законите, наредбите и административните разпоредби, които регулират несъстоятелността на кредитните институции в държавите членки. Освен това финансовата криза показва, че обичайните производства по корпоративна несъстоятелност не винаги са подходящи за кредитните институции, тъй като не гарантират бърза намеса, непрекъснатост на важните функции на кредитните институции и запазване на финансовата стабилност.
- (4) Следователно е необходим режим, който да предостави на органите инструменти за бърза намеса на достатъчно ранен етап по отношение на проблемна или неплатежоспособна институция, така че да се гарантира непрекъснатост на основните финансови и икономически функции на кредитната институция, като междувременно се сведе до минимум въздействието от неплатежоспособността на институцията върху финансовата система и се гарантира, че акционерите и кредиторите поемат съответните загуби. Новите правомощия следва да позволят на органите да запазят безпроблемния достъп до депозитите и разплащателните трансакции, при необходимост да продават рентабилни дялове на дружеството и да разпределят загубите по честен и предвидим начин. Тези цели следва да спомогнат за предотвратяване на дестабилизацията на финансовите пазари и за свеждане до минимум на разходите за данъкоплатците.
- (5) В някои държави членки вече са в сила законодателни промени, които въвеждат механизми за оздравяване на неплатежоспособни кредитни институции; други са заявили намерението си да въведат такива механизми, ако те не бъдат приети на нивото на Съюза. Възможно е националните различия по отношение на условията, правомощията и процесите за оздравяване на кредитни институции да представляват пречка пред гладкото функциониране на вътрешния пазар и да възпрепятстват сътрудничеството между националните органи при справяне с неплатежоспособни трансгранични банкови групи. Това е валидно най-вече, когато вследствие на различните подходи националните органи не упражняват контрол в една и съща степен или не разполагат с еднакви възможности за оздравяване на кредитни институции. Това разминаване в оздравителните режими може да доведе до различни разходи за финансиране на банките във всяка държава членка и до евентуално нарушаване на условията на конкуренция между банките. Ефективни оздравителни режими във всички държави членки са необходими и за да се гарантира, че правото на институциите на установяване, произтичащо от единния пазар, не може да бъде ограничавано поради

финансовия капацитет на държавата членка по произход да управлява неплатежоспособност им.

- (6) Гореспоменатите пречки следва да бъдат премахнати и да бъдат приети правила, гарантиращи спазването на разпоредбите на вътрешния пазар. За тази цел по отношение на правилата, които регулират оздравяването на кредитни институции, следва да се прилагат минимални общи правила за хармонизация.
- (7) Тъй като целите на предстоящото действие — а именно хармонизирането на правилата и процесите за оздравяване на кредитни институции — не могат да бъдат постигнати в задоволителна степен от държавите членки, а могат следователно да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза с оглед на въздействието, което неплатежоспособността на дадена институция може да има върху целия Съюз, Съюзът може да предприеме мерки съгласно принципа на субсидиарност, заложен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (8) С цел да се осигури съответствие с действащото законодателство на Съюза в областта на финансовите услуги, както и финансова стабилност във възможно най-голяма степен за различните видове институции, оздравителният режим не трябва да се прилага единствено по отношение на кредитни институции, а и за инвестиционни посредници, по отношение на които се прилагат изискванията, заложи в Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции²⁰. Режимът следва да се прилага по отношение на финансови холдинги и смесени финансови холдинги, както е предвидено в Директива 2002/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат и за изменение на директиви 73/239/ЕИО, 79/267/ЕИО, 92/49/ЕИО, 92/96/ЕИО, 93/6/ЕИО и 93/22/ЕИО на Съвета и Директиви 98/78/ЕО и 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²¹, както и към холдинги със смесена дейност и финансови институции, когато последните са дъщерни дружества на кредитна институция или инвестиционен посредник. Кризата показва, че несъстоятелността на дружество, което е част от група, може да окаже бързо въздействие върху платежоспособността на цялата група и дори да повлияе на стабилността на цялата система. Следователно органите следва да разполагат и с ефективни средства за действие по отношение на тези дружества, за да предотвратят разпространяване на проблемите и да създадат последователна оздравителна схема за групата като цяло, тъй като несъстоятелността на дружество, което е част от група, може бързо да окаже въздействие върху платежоспособността на цялата група.
- (9) В настоящата директива се предвижда използването на оздравителни инструменти и правомощия, които могат да нарушат правата на акционерите и кредиторите. По-специално правомощията на властите за прехвърляне на акции или на всички, или на част от активите на институция към частен купувач без

²⁰ OJ L 177, 30.6.2006 г., стр. 2011.

²¹ OJ L35, 11.2.2003 г., стр.1.

съгласието на акционерите засяга правата на собственост на акционерите. Освен това равнопоставеното третиране на кредитори може да бъде нарушено от правомощията за вземане на решения за това кои задължения да бъдат прехвърлени от неплатежоспособната кредитна институция, отчитайки целите за осигуряване на непрекъснатост на услугите и предотвратяване на неблагоприятното въздействие върху финансовата стабилност.

- (10) При изработването на планове за възстановяване и оздравителните планове и при използването на различните инструменти, с които разполагат, националните органи следва да вземат предвид риска, размера и взаимнообвързаността на институцията, като се уверят, че режимът се прилага по подходящ начин.
- (11) С цел да се осигури необходимата бързина на действията, да се гарантира независимостта от икономическите субекти и да се избегне конфликт на интереси, държавите членки следва да определят публични административни органи, които да изпълняват функциите и задачите, свързани с оздравяването по настоящата директива. Държавите членки следва да гарантират, че оздравителните органи разполагат с необходимите ресурси. Определянето на държавните органи не следва да изключва делегиране, при което отговорността остава за компетентния орган. Не е необходимо обаче да се определя точният орган, който държавите членки да назначат като оздравителен орган. Макар че хармонизацията в тази област може да улесни координацията, това би представлявало съществена намеса в конституционните и административните устройства на държавите членки. Координация може да се постигне в значителна степен и без да се налага такова вмешателство: всички национални органи, ангажирани в оздравяването на институции, следва да имат представители в оздравителни колегии, които осъществяват координацията на трансгранично или европейско ниво. Следователно държавите членки следва да могат да избират кои органи да отговарят за прилагането на оздравителните инструменти и да упражняват правомощията, предвидени по настоящата директива.
- (12) С оглед на последствията от несъстоятелността на дадена кредитна институция или на инвестиционен посредник за финансовата система и икономиката на държава членка, както и евентуалната нужда от използване при криза на публични средства за оздравяване, министерствата на финансите или други ресорни министерства в държавите членки следва да бъдат тясно ангажирани на ранен етап в процеса на управление на криза и на оздравяване.
- (13) Ефективното оздравяване на институции или групи с дейност в целия Съюз изисква компетентните и оздравителните органи да си сътрудничат в рамките на надзорните и оздравителни колегии на всички етапи от процеса, предвиден в настоящата директива — от изготвянето на планове за възстановяване и оздравителните планове до действителното оздравяване на институцията. При несъгласие между националните органи относно решенията, които трябва да се вземат в съответствие с настоящата директива във връзка с институциите, Европейският банков орган (ЕБО) следва да изпълнява ролята на медиатор от последна инстанция, чиито решения са задължителни. За тази цел ЕБО следва да бъде оправомощен да взема решения, с които задължава националните органи да вземат или да се въздържат от конкретни действия съгласно разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24

ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията²².

- (14) С цел да се осигури еднакъв и съгласуван подход в областта на настоящата директива, ЕБО следва също да бъде оправомощен да приема насоки и да изработва регулаторни и технически стандарти, които да бъдат одобрени от Комисията посредством делегирани актове съгласно член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (15) С цел проблемите с изпитващите затруднения институции да бъдат разрешени ефективно, органите следва да имат правомощията да налагат подготвителни и превантивни мерки.
- (16) От изключително значение е всички институции да изготвят и да актуализират редовно възстановителните планове, съдържащи мерки, които трябва да бъдат предприети от тези институции при различни обстоятелства или сценарии. Плановете следва да бъдат подробни и да се основават на реалистични предположения, приложими при различно сложни и критични сценарии. Изискването за изготвяне на план за възстановяване обаче следва да се прилага в зависимост от значимостта на институцията или групата по отношение на цялата система. В този смисъл в изисквания план следва се отчете естеството на източниците на финансиране на институцията и до каква степен тя може да разчита на надеждна подкрепа от групата. Институциите ще трябва да представят плановете си на надзорните органи за цялостна оценка, включително и на това дали плановете са обстойни и биха могли реалистично и своевременно да възстановяват икономическата жизнеспособност на институцията дори и в периоди на финансови сътресения.
- (17) Ако институцията не представи подходящ план за възстановяване, надзорните органи следва да разполагат с правомощията да изискат от институцията да предприеме необходимите мерки за отстраняване на слабостите в плана, включително промени в бизнес модела или в стратегията за финансиране. Това изискване може да засегне свободата на стопанска инициатива, както е гарантирана от член 16 от Хартата на основните права. Ограничаването на това основно право е необходимо обаче, за да се постигнат целите на финансовата стабилност и да се защитят вложителите и кредиторите. По-конкретно, то е необходимо, за да се подобри стопанската дейност на институциите и да се предотврати прекаленото разрастване на институциите или поемането на прекалено високи рискове от тях, без да могат да разрешават проблемите, покриват загубите си и да възстановят капиталовата си основа. Също така ограничението е пропорционално на целите, тъй като единствено посредством превантивно действие може да се гарантира, че се вземат подходящи предпазни мерки, и следователно не нарушава член 52 от Хартата.
- (18) Планирането на оздравяването е основна част от ефективното оздравяване. Властите следва да разполагат с цялата необходима информация, за да планират как важните дейности на дадена институция или трансгранична група могат да

²²

ОВ С..., ...г., стр...

бъдат отделени от останалата стопанска дейност и да бъдат прехвърлени, така че да бъдат запазени и да продължат да бъдат упражнявани. Изискването за изготвяне на оздравителен план обаче следва да бъде облекчено, в зависимост от значението на институцията или групата за цялата система.

- (19) Властите следва да имат правомощия да изискат промени в структурата и организацията на институции или групи с цел да отстранят практическите пречки пред прилагането на оздравителните инструменти и да гарантират, че засегнатите дружества могат да бъдат успешно оздравени. Тъй като всички институции са потенциално значими за системата, от решаващо значение за поддържането на финансова стабилност е органите да имат възможността да оздравят всяка институция. С цел да не се нарушава правото на стопанска инициатива, предвидено в член 16 от Хартата на основните права, правомощията на органите следва да бъдат ограничени до необходимото за опростяване на структурата и операциите на институцията, единствено за да се подобри вероятността за нейното оздравяване. Всяка наложена с тези цели мярка следва да бъде съвместима със законодателството на Съюза. Мерките не могат да бъдат пряко или косвено дискриминационни въз основа на националност и следва да бъдат обективно обосновани от обществения интерес във финансовата стабилност. Оздравителните органи, действащи в общия обществен интерес, следва да могат да постигнат своите оздравителни цели без да се сблъскват с пречки при прилагането на оздравителните инструменти или при упражняването на възложените им правомощия. Освен това действието не трябва да надхвърля минимума, необходим за постигане на целите. При определяне на мерките, които следва да бъдат предприети, оздравителните органи следва да вземат предвид предупрежденията и препоръките на Европейския съвет за системен риск, създаден съгласно Регламент (ЕС) № 1092/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за пруденциалния надзор върху финансовата система на Европейския съюз на макроравнище и за създаване на Европейски съвет за системен риск²³.
- (20) Предложените мерки за разрешаване или отстраняване на препятствията пред възможността за оздравяване на дадена институция или група не трябва да пречат на институциите да упражняват правото на установяване, заложен в Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (21) В планове за възстановяване и в оздравителните планове не следва да се предвижда достъп до извънредна публична финансова подкрепа или излагането на данъкоплатците на риск от загуба. Достъпът до ликвидни механизми, предоставяни от централните банки, включително инструменти за спешно възстановяване на ликвидността, не следва да се разглежда като извънредна публична финансова подкрепа, при условие, че: съответната финансова институция е платежоспособна към момента на осигуряване на ликвидността и това не е част от по-голям пакет от помощи; механизмът е изцяло обезпечен от допълнителна гаранция, към която се прилагат процентно намаление в зависимост от нейния характер и пазарна стойност; централната банка налага наказателна лихва на получателя; мярката се взема по инициатива на

²³

ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 1

централната банка и по-специално не е подкрепена от никаква насрещна гаранция от държавата.

- (22) Понастоящем с редица разпоредби на националните законодателства, се ограничава предоставянето на финансова подкрепа от едно дружество от трансгранична група за друго дружество от същата група. Тези разпоредби имат за цел да защитят кредиторите и акционерите на всяко дружество. Те обаче не взимат предвид взаимнообвързаността на дружествата от една и съща група или интереса на групата. На международно равнище концепцията за интерес на групата е развита в съдебната практика или правните разпоредби само на няколко национални правни системи. Освен интереса на всяко отделно дружество от групата, тази концепция взема предвид и косвения интерес на всяко дружество от дадена група по отношение на просперитета на групата като цяло. Тази концепция обаче се различава в отделните държави членки и не осигурява необходимата правна сигурност. Затова е целесъобразно да се определят условията, при които дружествата в рамките на трансгранична банкова група могат да си предоставят финансова подкрепа с цел да се осигури финансовата стабилност на цялата група. Вътрешногруповата финансова подкрепа следва да се предоставя на доброволен принцип. Не е уместно държавите членки да обвързват пряко или непряко упражняването на правото на установяване с наличието на споразумение за предоставяне на финансова подкрепа.
- (23) За запазването на финансовата стабилност е важно компетентните органи да могат да противодействат на влошаването на финансовото и икономическото положение на дадена институция, преди институцията да достигне до състояние, при което властите нямат друга алтернатива освен оздравяването ѝ. За тази цел компетентните органи следва да имат правомощия за ранна намеса, включително и правомощието да сменят ръководния орган на институцията с извънреден управител. Това ще служи като средство за упражняване на натиск върху въпросната институция да предприеме действия за възстановяване на финансовата стабилност и/или за реорганизиране на стопанската ѝ дейност, за да се гарантира икономическата ѝ жизнеспособност на ранен етап. На извънредния управител следва да бъде възложена задачата да предприеме всички необходими мерки и да прокарва решения с цел да бъде възстановено финансовото положение на институцията. Назначаването на извънредния управител обаче не следва да е в нарушение на правата на акционерите или собствениците, или на процедурните задължения, установени по силата на правото на Съюза, или на националното дружествено право, и следва да бъде в съответствие с международните ангажименти, които Съюзът или държавите членки са поели в областта на защитата на инвестициите. Правомощията за ранна интервенция следва да включват, от една страна, правомощията, вече предвидени в Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 година относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции²⁴, когато обстоятелствата са различни от ранна намеса, а от друга страна — други правомощия, смятани за необходими за възстановяването на финансовата стабилност на институцията.

²⁴

ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

- (24) Оздравителната рамка следва да осигури ранното стартиране на оздравяването преди финансовата институция да е изпаднала в счетоводна несъстоятелност и преди целият капитал да бъде напълно изчерпан. Оздравяването следва да започне, когато предприятието вече не е или е вероятно да не бъде рентабилно и други мерки са се оказали неспособни да предотвратят фалита. Фактът, че дадена институция не отговаря на изискванията за издаване на лиценз, не следва сам по себе си да оправдава започването на оздравителна процедура, особено ако институцията все още е или е вероятно да бъде рентабилна. Институцията се смята, че е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност, ако е в нарушение или е вероятно да наруши капиталовите изисквания за продължаване на нейния лиценз, защото е понесла или е вероятно да понесе загуби, които ще изчерпат целия ѝ капитал или значителна част от него; или задълженията на институцията превишават или е вероятно да превишат активите ѝ; или институцията не е в състояние или е вероятно да не бъде в състояние да плати задълженията си при настъпване на техния падеж; или институцията се нуждае от извънредна публична финансова подкрепа. Нуждата от извънредна ликвидна помощ от централната банка не следва сама по себе си да бъде обстоятелство, което доказва в значителна степен, че институцията не може или в краткосрочен план няма да може да плати задълженията си при настъпване на техния падеж. С цел да се запази финансовата стабилност, по-специално в случай на недостиг на ликвидност в системата, държавни гаранции върху предоставени от централните банки ликвидни инструменти или държавни гаранции върху новоемитирани задължения не представляват предпоставка за оздравяване, ако са изпълнени няколко условия. По-конкретно, мерките на държавната гаранция е необходимо да бъдат одобрени съгласно рамката за държавна помощ и не следва да са част от по-голям пакет, а използването на гаранционни мерки трябва да бъде стриктно ограничено във времето. И в двата случая банката трябва да бъде платежоспособна.
- (25) Оздравителните органи следва да упражняват правомощията си и по отношение на холдинги, когато холдингът е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност, или дъщерна институция е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност. Освен това, независимо че даден холдинг може да не е в несъстоятелност или да е вероятно да изпадне в несъстоятелност, оздравителните органи следва да упражняват правомощията си по отношение на холдинга, ако една или повече от дъщерните кредитни институции или инвестиционен посредник отговарят на условията за оздравяване, и прилагането на оздравителните инструменти и правомощия по отношение на холдинга е необходимо за оздравяването на една или повече от неговите дъщерни дружества или за оздравяването на групата като цяло.
- (26) Ако дадена институция е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност, националните органи следва да разполагат с минимално хармонизиран набор от оздравителни инструменти и правомощия. Използването им следва да се ръководи от общи условия, цели и общи принципи. Веднъж след като органът е взел решение да подложи институцията на оздравяване, обичайното производство по несъстоятелност следва да бъде изключено като вариант. Държавите членки следва да могат да възлагат на оздравителните органи допълнителни правомощия и инструменти освен тези, които произтичат от настоящата директива. Използването на тези допълнителни инструменти и правомощия обаче следва да не нарушават оздравителните принципи и цели,

предвидени в настоящата директива. По-специално използването на тези инструменти или правомощия не следва да засяга ефективното оздравяване на трансгранични групи и следва да гарантира, че акционерите покриват загубите.

- (27) С цел да се избегне моралният риск, всяка институция в несъстоятелност следва да може да се оттегли от пазара независимо от размера и взаимосвързаността си без да причинява дестабилизиране на системата. По принцип всяка институция в несъстоятелност се ликвидира посредством обичайното производство по несъстоятелност. Ликвидацията чрез обичайното производство по несъстоятелност обаче може да застраши финансовата стабилност, да прекрати предоставянето на важни услуги и да повлияе върху защитата на вложителите. Поради това прилагането на оздравителни инструменти е от обществен интерес. Следователно целите на оздравяването следва да бъдат осигуряване на непрекъснатост на важни финансови услуги, запазване на стабилността на финансовата система, намаляване на моралния риск, като се сведе до минимум зависимостта от публична финансова подкрепа за проблемни институции, и защита на вложителите.
- (28) Ликвидирането на институция в несъстоятелност чрез обичайното производство по несъстоятелност следва винаги да се разглежда, преди да се вземе решение за поддържането на институцията като действащо предприятие. Институцията в несъстоятелност следва да бъде поддържана като действащо предприятие единствено с използването на частни средства, доколкото това е възможно. Това може да бъде постигнато или чрез продажбата или сливането с частен купувач, или чрез обезценяване на задълженията на институцията, или чрез преобразуването на дълга в собствен капитал, което ще доведе до рекапитализация.
- (29) При прилагането на оздравителни инструменти и упражняването на оздравителни правомощия оздравителните органи следва да гарантират, че акционерите и кредиторите поемат адекватен дял от загубите, ръководството е сменено, разходите за оздравяване на институцията са сведени до минимум и всички кредитори на несъстоятелната институция от един и същи клас подлежат на еднакво третиране. Когато използването на оздравителни инструменти включва отпускането на държавна помощ, намесата подлежи на оценка съгласно съответните разпоредби в областта на държавните помощи. Държавна помощ може да бъде използвана наред с друго, ако средства от оздравителните фондове или от схемите за гарантиране на депозити се използват за подпомагане на оздравяването на институциите в несъстоятелност.
- (30) Ограничаването на правата на акционерите и кредиторите следва да бъде съобразено с принципите, заложи в член 52 от Хартата на основните права. Следователно оздравителните инструменти следва да се прилагат единствено по отношение на тези институции, които са в несъстоятелност или е вероятно да изпаднат в несъстоятелност, и то единствено когато това е необходимо за постигане на финансова стабилност в името на общия интерес. По-специално оздравителните инструменти следва да се използват, когато институцията не може да бъде ликвидирана чрез обичайното производство по несъстоятелност, тъй като това би дестабилизирало финансовата система и мерките са необходими, за да се осигури бързото прехвърляне на значими за системата функции и да не се наруши предоставянето на тези услуги, и когато липсва

основателно очакване, че алтернативно решение с частни средства, включително увеличаване на капитала от съществуващите акционери или от трета страна, може да възстанови пълната жизнеспособност на институцията.

- (31) Намесата в правата на собственост не трябва да бъде диспропорционална. В тази връзка засегнатите акционери и кредитори не следва да понесат загуби, по-големи от загубите, които биха понесли, ако институцията беше ликвидирана към момента на вземане на решението за оздравяването ѝ. В случай на частично прехвърляне на активи на институция в оздравителен режим към частен купувач или към мостова банка, остатъчната част от институцията в оздравителен режим следва да бъде ликвидирана по реда на обичайното производство по несъстоятелност. За да се защитят акционерите и кредиторите, които участват в процедурите по ликвидация на институцията, те следва да имат право да получат в резултат от производството по ликвидация плащане за техните вземания, в размер не по-малък от сумата, която по изчисления щяха да получат, ако цялата институцията беше подложена на обичайното производство по несъстоятелност.
- (32) С цел да се защити правото на акционерите и кредиторите да получат сума, не по-малка от сумата, която биха получили в резултат на обичайното производство по несъстоятелност, следва да се предвидят ясни задължения относно оценката на активите и задълженията на институцията и да се отдели достатъчно време за да бъде правилно предвидено третирането, което щяха да получат при обичайното производство по несъстоятелност. Оценката на активите и задълженията следва да може да започне още във фазата на ранната интервенция. Преди да бъде предприето дадено оздравително действие, следва да се извърши оценка на стойността на активите и задълженията на институцията и на третирането, което акционерите и кредиторите биха получили при обичайното производство по несъстоятелност. Тази оценка следва да подлежи на съдебно преразглеждане единствено съвместно с решението за започване на оздравителна процедура. Освен това следва да съществува задължение за извършване на последващо сравнение — след прилагането на оздравителните инструменти, между третирането, което акционерите и кредиторите в действителност са получили, и третирането, което щяха да получат при обичайното производство по несъстоятелност. Ако сравнението покаже, че на акционерите и кредиторите е изплатена сума за техните вземания, по-малка от сумата, която щяха да получат при обичайното производство по несъстоятелност, те следва да имат право да получат разликата в плащането. За разлика от оценката преди оздравителното действие, сравнението следва да може да се оспорва отделно от решението за започване на оздравителна процедура. Държавите членки следва сами да определят процедурата, чрез която установената разлика в третирането да бъде изплатена на акционерите и кредиторите. Тази разлика, ако има такава, следва да се изплати от създадените съгласно настоящата директива оздравителни фондове.
- (33) Важно е загубите да бъдат признати при настъпване на несъстоятелността на институцията. Ръководният принцип за оценяване на активите и задълженията на институции в несъстоятелност следва да бъде тяхната пазарна стойност към момента на прилагане на оздравителните инструменти, доколкото пазарите функционират нормално. При действително неправилно функциониране на пазарите оценката може да се извърши по надлежно обоснованата дългосрочна икономическа стойност на активите и задълженията. При спешност трябва да

има възможност оздравителните органи да направят бърза оценка на активите или задълженията на институцията в несъстоятелност. Тази оценка следва да бъде временна и да бъде в сила до извършването на независима оценка.

- (34) Бързите действия са необходими за поддържане на доверието в пазара и свеждане до минимум на разпространяването на проблемите. Щом се установи, че дадена институция е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност, оздравителните органи следва да не отлагат предприемането на подходящи действия. Обстоятелствата, при които може да настъпи несъстоятелността на институцията и по-специално отчитайки евентуалната спешност на ситуацията, следва да позволят на оздравителните органи да предприемат оздравително действие без да са задължени първо да упражнят правомощията за ранна интервенция.
- (35) Оздравителните инструменти следва да се прилагат преди вливане на публичен капитал или преди предоставянето на подобна извънредна публична финансова подкрепа за институцията. Това не следва обаче да възпрепятства използването за целите на финансовото оздравяване на средства от схемите за гарантиране на депозитите или от оздравителните фондове. В тази връзка използването на извънредна публична финансова подкрепа или оздравителни фондове, включително фондовете за гарантиране на депозитите, за подпомагане на оздравяването на проблемни институции, следва да бъде оценено съгласно съответните разпоредби за държавна помощ.
- (36) Оздравителните инструменти следва да включват продажбата на стопанската дейност на частен купувач, създаване на мостова институция, разделяне на добрите от лошите активи на институцията в несъстоятелност и рекапитализация чрез вътрешни източници на институцията.
- (37) При използването на оздравителни инструменти за прехвърлянето на значими за системата услуги или рентабилна дейност на институцията към стабилно дружество като частен купувач или мостова институция, оставащата от институцията част следва да се ликвидира в рамките на определен период, съобразен с нуждата институцията в несъстоятелност да предоставя услуги или подкрепа, за да улесни купувача или мостовата институция при извършване на дейностите или услугите, придобити чрез това прехвърляне.
- (38) Инструментът за продажба на стопанска дейност следва да позволи на властите да извършат продажба на институцията или част от дейността ѝ на един или повече купувачи без съгласието на акционерите. Когато прилагат инструмента за продажба на стопанска дейност, органите осигуряват предлагането на пазара на институцията или на част от нейната стопанска дейност в открит, прозрачен и недискриминационен процес, като се стремят да получат възможно най-висока продажна цена.
- (39) С цел да се защити правото на акционерите и кредиторите да получат сума, не по-малка от сумата, която биха получили при обичайното производство по несъстоятелност, всички приходи, получени от частичното прехвърляне на активи следва да отидат за институцията в оздравителен режим. При прехвърляне на всички акции или всички активи, права и задължения на институцията, всички приходи, получени от прехвърлянето, следва да отидат за

акционерите на институцията в несъстоятелност. Приходите следва да бъдат изчислени, като се приспадат разходите, свързани с несъстоятелността на институцията и оздравителния процес.

- (40) С цел продажбата на стопанска дейност да бъде извършена навреме и да бъде защитена финансовата стабилност, следва незабавно да бъде извършена оценка на купувача на квалифицирано дялово участие, чрез дерогация от сроковете, предвидени в Директива 2006/48/ЕО.
- (41) Информацията за предлагането на пазара на институция в несъстоятелност и преговорите с потенциални купувачи преди прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност вероятно ще окажат влияние върху цялата система. С цел да се осигури финансова стабилност, публичното оповестяване на такава информацията, изисквано съгласно Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба)²⁵, трябва да може да се отложи, докато бъде планирано и структурирано оздравяването на институцията, в съответствие със сроковете на отлагане, позволени съгласно режима за пазарна злоупотреба.
- (42) Основна цел на мостовата институция, която е под контрола на оздравителния орган, следва да бъде да гарантира, че основните финансови услуги продължават да се предоставят на клиентите на институцията в несъстоятелност и основните финансови дейности продължават да се изпълняват. Мостовата институция следва да функционира като жизнеспособно действащо предприятие и да бъде предложена на пазара във възможно най-кратки срокове или да бъде ликвидирана, ако е нерентабилна.
- (43) Инструментът за обособяване на активи следва да позволи на властите да прехвърлят непривлекателни и обезценени активи в отделно дружество. Този инструмент трябва да се използва единствено в комбинация с други инструменти, за да се предотврати възникването на неправомерно конкурентно предимство за институцията в несъстоятелност.
- (44) С ефективния оздравителен режим разходите на данъкоплатците за оздравяване на институция в несъстоятелност се свеждат до минимум. Също така следва да се създадат условия, при които големи, значими за системата институции могат да бъдат оздравени без да се застрашава финансовата стабилност. Инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници постига тази цел, като гарантира, че кредиторите на институцията поемат необходимите загуби и покриват адекватна част от тези разходи. Затова Съветът за финансова стабилност даде препоръка за законовите правомощия за обезценяване на дълг да бъдат включени в оздравителната рамка, като допълнителен вариант наред с другите оздравителни инструменти.
- (45) С цел да се гарантира, че оздравителните органи разполагат с необходимата гъвкавост за разпределяне на загубите между кредиторите при различни обстоятелства, е уместно тези органи да имат възможност да прилагат инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, както когато целта е

²⁵

ОВ L 96, 12.4.2003 г., стр. 16.

оздравяването на институцията в несъстоятелност като действащо предприятие, ако съществува разумно очакване, рентабилността на институцията да бъде възстановена, така и когато значими за системата услуги се прехвърлят към мостова институция, а остатъчната част от институцията престава да функционира и се ликвидира.

- (46) Когато инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници се прилага с цел възстановяване на капитала на институцията в несъстоятелност, за да може тя да продължи да функционира като действащо предприятие, оздравяването чрез рекапитализация чрез вътрешни източници винаги следва да бъде съпътствано от смяна на ръководството и от последващо реструктуриране на институцията и нейните дейности, така че да се отстранят причините, довели до несъстоятелността ѝ. Това реструктуриране трябва да бъде постигнато чрез прилагането на план за реорганизация на дейността. Тези планове следва да съответстват на плана за реструктуриране, който институцията трябва да представи на Комисията съгласно рамката на Съюза за държавната помощ, когато е приложимо. По-специално в допълнение към мерките, насочени към възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията, в плана следва да се включат мерки, които максимално ограничават помощта и поделянето на разходите, както и мерки, ограничаващи изкривяването на конкуренцията.
- (47) Не е целесъобразно инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници да се прилага по отношение на вземания, ако те са обезпечени или гарантирани по друг начин. За да се гарантира обаче, че инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници е ефективен и постига целите си, е желателно той да се прилага по отношение на възможно най-голям брой необезпечени задължения на институцията в несъстоятелност. И все пак е целесъобразно от обхвата на приложението на инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници да се изключат някои видове необезпечени задължения. Поради причини, свързани с обществения ред и ефективното оздравяване, инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници не трябва да се прилага по отношение на депозити, защитени по силата на Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 година относно схемите за гарантиране на депозити²⁶, по отношение на задължения към служители на институцията в несъстоятелност или търговски вземания, свързани със стоки и услуги, необходими за ежедневната работа на институцията.
- (48) Инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници не следва да се прилага по отношение на вложители, които имат депозити, гарантирани от схемите за гарантиране на депозити. Схемата за гарантиране на депозитите допринася обаче за финансирането на процеса на оздравяване, доколкото би осигурила обезпечаването на вложителите. Упражняването на правомощията за рекапитализация чрез вътрешни източници би гарантирало, че вложителите продължават да имат достъп до депозитите си, каквато е основната цел на създаването на схемите за гарантиране на депозитите. Изключването на схемите при подобни случаи би представлявало несправедливо предимство спрямо

²⁶

ОВ L 135, 31.5.1994 г., стр. 5-14.

останалите кредитори, по отношение на които оздравителният орган би упражнил правомощията си.

- (49) Във всеки случай оздравителните органи следва да прилагат инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници по начин, който зачита равнопоставеното третиране на кредиторите и списъка на вземанията, съставен по реда на действащия в областта на несъстоятелността закон. Загубите следва да бъдат отнасяни първо към регулаторните капиталови инструменти и разпределяни сред акционерите или чрез обезсилване на акции, или чрез силно намаляване на дяловото участие. Ако тези инструменти не са достатъчни, подчиненият дълг следва да бъде преобразуван или обезценен. Накрая, следва да бъдат преобразувани или обезценени привилегированите задължения, ако подчинените класове дълг са били напълно преобразувани или обезценени.
- (50) С цел институциите да не структурират задълженията си по начин, който възпрепятства ефективното използване на инструмента, е уместно да се предвиди изискването институциите по всяко време да разполагат със съвкупна сума от собствен капитал, подчинен дълг и привилегировани задължения, по отношение на които може да се прилага инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, изразена като процент от общите задължения на институцията, които не спадат към собствените средства за целите на Директива 2006/48/ЕО или Директива 2006/49/ЕО. Оздравителните органи следва да могат да изискват този процент да се състои изцяло или отчасти от собствени средства и подчинен дълг.
- (51) Държавите членки следва да гарантират, че инструментите на допълнителния капитал от първи и втори ред покриват изцяло загубите при несъстоятелност на институцията, емитирала инструментите. Съответно на този етап, към момента на установяване на несъстоятелността на институцията и преди да бъдат предприети други оздравителни действия оздравителните органи следва да обезценят напълно тези инструменти или да ги преобразуват в инструменти от базовия капитал от първи ред. За тази цел моментът на установяване на несъстоятелността е моментът, в който съответният национален орган установява, че институцията отговаря на условията за оздравяване, или моментът, в който органът решава, че, ако тези капиталови инструменти не бъдат обезценени, институцията ще престане да функционира. В условията, регулиращи използването на оздравителния инструмент, както и във всички проспекти или документи за предлагане, публикувани или предоставени във връзка с капиталовите инструменти, следва да се отбележи фактът, че инструментите ще бъдат обезценени или преобразувани от властите при обстоятелствата, посочени по настоящата директива.
- (52) С инструмента за вътрешна рекапитализация, посредством който институцията се запазва като действащо предприятие, ще се максимизира стойността на вземанията на кредиторите, ще се подобри пазарната сигурност и ще се засили доверието на контрагентите. С цел да се засили доверието на инвеститорите и пазарните контрагенти и въздействието на инструмента вътрешна рекапитализация да се сведе до минимум, е важно той да не се прилага преди 1 януари 2018 г.

- (53) Оздравителните органи следва да разполагат с всички правомощия, които могат да бъдат упражнени в различни комбинации при прилагане на оздравителните инструменти. Те следва да включват правомощията за прехвърляне на акции или активи, права или задължения на институция в несъстоятелност към друго дружество, като друга институция или мостова институция, правомощие за отписване или обезсилване на акции, или обезценяване или преобразуване на дълг на институция в несъстоятелност, правомощие за смяна на ръководството и правомощие за налагане на временен мораториум върху плащането на вземания. Могат да бъдат необходими и допълнителни правомощия, включително за задължаване на другите дружества от групата да продължат да предоставят важни услуги.
- (54) Не е необходимо да бъдат уточнявани средствата за интервенция на оздравителните органи в институцията в несъстоятелност. Оздравителните органи следва да имат избор между поемането на контрол чрез пряка интервенция в институцията или чрез изпълнителна заповед. Те следва да вземат решение в зависимост от обстоятелствата в конкретния случай. Към настоящия момент не се счита за необходимо да се налага общ модел на интервенция с цел да се постигне ефикасно сътрудничество.
- (55) Оздравителната рамка следва да включва процедурни изисквания, които да гарантират, че оздравителните мерки са правилно съобщени и публично оповестени. Въпреки това, тъй като информацията, получена от оздравителните органи и техните професионални съветници по време на оздравителния процес, вероятно е деликатна, преди решението за оздравяване да бъде публично оповестено, тази информация следва да подлежи на ефективен режим на поверителност.
- (56) Националните органи трябва да разполагат с допълнителни правомощия, за да гарантират ефективността на прехвърлянето на акции или дългови инструменти и активи, права и задължения. Тези правомощия следва да включват правомощието да отменят правата на трети държави по отношение на прехвърлените инструменти или активи, да налагат изпълнението на договори и да осигуряват непрекъснатост на договореностите по отношение на приемника на прехвърлените активи и акции. Правата на служителите обаче за прекратяване на трудов договор остават незасегнати. Запазва се правото дадена страна да прекрати договор поради причини, различни от замяната на институцията в несъстоятелност с нова институция. Оздравителните органи също трябва да разполагат с допълнително правомощие да задължат оставащия от институцията дял, който подлежи на ликвидация съгласно обичайното производство по несъстоятелност, да предоставя услуги, които да позволят на институцията, на която са прехвърлени активите и акциите чрез прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност или инструмента за мостова институция, да извършва дейността си.
- (57) Съгласно член 47 от Хартата за основните свободи засегнатите страни имат правото на справедлив процес и на ефективна защита срещу предприети спрямо тях мерки. Следователно взетите от оздравителните органи решения подлежат на съдебно преразглеждане. След като обаче настоящата директива има за цел да обхване ситуации на крайна спешност и отмяната на решение на оздравителните органи може да попречи на продължаването на важните дейности, е необходимо

да се предвиди, че внасянето на заявление за преразглеждане и временно решение на съда не могат да преустановят изпълнението на оздравителните решения. Освен това, за да бъдат защитени трети държави, които са купили активи, права и задължения в институцията в оздравителен режим по силата на упражняване на оздравителните правомощия от органите, и да се гарантира стабилността на финансовите пазари, съдебното преразглеждане не следва да влияе на административен акт и/или сключена сделка въз основата на анулираното решение. Обезщетенията за неправилно решение следва да се ограничат до отпускането на компенсация за понесените от засегнатите лица щети.

- (58) За да се постигне ефективното оздравяване и за да се избегне конфликт на юрисдикции, е уместно, докато оздравителният орган упражнява оздравителните си правомощия или прилага оздравителни инструменти, да не се открива или продължава обичайно производство по несъстоятелност за неплатежоспособна институция. Има полза и от преустановяването за ограничен период от време на определени договорни задължения, така че оздравителният орган да има време да приложи оздравителните инструменти.
- (59) За да се гарантира, че при прехвърляне на активи и задължения към купувач от частния сектор или мостова институция властите разполагат с необходимото време да установяват договорите, които трябва да бъдат прехвърлени, е уместно да се наложат съответстващи ограничения върху правата на контрагентите да приключат, ускорят или по друг начин да прекратят действието на финансови договори преди да е извършено прехвърлянето. Такова ограничение е необходимо, за да позволи на властите да получат реалистична представа за балансовия отчет на институцията в несъстоятелност без промени в стойността и обхвата, причинени от масово упражняване на права за прекратяване. С цел нарушаването на договорните права на контрагентите да се сведе до необходимия минимум, ограничаването на правата за прекратяване следва да се прилага единствено във връзка с оздравителните действия, а правата на прекратяване, възникващи от каквото и да е друго неизпълнение, включително и неплащане или неизпълнение на доставка, следва да останат в сила.
- (60) При прехвърляне на някои, но не всички активи, права и задължения на институция в несъстоятелност е уместно да се включат защитни мерки за предотвратяване на разделяне на взаимосвързани задължения, права и договори, за да се предпазят законовите договорености в областта на капиталовите пазари. Ограничаването на отделни практики по отношение на свързани договори следва да включва договори с един и същ контрагент, обхванати от споразумения за обезпечение, споразумения за финансово обезпечение с прехвърлително действие, споразумения за прихващания, споразумения за приключващо нетиране и споразумения за структурирано финансиране. При прилагане на защитна мярка оздравителните органи следва да прехвърлят всички свързани договори в рамките на защитена договореност или да ги оставят в остатъчния дял от неплатежоспособната банка. Тези защитни мерки следва да гарантират, че не са засегнати нормативните изисквания за капитала на експозиции, обхванати от споразумения за нетиране, за целите на Директива 2006/48/ЕО.

- (61) Когато оздравителните органи възнамеряват да прехвърлят набор от свързани договори, но прехвърлянето не може да бъде извършено по отношение на всички договори, съставляващи набора, тъй като някои от правата или задълженията, произтичащи от договорите, се регулират от право на територия извън Съюза, прехвърлянето не следва да се извършва. Всяко прехвърляне в нарушение на това правило следва да бъде невалидно.
- (62) Макар фактът, че оздравителните органи разполагат с едни и същи инструменти и правомощия, да улеснява координираните действия при несъстоятелност на трансгранична група, изглежда са необходими допълнителни действия за насърчаване на сътрудничеството и предотвратяване на разпокъсани национални действия. При оздравяване на свързани дружества органите следва да бъдат задължени да се консултират помежду си и да си сътрудничат в рамките на оздравителни колегии с оглед на постигането на съгласие относно оздравителна схема за групата. Оздравителните колегии следва да бъдат създадени около ядрото на съществуващите надзорни колегии, като към тях бъдат включени оздравителните органи за групови дружества и по необходимост министерствата на финансите. По време на криза оздравителната колегия ще представлява форум за обмен на информация и за координиране на механизмите за оздравяване.
- (63) При оздравяване на трансгранични групи следва да се постигне баланс между нуждата, от една страна, от процедури, които отчитат спешността на ситуацията и позволяват да се вземат ефективни, справедливи и навременни решения за групата като цяло, и, от друга страна, необходимостта да се предпази финансовата стабилност във всички държави членки, в които работи групата. Различните оздравителни органи следва да обменят мнения в оздравителната колегия. Оздравителни действия, предложени от оздравителен орган на равнище група, следва да бъдат подготвени и обсъдени с различните национални оздравителни органи в контекста на плановете за оздравяване на групата. Оздравителните колегии следва да включат мненията на оздравителните органи на всички държави членки, в които работи групата, за да се улесни бързото и съвместно вземане на решения, доколкото е възможно. Когато оздравителният орган за групата предприема оздравителни действия, той следва винаги да отчита въздействието, което те ще окажат върху финансовата стабилност в държавите членки, в които работи групата. За тази цел оздравителните органи на държавата членка, в която е учредено дъщерно дружество, следва да имат възможността да възразят на решенията на оздравителния орган за групата, не само във връзка с уместността на оздравителните действия и мерки, но и поради нуждата да се защити финансовата стабилност на тази държава членка. ЕБО следва да разрешава всеки спор, включително относно това дали финансовата стабилност в различните държави членки, в които работи групата, е достатъчно гарантирана. ЕБО следва да гарантира по-специално, че окончателното решение за оздравително действие, което ще бъде взето, отчита правилно интересите на всички оздравителни органи за предпазване на финансовата стабилност в Съюза и в държавите членки, в които работи групата.
- (64) Приемането на схема за оздравяване на групата трябва да улесни координацията на процеса на оздравяване, което вероятно ще доведе до по-добри резултати за всички институции от групата. Схемата за оздравяване на групата следва да бъде предложена от оздравителния орган, отговарящ за групата, и следва да бъде

задължителна за членовете на оздравителната колегия. Националните оздравителни органи, които не са съгласни с предложената схема, следва да могат да отнесат въпроса до ЕБО. ЕБО следва да може да разреши спора въз основа на оценка, като прецени необходимостта съответната държава членка да предприеме независимо действие в интерес на националната финансова стабилност, отчитайки отражението от такова действие върху финансовата стабилност в други държави членки и върху постигането на максимална стойност за цялата група.

- (65) Като част от схемата за оздравяване на групата националните органи трябва да бъдат приканени да прилагат един и същ инструмент по отношение на юридически лица, които отговарят на условията за оздравяване. Националните органи не следва да имат право да оспорват оздравителните инструменти, прилагани за групата, които попадат в отговорностите на оздравителния орган за групата, като прилагането на инструмента на мостова банка по отношение на институцията майка, продажба на активи на кредитната институция майка, преобразуване на дълга на институцията майка. Оздравителните органи за групата следва също да имат право да прилагат инструмента за мостова банка на ниво група (което при необходимост може да включва споразумение за разделяне на разходи) с цел стабилизиране на групата като цяло. Собствеността на дъщерните дружества може да бъде прехвърлена на мостовата банка с оглед на бъдеща продажба в пакет или поотделно при подходящи пазарни условия. Освен това оздравителният орган за групата следва да разполага с правомощието да прилага инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници по отношение на институцията майка.
- (66) Ефективното оздравяване на институции и групи с международна дейност изисква споразумение за сътрудничество между Съюза и оздравителните органи на трета държава. Сътрудничеството ще бъде улеснено, ако оздравителните режими на трети държави са основани на общите принципи и подходи, разработени от Съвета за финансова стабилност и Г-20. За целта ЕБО следва да разработи и приложи рамкови административни споразумения с органите на трети държави в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 и националните органи следва да сключат двустранни споразумения в съответствие, доколкото е възможно, с рамковите споразумения на ЕБО. Разработването на тези споразумения за сътрудничество между националните органи, отговарящи за управление на несъстоятелността на глобални дружества, следва да осигури ефективното планиране, вземането на решения и координацията по отношение на международни групи. На ЕБО следва да се възложи задачата по признаването на мерките, предприети от оздравителните органи на трети държави. Държавите членки са отговорни за изпълнението на решенията на ЕБО, с които се признават такива мерки.
- (67) Сътрудничеството следва да бъде както във връзка с дъщерните дружества в Съюза или групи на трети държави, така и по отношение на клоновете на институции от Съюза или от трети държави. Дъщерните дружества на групи от трети държави са предприятия, установени в Съюза, и следователно подлежат изцяло на действието на правото на Съюза, включително на оздравителните инструменти, предвидени в настоящата директива. Важно е обаче държавите членки да запазят правото да прилагат оздравителни инструменти и по отношение на клонове на институции, чиито седалища са в трети държави,

когато признаването и прилагането на свързаните с клона процедури на третата държава би застрашило финансовата стабилност на Съюза или когато вложителите на Съюза не биха получили равнопоставено третиране спрямо вложителите на третата държава. За тази цел ЕБО следва да има право след консултации с националните оздравителни органи да откаже да признае процедурите на третата държава по отношение на клонове в Съюза на нейни институции.

- (68) Въпреки това съществуват обстоятелства, при които ефективността на приложените оздравителни инструменти може да зависи от наличието на краткосрочно финансиране за институцията или мостовата институция, от предоставянето на гаранции на потенциални купувачи или предоставянето на капитал на мостовата институция. Въпреки ролята на централните банки при предоставянето на ликвидност за финансовата система дори по време на сътресения, е важно държавите членки да създадат схема за финансиране, за да не се налага националните бюджети да покриват разходите, свързани с оздравителните цели. Средствата за стабилизиране на финансовата система следва да се осигурят от финансовия сектор като цяло.
- (69) По принцип дружествата от сектора следва да правят вноски преди всяка оздравителна операция и независимо от нея. Когато предварително събраното финансиране е недостатъчно за покриване на загубите или разходите, свързани с използването на оздравителните фондове, следва да се съберат допълнителни вноски за покриване на допълнителните разходи или загуби.
- (70) С цел да се натрупат достатъчно средства и да се избегнат проциклични ефекти, които биха възникнали, ако оздравителните фондове трябва да разчитат на последващи вноски в условията на системна криза, е важно да бъде определено целево равнище за предварителните финансови средства, налични в националните оздравителни фондове.
- (71) С цел да се осигури справедливо изчисляване на вноските и да се създадат стимули за възприемане на по-малко рисков стопански модел, вноските към националните оздравителни фондове следва да отразяват степента на риск, поеман от кредитните институции.
- (72) Осигуряването на ефективно оздравяване на финансови институции в несъстоятелност в Съюза е важен елемент от доизграждането на вътрешния пазар. Фалитът на такива институции влияе не само върху финансовата стабилност на пазарите, на които те работят, но и на целия финансов пазар на Съюза. С доизграждането на вътрешния пазар на финансови услуги се засилва взаимовръзката между различните национални финансови системи. Институциите извършват дейност извън държавите членки, в които са установени, и са взаимосвързани чрез междубанкови и други пазари, които по същество са общоевропейски. Осигуряването на ефективно финансиране за оздравяването на тези институции при равни условия във всички държави членки е в интерес не само на държавите членки, в които те извършват дейност, но на всички държави членки и ще осигури равни условия на конкуренция и ще подобри функционирането на единния финансов пазар на Съюза. Създаването на Европейска система от оздравителни фондове следва да гарантира, че всички институции, които извършват дейност в Съюза, са предмет на еднакво

ефективни споразумения за финансиране на оздравяването и ще допринесе за стабилността на единния пазар.

- (73) С цел да се изгради стабилна Европейска система от оздравителни фондове и в съответствие с целта, изискваща финансирането да бъде осигурено основно от сектора, вместо от държавния бюджет, националните фондове следва при необходимост да могат да заемат средства един от друг.
- (74) Въпреки че оздравителните фондове се създават на национално ниво, средствата в тях следва да се ползват взаимно при оздравяване на група. Когато оздравително действие гарантира, че вложителите продължават да имат достъп до своите депозити, схемите за гарантиране на депозитите, към които принадлежи институцията в оздравителен режим, следва да гарантира сумата на загубите, които вложителите щяха да понесат, ако институцията беше ликвидирана чрез обичайното производство по несъстоятелност, като тази сума не превишава размера на гарантираните депозити.
- (75) Освен, че осигуряват обезщетяването на вложителите или ненарушения им достъп до гарантираните вложения, държавите членки следва да запазят правото си да решават дали схемите за гарантиране на депозитите биха могли да бъдат използвани и като фондове за финансиране на други оздравителни действия. Тази гъвкавост не следва да се използва по начин, застрашаващ финансирането на схемите за гарантиране на депозитите или изплащането на гарантираните депозити.
- (76) При прехвърляне на депозитите на друга институция в контекста на оздравяването на дадена кредитна институция, вложителите не следва да бъдат застраховани извън нивото на покритие, заложено в Директива 94/19/ЕО. Следователно вземания, свързани с депозитите, които остават в подлежащата на оздравяване кредитна институция, трябва да бъдат ограничени до разликата между прехвърлените средства и нивото на покритие, предвидено в Директива 94/19/ЕО. В случай че прехвърлените депозити надвишават нивото на покритие, вложителят следва да не предявява претенции срещу схемата за гарантиране на депозитите по отношение на депозитите, които остават в кредитната институция в оздравителен режим.
- (77) Чрез създаването на оздравителните фондове, с които ще се изгради предвидената в настоящата директива Европейска система от оздравителни фондове, се осигуряват условия за координация на използването на наличните на национално равнище средствата за оздравяване.
- (78) Техническите стандарти в областта на финансовите услуги следва да осигурят последователна хармонизация и подходяща защита за вложители, инвеститори и потребители в рамките на Съюза. ЕБО е орган с високоспециализиран експертен опит, поради което би било ефикасно и целесъобразно да му бъде възложено да разработи проекти на регулаторни стандарти и технически стандарти за изпълнение, които не включват политически избор, и да ги представи на Комисията.
- (79) Комисията следва да приеме разработените от ЕБО проекти на регулаторни технически стандарти посредством делегирани актове по силата на член 290 от

Договора за функционирането на Европейския съюз и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

- (80) Комисията следва да бъде оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз за следните цели: конкретизиране на определенията на „важни функции” и „основни стопански дейности”; конкретизиране на обстоятелствата, при които дадена институция е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност; конкретизиране на обстоятелствата, при които следва да се използва инструмента на разделяне на активите; конкретизиране на задълженията, които не попадат в обхвата на инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници; конкретизиране на обстоятелствата, при които следва да се направи изключение от инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, за да се осигури продължаване на важните операции и основните стопански дейности; конкретизиране на критериите за определяне на минималната сума на допустимите задължения, които институциите трябва да държат за целите на инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници; конкретизиране на обстоятелствата, при които при прилагането на инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници съществуващите акции следва да бъдат обезсилени и задълженията да бъдат преобразувани в акции; конкретизиране на обстоятелствата, при които оздравителните процедури на трета държава не следва да се признават; допълнително конкретизиране на условията, при които следва да се счита, че целевото равнище на средствата в оздравителните фондове се е отклонило съществено от първоначалното равнище; приемане на критерии, целящи коригиране на вноските в оздравителните фондове спрямо рисковия профил на институциите; определяне на задълженията, целящи да се гарантира ефективно плащане на вноските в оздравителните фондове и конкретизиране на условията за взаимно заемане на средства между националните оздравителните фондове. От особено значение е по време на своята подготвителна работа Комисията да провежда съответните консултации, в това число на експертно равнище.
- (81) В някои случаи е уместно ЕБО първо да насърчи сближаване на практиките на националните органи, като за целта издава насоки, а на по-късен етап Комисията да бъде оправомощена да приема делегирани актове въз основа на хармонизираното прилагане на насоките на ЕБО.
- (82) При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва от самото начало редовно да предава на Европейския парламент и на Съвета информация, свързана със съответните документи.
- (83) Европейският парламент и Съветът следва да разполагат със срок от два месеца за възражения срещу делегиран акт, считано от датата на нотификацията му. Следва също така да се даде възможност на Европейския парламент и на Съвета да уведомят другите институции за намерението си да не правят възражения.
- (84) В декларацията по член 290 от Договора за функциониране на Европейския съюз, приложена към заключителния акт на Междуправителствената конференция, която прие Договора от Лисабон, Конференцията приветства намерението на Комисията при изготвянето на проектите на делегирани актове в

областта на финансовите услуги да продължи да се консултира с посочените от държавите членки експерти в съответствие с нейната установена практика.

- (85) На Комисията следва също така да се предоставят правомощия да приема технически стандарти за изпълнение чрез актове за изпълнение по силата на член 291 от Договора за функциониране на Европейския съюз и в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. На ЕБО следва да се възложи разработването на проекти на технически стандарти за изпълнение, които да предостави на Комисията.
- (86) В Директива 2001/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 април 2001 година относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции²⁷ се предвижда взаимното признаване и прилагане във всички държави членки на решенията относно оздравяване или ликвидация на кредитни институции с клонове в държави членки, различни от тези, в които се намира главното управление. С директивата се гарантира, че държавата членка по произход предприема действия по отношение на всички активи и задължения на кредитната институция, независимо от това в коя държава се намират, а кредиторите в приемащата държава членка са третираны по същия начин като кредиторите в държавата членка по произход. За да се постигне ефективно оздравяване, разпоредбите на Директива 2001/24/ЕО следва да се прилагат и при използването на оздравителни инструменти — както при прилагането на тези инструменти по отношение на кредитни институции, така и при прилагането им по отношение на други дружества, подлежащи на оздравителния режим. В тази връзка Директива 2001/24/ЕО следва да бъде съответно изменена.
- (87) В директивите на Съюза в областта на дружественото право се съдържат задължителни правила за защита на акционери и кредитори на кредитни институции, предмет на тези директиви. При положение че оздравителните органи трябва да предприемат бързи действия, тези правила могат да възпрепятстват ефективното действие и използване на оздравителни инструменти и правомощия, поради което трябва да бъдат предвидени дерогации. С цел да се осигури максимална правна сигурност за акционерите, дерогациите следва да бъдат ясно и конкретно дефинирани и трябва да се използват единствено в обществен интерес и при наличие на предпоставки за оздравяване. Използването на оздравителни инструменти предполага, че са спазени оздравителните цели и условията за оздравяване, предвидени в настоящата директива.
- (88) Втора директива 77/91/ЕИО на Съвета от 13 декември 1976 година за съгласуване на гаранциите, които държавите членки изискват от дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни²⁸ съдържа правила относно правото на акционерите да взимат решения за увеличаване и намаляване на капитала, относно правото на участие във всякакъв вид емитиране на капитал срещу парична вноса, относно защита на кредитор в случай на намаляване на записания капитал и свикване на

²⁷ ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15.

²⁸ ОВ L 26, 31.1.1997 г., стр. 1

общото събрание на акционерите в случай на сериозна загуба на капитала. Тези правила могат да възпрепятстват бързите действия на оздравителните органи, поради което следва да се предвидят съответните дерогации.

- (89) В Директива 2011/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно сливанията на акционерни дружества²⁹ са определени правила относно одобрението на сливания от общото събрание на всяко от сливащите се дружества, относно изискванията по отношение на проектоусловията на сливането, отчета на ръководството и експертния доклад и за защита на кредиторите. В Шестата директива 82/891/ЕИО на Съвета от 17 декември 1982 година, приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора, относно разделянето на акционерните дружества³⁰ се предвиждат подобни правила относно разделянето на акционерни дружества. В Директива 2005/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година относно презграничните сливания на дружества с ограничена отговорност³¹ са залегнали съответни правила относно презграничните сливания на дружества с ограничена отговорност. Следва да се предвиди дерогация от тези директиви, която да позволи бързото предприемане на действия от страна на оздравителните органи.
- (90) Съгласно Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно предложенията за поглъщане³² се изисква, ако дадено лице придобие пряко или косвено и самостоятелно или чрез съгласуване с други лица определен дял от акциите на дружеството, като така си осигурява контрол върху това дружество и това е уредено от националния закон, да се обяви задължително публично предложение за придобиването на всички акции на дружеството на справедлива цена, както е дефинирано в директивата. Целта на правилото за задължително предложение е защитата на миноритарните акционери в случай на промяна в контрола. Въпреки това перспективата за задължение, свързано с високи разходи, може да възпре потенциални инвеститори в засегнатата институция, като това ще затрудни оздравителните органи да използват всички оздравителни правомощия. Следователно следва да се предвиди дерогация от правилото за задължително предложение, доколкото това е необходимо във връзка с оздравителните правомощия, като след оздравителния срок правилото за задължителното предложение следва да се прилага по отношение на всяко лице, което придобива контрол над засегнатата институция.
- (91) В Директива 2007/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно упражняването на някои права на акционерите на дружества, допуснати до регулиран пазар³³ са предвидени процедурните права на акционерите по отношение на общото събрание. В директивата са заложили изискванията относно минималния срок за покана за свикване на общо събрание и съдържанието на поканата. Тези правила могат да възпрепятстват бързите действия на оздравителните органи и следва да се предвиди дерогация от

²⁹ ОВ L 110, 29.4.2011 г., стр. 1

³⁰ ОВ L 378, 31.12.1982 г., стр. 47

³¹ ОВ L 310, 25.11.2005, стр. 1

³² ОВ L 142, 30.4.2004 г., стр. 12.

³³ ОВ L 184, 14.7.2007 г., стр. 17

директивата. Преди да се пристъпи към оздравяване може да възникне нужда от бързо увеличение на капитала, ако кредитната институция не отговаря или има вероятност да не отговаря на изискванията на Директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, а увеличаването на капитала може да възстанови финансовото положение и да се избегне ситуация, в която са изпълнени предпоставките за оздравяване. В такъв случай следва да се предвиди възможност за свикване на общото събрание в по-кратки срокове. Акционерите следва обаче да запазят правомощието за вземане на решения относно увеличението на капитала и намаляването на срока за свикване на общото събрание. За установяването на този механизъм следва да се предвиди дерогация от Директива 2007/36/ЕО.

- (92) С цел да се гарантира, че органите, отговарящи за оздравяването, са представени в Европейската система за финансов надзор, създадена с Регламент (ЕС) № 1093/2010, и че ЕБО разполага с експертен опит, необходим за изпълнение на предвидените в настоящата директива задачи, Регламент (ЕС) № 1093/2010 следва да бъде изменен с оглед националните оздравителни органи, както са определени в настоящата директива, да бъдат включени в понятието за компетентни органи, определено в регламента. Такова съчетаване на оздравителни и компетентни органи съгласно Регламент (ЕС) № 1093/2010 отговаря на функциите, възложени на ЕБО съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, да допринася и участва активно в разработването и координирането на ефективни и последователни планове за възстановяване и реструктуриране и да работи за улесняване на реструктурирането на проблемните институции, и по-специално трансграничните групи.
- (93) За да се гарантира спазването на изискванията на настоящата директива от страна на институциите, на лицата, които действително контролират дейността им, и на членовете на ръководните органи на институциите и за да се гарантира, че те са обект на сходно третиране в рамките на Съюза, от държавите членки следва да се изисква да предвидят административни санкции и мерки, които са ефективни, пропорционални и възпиращи. Следователно административните санкции и мерки, определени от държавите членки, следва да отговарят на някои основни изисквания по отношение на лицата, за които се отнасят, критериите, които трябва да бъдат взети под внимание при прилагане на дадена санкция или мярка, публикуването на санкциите или мерките, основните правомощия за налагане на санкции и размера на административните глоби.
- (94) Настоящата директива се отнася както до административните санкции, така и до мерките, с цел да обхване всички действия, прилагани след извършването на нарушение и предназначени да предотвратят по-нататъшни нарушения, независимо от тяхното квалифициране като санкция или мярка съгласно националното законодателство.
- (95) Настоящата директива не засяга наказателноправните разпоредби на държавите членки.
- (96) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи³⁴,

³⁴

ОВ L 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

държавите членки се ангажираха в случаите, когато това е оправдано, да прилагат към нотификацията на мерките си за транспониране един или повече документи, поясняващи връзката между съставните елементи на дадена директива и съответните части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на такива документи е обосновано.

- (97) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава правата, свободите и принципите, признати по-специално от Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-конкретно правото на собственост, правото на ефективна защита и правото на справедлив съдебен процес.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

ОБХВАТ, ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ОРГАНИ

Член 1

Предмет и обхват

С настоящата директива се определят правилата и процедурите, свързани с възстановяването и оздравяването на следните субекти:

- а) кредитни институции и инвестиционни посредници;
- б) финансови институции, когато финансовата институция е дъщерно дружество на кредитна институция или инвестиционен посредник, или на дружество, посочено в букви в) и г), и подлежи на надзора на предприятието майка на консолидирана основа съгласно подраздел I, раздел 2, глава 2 от дял V от Директива 2006/48/ЕО;
- в) финансови холдинги, смесени финансови холдинги и холдинги със смесена дейност;
- г) финансови холдинги майки в държава членка, финансови холдинги майки в Съюза, смесени финансови холдинги майки в държава членка, смесени финансови холдинги майки в Съюза, и
- д) клонове на институции, чието седалище се намира извън Съюза в съответствие със специалните условия, предвидени в настоящата директива.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „оздравяване” означава преструктуриране на институция, за да се осигури продължаване на основните функции, запазване на финансовата ѝ стабилност и възстановяване на жизнеспособността на цялата или част от институцията;
- (2) „кредитна институция“ означават кредитна институция съгласно определението в член 4, точка 1 от Директива 2006/48/ЕО;
- (3) „инвестиционен посредник“ означава инвестиционен посредник съгласно определението в член 3, параграф 1, буква б) от Директива 2006/49/ЕО, към който се прилага изискването за първоначален капитал, предвидено в член 9 от същата директива;
- (4) „финансова институция“ е финансова институция съгласно определението по член 4, точка 5 от Директива 2006/48/ЕО;
- (5) „дъщерно дружество“ означава дъщерно дружество съгласно определението по член 4, точка 13 от Директива 2006/48/ЕО;
- (6) „предприятие майка“ означава предприятие майка съгласно определението в член 4, точка 12 от Директива 2006/48/ЕО;
- (7) „консолидирана основа” означава въз основа на консолидираната финансова ситуация на група, която подлежи на надзор на консолидирана основа в съответствие с подраздел I, раздел 2, глава 2, дял V от Директива 2006/48/ЕО или на подконсолидация в съответствие с член 73, параграф 2 от същата директива;
- (8) „финансов холдинг“ означава финансова институция, чиито дъщерни предприятия са изключително или предимно кредитни институции или финансови институции, като поне едно от тези дъщерни предприятия е кредитна институция и която не е смесен финансов холдинг по смисъла на член 2, параграф 15 от Директива 2002/87/ЕО;
- (9) „смесен финансов холдинг“ означава смесен финансов холдинг съгласно определението по член 2, параграф 15 от Директива 2002/87/ЕО;
- (10) „холдинг със смесена дейност“ означава холдинг със смесена дейност съгласно определението по член 4, точка 20 от Директива 2006/48/ЕО или холдинг със смесена дейност съгласно определението по член 3, параграф 3, буква б) от Директива 2006/49/ЕО;
- (11) „финансов холдинг майка в държава членка“ означава финансов холдинг, който сам по себе си не е дъщерно дружество на институция, лицензирана в същата държава членка, или на финансов холдинг или смесен финансов холдинг, учреден в същата държава членка;

- (12) „финансов холдинг майка в Съюза“ означава финансов холдинг майка, който не е дъщерно дружество на институция, лицензирана в държава членка, или на друг финансов холдинг или смесен финансов холдинг, учреден в държава членка;
- (13) „смесен финансов холдинг майка в държава членка“ означава смесен финансов холдинг, който сам по себе си не е дъщерно дружество на институция, лицензирана в същата държава членка, или на финансов холдинг или смесен финансов холдинг, учреден в същата държава членка;
- (14) „смесен финансов холдинг майка в Съюза“ означава смесен финансов холдинг майка, който не е дъщерно дружество на кредитна институция, лицензирана в държава членка, или на друг финансов холдинг или смесен финансов холдинг, учреден в държава членка;
- (15) „оздравителни цели“ означава целите, посочени в член 26, параграф 2;
- (16) „клон“ означава клон по смисъла на определението в член 4, точка 3 от Директива 2006/48/ЕО;
- (17) „оздравителен орган“ означава органа, който се определя от всяка държава членка съгласно член 3;
- (18) „оздравителен инструмент“ означава инструмента за продажба на стопанска дейност, инструмента за мостова институция, инструмента за обособяване на активи или инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници;
- (19) „оздравително правомощие“ означава правомощие, посочено в член 56, параграф 1;
- (20) „компетентен орган“ означава компетентен орган според определението по член 4, точка 4 от Директива 2006/48/ЕО или определението на член 3, параграф 3, буква в) от Директива 2006/49/ЕО;
- (21) „ресорни министерства“ означава министерствата на финансите или други министерства, отговарящи за икономическите, финансовите и бюджетните въпроси съгласно националните компетенции;
- (22) „контрол“ означава взаимоотношението между предприятие майка и дъщерно дружество, както е определено в член 1 от Директива 83/349/ЕИО, или подобно взаимоотношение между физическо или юридическо лице и предприятие;
- (23) „институция“ означава кредитна институция или инвестиционен посредник;
- (24) „ръководство“ означават лицата, които действително ръководят дейността на кредитната институция по смисъла на член 11 от Директива 2006/48/ЕО;
- (25) „група“ означава предприятие майка и неговите дъщерни дружества;
- (26) „извънредна публична финансова подкрепа“ означава държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, която се предоставя за запазване или възстановяване на

жизнеспособността, ликвидността или платежоспособността на дадена институция;

- (27) „дружество от групата“ означава юридическо лице, което е част от група;
- (28) „план за възстановяване“ означава план, изготвен и поддържан от институция в съответствие с член 5;
- (29) „важни функции“ означава тези дейности, услуги и операции, чието прекъсване би довело вероятно до нестабилност на икономиката или на финансовите пазари в една или повече държави членки;
- (30) „основни стопански дейности“ означава стопански дейности и свързани с тях услуги, които представляват съществен източник на доходи, печалба или имат франчайзна стойност за дадена институция;
- (31) „консолидиращ надзорен орган“ означава компетентния орган, отговорен за надзора на консолидирана основа по смисъла на член 4, точка 48 от Директива 2006/48/ЕО;
- (32) „собствен капитал“ означава собствения капитал по смисъла на глава 2, дял V от Директива 2006/48/ЕО.
- (33) „условия за оздравяване“ означава условията, посочени в член 27, параграф 1;
- (34) „оздравително действие“ означава решението дадена институция да бъде поставена в оздравителен режим съгласно член 27, да се приложи оздравителен инструмент или да се упражнят едно или повече оздравителни правомощия по отношение на дадена институция;
- (35) „оздравителен план“ означава план, изготвен за дадена институция от съответния оздравителен орган съгласно член 9;
- (36) „оздравяване на групата“ означава едно от следните:
 - а) предприемане на действия по оздравяване на ниво предприятие майка или институция, подлежаща на консолидиран надзор; или
 - б) координация на прилагането на оздравителни инструменти и на упражняването на оздравителни правомощия от страна на оздравителните органи във връзка с дружества от група, които отговарят на условията за оздравяване;
- (37) „план за оздравяване на група“ означава план за оздравяване на групата, изготвен съгласно членове 11 и 12;
- (38) „оздравителен орган за група“ означава оздравителен орган в държава членка, в която се намира консолидиращият надзорен орган;
- (39) „оздравителна колегия“ означава колегия, създадена съгласно член 80 за изпълнение на задачите, предвидени в членове 12, 13 и 83;

- (40) „обичайно производство по несъстоятелност“ означава колективно производство по несъстоятелност, което води до частично или пълно прехвърляне на активи на длъжника и назначаване на ликвидатор, което обикновено се прилага по отношение на институции съгласно националното законодателство и което или е специфично за тези институции, или е общоприложимо за всяко физическо или юридическо лице;
- (41) „дългови инструменти“, посочени в член 56, букви г), и), л) и м), означава облигации и други форми на прехвърляем дълг, инструменти, по силата на които се създава или признава дълг, и инструменти, пораждащи права за придобиване на дългови инструменти;
- (42) „институция майка в държава членка“ означава кредитна институция майка в държава членка според определението по член 4, точка 14 от Директива 2006/48/ЕО или инвестиционен посредник майка в държава членка според определението по член 3, буква е) от Директива 2006/49/ЕО;
- (43) „институция майка в Съюза“ означава кредитна институция майка в Съюза съгласно определението по член 4, точка 16 от Директива 2006/48/ЕО или инвестиционен посредник майка в Съюза според определението по член 3, буква ж) от Директива 2006/49/ЕО;
- (44) „изисквания за собствения капитал“ означава изискванията по член 75 от Директива 2006/48/ЕО;
- (45) „надзорни колегии“ означава колегия на надзорни органи, създадена по силата на член 131а от Директива 2006/48/ЕО;
- (46) „рамка на Съюза за държавни помощи“ означава рамката, създадена съгласно членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз, и регламентите, изготвени или приети съгласно член 107 или член 106, параграф 4 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
- (47) „ликвидация“ означава реализиране на активите на дадена институция;
- (48) „инструмент за обособяване на активи“ означава прехвърляне от оздравителния орган, упражняващ правомощията за прехвърляне на активи и права на институция, която отговаря на условията за оздравяване, към дружество за управление на активи в съответствие с член 36;
- (49) „инструмент за рекапитализация чрез вътрешни източници“ означава упражняването от оздравителния орган на правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на задължения на институция, която отговаря на условията за оздравяване, в съответствие с член 37;
- (50) „инструмент за продажба на стопанска дейност“ означава прехвърляне от оздравителния орган на дялови инструменти или активи, права или задължения на институция, която отговаря на условията за оздравяване, към купувач, който не е мостова институция, в съответствие с член 32;

- (51) „инструмент за мостова институция“ означава правомощието за прехвърляне на активи, права или задължения на дадена институция, която отговаря на условията за оздравяване, към мостова институция в съответствие с член 34;
- (52) „мостова институция“ е юридическо лице, което е изцяло собственост на един или повече публични органи (които могат да включват оздравителния орган), и е учредено с цел да поеме някои или всички от активите, правата или задълженията на институцията в оздравителен режим с цел да извършва някои или всички от нейните услуги и дейности;
- (53) „дялови инструменти“ означава акции, инструменти, които дават право на собственост във взаимозастрахователни дружества, инструменти, които могат да бъдат преобразувани в акции или дялови инструменти или дават право на придобиване на такива, и инструменти, които представляват дялове от акции или дялови инструменти;
- (54) „правомощия за прехвърляне“ означава правомощията, посочени в член 56, параграф 1, букви в), г) или д), за прехвърляне от институция в оздравителен режим към приемник на акции, други дялови инструменти, дългови инструменти, активи, права или задължения или комбинация от горепосочените;
- (55) „централен контрагент“ е юридическо лице, което посредничи между страните по сделка на един или повече финансови пазари, явявайки се купувач за всеки продавач и продавач за всеки купувач;
- (56) „деривативи“ означава финансов инструмент, изброен в точки 4—10 от раздел В, приложение I от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁵;
- (57) „правомощия за обезценяване и преобразуване“ означава правомощията, посочени в член 56, параграф 1, букви е)—л).
- (58) „обезпечено задължение“ означава задължение, при което правото на кредитора да получи плащане е гарантирано чрез претенция върху активи, възбрана, запор или споразумение за обезпечение, включително задължения в резултат от сделка за обратно изкупуване (репо-сделки) и други споразумения за прехвърляне на обезпечение;
- (59) „инструменти на допълнителния капитал от първи ред“ означава капиталови инструменти, класифицирани като собствен капитал съгласно член 57, буква (ва) от Директива 2006/48/ЕО;
- (60) „обща сума“ означава общата сума, на която оздравителният орган е оценил допустимите задължения, които трябва да бъдат обезценени или преобразувани съгласно член 41, параграф 1;

³⁵ Директива 2004/39/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на Директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета – ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр.1

- (61) „инструменти на базовия капитал от първи ред” означава капиталови инструменти, които са определени като собствен капитал съгласно член 57, буква а) от Директива 2006/48/ЕО;
- (62) „допустими задължения“ означава задължения на дадена институция, които не са изключени от обхвата на инструмента за обезценяване на дълг съгласно член 38, параграф 2;
- (63) „схема за гарантиране на депозитите” означава схема за гарантиране на депозитите, въведена и официално призната от държавата членка съгласно член 3 от Директива 94/19/ЕО;
- (64) „инструменти на капитала от втори ред” означава капиталови инструменти, класифицирани като собствен капитал съгласно член 56, букви е) и з) от Директива 2006/48/ЕО;
- (65) „съответни капиталови инструменти” за целите на раздели 5 и 6, глава III, дял IV означава инструменти на допълнителния капитал от първи и втори ред;
- (66) „съотношение на преобразуване” означава факторът, с който се определя броят на обикновените акции, в които ще бъде преобразувано задължението от конкретен клас, като за целта се използва или един инструмент от въпросния клас, или конкретна единица от стойността на дълговия иск.
- (67) „засегнат кредитор“ означава кредитор, чийто иск е свързан със задължение, което е намалено или преобразувано в акции чрез упражняване на правомощието за обезценяване или преобразуване;
- (68) „засегнат акционер” означава акционер, чиито акции са обезсилени посредством правомощието, посочено в член 56, параграф 1, буква й);
- (69) „подходящ орган” означава орган на държавата членка, определен в съответствие с член 54, да взема съгласно националното законодателство на тази държава решенията, посочени в член 51, параграф 1;
- (70) „съответна институция майка” означава институция майка в държава членка, институция майка в Съюза, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, холдинг със смесена дейност, финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка в Съюза, смесен финансов холдинг майка в държава членка или смесен финансов холдинг майка в Съюза, по отношение на които се прилага инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници;
- (71) „приемник“ означава дружество, на което се прехвърлят акциите, други дялови инструменти, дългови инструменти, активи, права или задължения, или каквато и да е комбинация от горепосочените на институция в оздравителен режим;
- (72) „работен ден“ означава всеки ден, различен от събота, неделя и който и да е друг ден, който е официален празник в държавата членка по произход на институцията;
- (73) „право на прекратяване“ означава правото на прекратяване на договор при неизпълнение според определението и за целите на договора и включва всички

свързани права за ускоряване, приключване, прихващане или нетиране на задължения или всички свързани разпоредби, които прекратяват, изменят или премахват задължение на страна по договора за извършване на плащане;

- (74) „институция в оздравителен режим” означава институция, финансова институция, финансов холдинг, смесен финансов холдинг, холдинг със смесена дейност, финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка в Съюза, смесен финансов холдинг майка в държава членка или смесен финансов холдинг майка в Съюза, по отношение на които се предприема оздравително действие;
- (75) „местна дъщерна институция“ означава институция, която е установена в държава членка и която е дъщерно дружество на институция на трета страна или финансов холдинг;
- (76) „предприятие майка в Съюза“ означава институция майка в Съюза, финансов холдинг майка в Съюза или смесен финансов холдинг майка в Съюза;
- (77) „институция на трета държава“ означава дружество, чието седалище е установено в трета държава, което има разрешително или лиценз съгласно законодателството на тази трета държава да извършва дейностите, изброени в приложение I към Директива 2006/48/ЕО или раздел А от приложение I към Директива 2004/39/ЕО;
- (78) „оздравителна процедура на трета държава“ означава действие по силата на законодателството на трета държава с цел управление на несъстоятелността на институция на трета държава, което е сравнимо по отношение на резултатите с оздравителните действия съгласно настоящата директива;
- (79) „местен клон“ означава клон на институция от трета държава, който е установен в държава членка;
- (80) „съответния орган на трета държава“ означава орган на трета държава, отговарящ за изпълнение на функции, съпоставими с тези на оздравителните органи или компетентните органи съгласно настоящата директива.
- (81) „оздравителен фонд за групата” означава оздравителен фонд или фондове на държавата членка, в която се намира оздравителният орган за групата;
- (82) „огледална трансакция“ означава трансакция, която се сключва между две дружества в групата с цел прехвърляне изцяло или частично на риска, създаден от друга трансакция, сключена между едно от тези дружества от групата и трета страна;
- (83) „вътрешногрупова гаранция“ означава договор, чрез който едно дружество от групата гарантира задълженията на друго дружество от групата пред трета страна;

При всяко позоваване в настоящата директива на Регламент (ЕС) № 1093/2010, за целите на същия регламент оздравителните органи се приемат за компетентни органи по смисъла на член 4, параграф 2 от регламента.

Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 103, с които да се конкретизират определенията за „важни функции” и „основни стопански дейности”, предвидени в точки 29 и 30, за да се осигури еднакво прилагане на настоящата директива.

Член 3

Определяне на отговорните за оздравяването органи

1. Всяка държава членка определя един или повече оздравителни органи, оправомощени да прилагат оздравителните инструменти и да упражняват оздравителните правомощия.
2. Оздравителните органи са публични административни органи.
3. Оздравителните органи могат да бъдат компетентните надзорни органи за целите на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, централните банки, ресорните министерства или други публични административни органи, при условие че държавите членки приемат правила и процедури, необходими за избягването на конфликт на интереси между надзорните функции по директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО или други функции на съответния орган и функциите на оздравителните органи по настоящата директива. По-специално държавите членки гарантират, че в структурата на компетентните органи, централните банки, ресорните министерства или други публични административни органи съществува разделение между оздравителните функции и надзорните или други функции на съответния орган.
4. Когато оздравителният орган и компетентните власти съгласно Директива 2006/48/ЕО са различни структури, държавите членки изискват от тях да си сътрудничат активно при подготовката, планирането и изпълнението на оздравителни решения.
5. Когато определеният по параграф 1 орган не е ресорното министерство в държава членка, всяко решение на определения съгласно настоящата директива орган се взема след консултации с ресорното министерство.
6. Държавите членки гарантират, че определените по параграф 1 органи разполагат с експертен опит, ресурси и оперативен капацитет да прилагат оздравителни мерки и могат да упражняват своите правомощия с бързината и гъвкавостта, необходими за постигане на оздравителните цели.
7. Когато дадена държава членка определи повече от един орган да прилага оздравителните инструменти и да упражнява оздравителните правомощия, тя ясно разпределя функциите и отговорностите между тези органи, осигурява адекватна координация между тях и определя единния орган като орган за контакт за целите на сътрудничеството и координацията със съответните власти в други държави членки.
8. Държавите членки информират Европейския банков орган (ЕБО) за националния орган или органи, определени за оздравителни органи, и органа за

контакт и, когато това е приложимо, за техните специфични функции и отговорности. ЕБО публикува списъка с оздравителните органи.

ДЯЛ II

ПОДГОТОВКА

ГЛАВА I

ПЛАНОВЕ ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ И ОЗДРАВИТЕЛНИ ПЛАНОВЕ

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 4

Облекчени задължения за някои институции

1. Предвид въздействието, което несъстоятелността на институцията би могла да има поради естеството на стопанската ѝ дейност, размера или нейната взаимнообвързаност с други институции или с финансовата система като цяло, върху финансовите пазари, други институции, върху условията за финансиране, държавите членки гарантират, че компетентните и оздравителните органи определят степента, до която следното се прилага по отношение на институциите:
 - а) съдържанието и подробности за плана за възстановяване и оздравителния план, изисквани по членове 5, 7, 9 и 11;
 - б) съдържанието и подробности за информацията, която институциите трябва да предоставят съгласно член 5, параграф 5 и членове 10 и 11.
2. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 103, с които да се конкретизират критериите по параграф 1, приложими за изискваната в съответствие с параграф 1 оценка на въздействието, което несъстоятелността на институцията може да окаже върху финансовите пазари, върху други институции и върху условията за финансиране.
3. Компетентните и оздравителните органи информират ЕБО за начина, по който прилагат изискването по параграф 1 по отношение на институциите в тяхна юрисдикция. ЕБО докладва пред Комисията най-късно до 1 януари 2018 г. относно изпълнението на изискването по параграф 1. По-специално ЕБО

докладва на Комисията дали съществуват различия относно прилагането на изискването на национално равнище.

РАЗДЕЛ 2

ПЛАНИРАНЕ НА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО

Член 5

Планове за възстановяване

1. Държавите членки гарантират, че всяка институция изготвя и поддържа планове за възстановяване, в които се предвиждат мерки, които ръководството на институцията или на дружество от групата следва да предприеме за възстановяване на финансовото ѝ положение след значителни сътресения. Плановите за възстановяване се считат за управленски правила и мерки по смисъла на член 22 от Директива 2006/48/ЕО.
2. Държавите членки гарантират, че институциите актуализират своите планове за възстановяване поне веднъж годишно или след промяна в правната или организационната структура на институцията, нейната стопанска дейност или финансово положение, която може да окаже съществено въздействие върху плана за възстановяване или да наложи неговото изменение. Компетентните органи могат да задължат институциите да актуализират по-често плановите си за възстановяване.
3. В плановите за възстановяване не са предвижда достъп или получаване на извънредна публична финансова подкрепа, но по целесъобразност се включва анализ на това как и кога дадена институция може да кандидатства за използването на улеснения от централната банка в случай на финансови сътресения и при наличие на обезпечение.
4. Държавите членки гарантират, че плановите за възстановяване съдържат информацията, изброена в раздел А от приложението.
5. Компетентните органи гарантират, че институциите включват в плановите за възстановяване подходящи условия и процедури, за да се създадат условия за навременно прилагане на действията за възстановяване, както и широк спектър от варианти за възстановяване. Компетентните органи гарантират, че дружествата подлагат на изпитание плановите си за възстановяване по отношение на сценарии на финансови сътресения, които се различават по сериозност, включително събития от системен мащаб, сътресение на конкретния правен субект и сътресения за цялата група.
6. В съответствие с член 25, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО след консултации с Европейския съвет за системен риск (ЕССР) разработва проекти на технически стандарти, с които се конкретизират сценариите, които да се използват за целите на параграф 5 от настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

7. ЕБО разработва проект на регулаторни технически стандарти, в които се посочва минималната информация, която следва да се съдържа в плана за възстановяване по параграф 4.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 6

Оценяване на плановете за възстановяване

1. Държавите членки задължават институциите да представят плановете за възстановяване за одобрение от компетентните органи.
2. Компетентните органи преглеждат тези плановете и оценяват доколко планът отговаря на изискванията, заложиени в член 5, както и на следните критерии:
 - а) прилагането на заложените в плана процедури вероятно ще възстанови икономическата жизнеспособност и финансовата стабилност на институцията, като се вземат предвид подготвителните мерки, които институцията е предприела или планира да предприеме;
 - б) планът или конкретните варианти могат да бъдат приложени ефективно в условията на финансови сътресения, без да причиняват значително неблагоприятно въздействие върху финансовата система, включително и в случай, че други институции са приложили плановете за възстановяване в рамките на същия времеви период.
3. Когато компетентните органи установят слабости в плана за възстановяване или потенциални пречки за реализирането му, те уведомяват институцията за оценката си и изискват от нея да представи в рамките на три месеца преразгледан план, в който слабостите или пречките са отстранени.
4. Ако институцията не успее да представи преразгледан план за възстановяване или ако компетентният орган реши, че в преразгледания план за възстановяване установените в първоначалната оценка несъвършенства или потенциални пречки не са ефективно отстранени, компетентният орган изисква

от институцията да предприеме всякакви мерки, които смята за необходими, за да гарантира, че пречките или слабостите са отстранени. Освен мерките, които могат да бъдат наложени съгласно член 136 от Директива 2006/48/ЕО, компетентният орган може по-конкретно да задължи институцията да предприеме действия, с които да:

- а) намали рисковия профил на институцията;
- б) позволи прилагането на своевременни мерки за рекапитализация;
- в) промени стратегията на фирмата;
- г) промени стратегията за финансиране, така че да се подобри устойчивостта на основните стопански дейности и важните операции;
- д) промени управленската структура на институцията.

5. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които се конкретизират въпросите, които компетентният орган трябва да разгледат за целите на оценката по параграф 2 от настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 7

Планове за възстановяване на групата

1. Държавите членки гарантират, че предприятието майка или институциите, които подлежат на консолидиран надзор по членове 125 и 126 от Директива 2006/48/ЕО, изготвят и представят на консолидиращия надзорен орган план за възстановяване на групата, който включва както план за възстановяване на цялата група, включително за дружествата, посочени в член 1, букви в) и г), така и план за възстановяване на всяка от институциите, които са част от групата.
2. Консолидиращият надзорен орган препраща плановете за възстановяване на групата на съответните компетентни органи по член 131а от Директива 2006/48/ЕО и на ЕБО.
3. Планът за възстановяване на групата има за цел стабилизиране на състоянието на цялата група или на всяка институция, която е част от групата, изпаднала в затруднение, така че да се преодолеят или отстранят причините за нестабилността и да се възстанови финансовото състояние на групата или на въпросната институция.

Планът за възстановяване на групата включва процедури, които да осигурят координация и последователност на мерките, прилагани на ниво предприятие майка или съответната институция, която подлежи на консолидиран надзор, и на нивото на дружествата, посочени в член 1, букви в) и г), както и мерки, които да бъдат предприети на ниво отделни дружества.

4. Планът за възстановяване на групата включва за цялата група и за всяко дружество предвидените в член 5 елементи и процедурите. Също така в него се предвиждат, когато е приложимо, мерки за потенциална финансова подкрепа в рамките на групата, приета съгласно споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, сключено съгласно член 16.
5. Консолидиращият надзорен орган гарантира, че посочените в параграф 1 предприятие майка или институция, подлежаща на консолидиран надзор, представят редица варианти за възстановяване, съдържащи действия, които да бъдат предприети при различните сценарии, предвидени в член 5, параграф 5.

В плана за възстановяване на групата се посочва за всеки от сценариите дали са налице пречки пред реализирането на мерките за възстановяване в рамките на групата и дали има съществени практически и правни пречки пред бързото прехвърляне на собствен капитал или изплащането на задължения и активи в рамките на групата.

6. Ръководният орган на посочените в параграф 1 предприятие майка или институция, подлежаща на консолидиран надзор, и ръководният орган на институциите, които са част от групата, одобряват плана за възстановяване преди представянето му на консолидиращия надзорен орган.

Член 8

Оценяване на плановете за възстановяване на групата

1. Консолидиращият надзорен орган разглежда плана за възстановяване на групата, включително плановете за възстановяване на отделните институции, които са част от групата, и преценява степента, до която те отговарят на изискванията и критериите, посочени в членове 6 и 7. Оценката се извършва в съответствие с процедурата по член 6 и разпоредбите на настоящия член

Консолидиращият надзорен орган, след консултации и в сътрудничество с компетентните органи по член 131a от Директива 2006/48/ЕО, разглежда и оценява плана за възстановяване на групата, включително плановете за възстановяване за отделните институции, които са част от групата. Прегледът и оценката по член 6, параграф 2 от настоящата директива на плана за възстановяване на групата и при необходимост искането за предприемане на мерки по член 6, параграф 4 от настоящата директива се извършват под формата на съвместни решения на органите по член 131a от Директива 2006/48/ЕО.

2. Компетентните органи полагат усилия да постигнат съвместно решение в срок от четири месеца.

Ако компетентните органи не успеят да постигнат съвместно решение в рамките на четири месеца, консолидиращият надзорен орган може сам да вземе решение за прегледа и оценката на плана за възстановяване на групата или за мерките, изисквани по член 6, параграф 4. Решението се формулира в документ, съдържащ пълно мотивирано решение и взема предвид позициите и възраженията на другите компетентни органи, изразени през четиримесечния период. Консолидиращият надзорен орган съобщава решението си на предприятието майка или институцията, подлежаща на консолидиран надзор, и на другите компетентни органи.

Съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по собствена инициатива да съдейства на компетентните органи за постигането на споразумение.

3. Всеки компетентен орган, който не е съгласен с оценката на плана за възстановяване на групата или с действие, което предприятието майка или институцията трябва да предприеме в резултат на оценката съгласно член 6, параграфи 2 и 4 от настоящата директива, може да отнесе въпроса до ЕБО съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.
4. ЕБО взема решение в рамките на един месец, а четиримесечният срок по параграф 3 ще се разглежда като срок за помиряване по смисъла на Регламент (ЕС) № 1093/2010.
5. Ако компетентен орган отнесе въпроса до ЕБО съгласно параграф 3, консолидиращият надзорен орган отлага решението си в очакване на решението на ЕБО. Последващото решение на консолидиращия надзорен орган е в съответствие с решението на ЕБО.

РАЗДЕЛ 3

ПЛАНИРАНЕ НА ОЗДРАВИТЕЛНИЯ РЕЖИМ

Член 9

Оздравителни планове

1. След консултации с компетентните органи оздравителните органи изготвят оздравителен план за всяка институция, която не е част от група, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 125 и 126 от Директива 2006/48/ЕО. Оздравителният план предвижда оздравителните действия, които оздравителните и компетентните органи могат да предприемат, когато институцията изпълнява условията за оздравяване.
2. Оздравителният план взема предвид различни сценарии, включително такива, при които несъстоятелността може да бъде изолирана или може да се

наблюдава по време на по-мощна финансова нестабилност или явления, обхващащи цялата система. В оздравителния план не се допуска извънредна публична финансова подкрепа, освен използването на средства от оздравителните фондове, създадени в съответствие с член 91.

3. Оздравителните планове се разглеждат и, когато това е целесъобразно, се актуализират поне веднъж годишно и след всяка съществена промяна в правната или организационната структура на институцията или на нейната стопанска дейност или финансовото ѝ състояние, които могат да окажат съществено въздействие върху ефективността на плана.
4. В оздравителния план са заложили различни варианти на начина, по който посочените в дял IV оздравителни инструменти и правомощия могат да бъдат приложени към институцията . Той включва:
 - а) резюме на ключови елементи от плана;
 - б) обобщение на съществени промени в институцията от последния представен оздравителен план;
 - в) онагледяване на това как важните функции и основните стопански дейности могат да бъдат правно и икономически разделени, доколкото е необходимо, от другите функции, така че да се осигури непрекъснатост при несъстоятелност на институцията;
 - г) оценка на графика за изпълнение на всеки съществен аспект от плана;
 - д) подробно описание на оценката на вероятността от успешно оздравяване, извършена в съответствие с член 13;
 - е) описание на всички мерки, изисквани съгласно член 14, за разрешаване или отстраняване на пречките пред възможността за успешно оздравяване или за тяхното отстраняване, идентифицирани в резултат на извършената съгласно член 13 оценка;
 - ж) подробно описание на процесите за определяне на стойността и възможността за предлагане на пазара на важни операции, основни стопански дейности и активи на институцията;
 - з) подробно описание на договореностите, чрез които се гарантира, че изискваната съгласно член 11 информация е актуална и по всяко време е на разположение на оздравителните органи;
 - и) разяснение от оздравителния орган относно това как оздравителните варианти ще бъдат финансирани, без да се допуска извънредна публична финансова подкрепа;
 - й) подробно описание на различни оздравителни стратегии, които могат да се приложат съгласно различните възможни сценарии.
 - к) описание на важни взаимозависимости;

- л) анализ на въздействието на плана върху други институции в групата;
 - м) описание на вариантите за запазване на достъпа до платежни услуги и услуги по клиринг и друга инфраструктура;
 - н) план за уведомяване на медиите и обществеността.
5. След консултации с ЕССР ЕБО може да разработи за целите на параграф 2 проекти на регулаторни технически стандарти, посочващи различни сценарии в случай на несъстоятелност.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 10

Информация за целите на оздравителните планове

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи разполагат с правомощия да изискат от институциите да им предоставят цялата необходима информация за изготвяне и прилагане на оздравителни планове. По-специално оздравителните органи разполагат с правомощията да изискват, наред с друга информация, информацията и анализите посочени в раздел Б от приложението.
2. Компетентните органи в съответните държави членки си сътрудничат с оздравителните органи с цел да проверят дали част или цялата информация по параграф 1 е вече налична. Ако информацията е налична, компетентните органи я предоставят на оздравителните органи.
3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, отнасящи се за стандартни формуляри, образци и процедури за предоставянето на информация.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Оздравителни планове за групата

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи изготвят планове за оздравяване на групата. Оздравителните планове за групата включват както план за оздравяване на равнището на предприятието майка или институцията, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 125 и 126 от Директива 2006/48/ЕО, така и оздравителни планове за отделните дъщерни институции, изготвени в съответствие с член 9 от настоящата директива. В оздравителните планове за групата следва да бъдат включени оздравителни планове за дружествата, посочени в член 1, букви в) и г), и оздравителните планове за институции с клонове в други държави членки в съответствие с разпоредбите на Директива 2001/24/ЕО.
2. Оздравителният план за групата се изготвя въз основа на информацията, представена съгласно член 10.
3. В оздравителния план за групата:
 - а) се излагат оздравителните действия, които да бъдат предприети по отношение на групата като цяло или на част от групата, включително отделните дъщерни дружества, посредством оздравителни действия по отношение на дружествата, посочени в член 1, буква г), предприятието майка и дъщерните институции и посредством координирани оздравителни действия по отношение на дъщерните институции, при сценариите, предвидени в член 9, параграф 2;
 - б) се разглежда доколко оздравителните инструменти и правомощия могат да се прилагат и упражняват по координиран начин по отношение на дружествата от групата, намиращи се в Съюза, включително и мерки за улесняване на придобиването от трета страна на групата като цяло или на отделни стопански дейности или дейности, които се извършват от редица дружества от групата или определени дружества от групата, и се установяват пречки пред координираното оздравяване;
 - в) когато групата включва дружества, учредени в трети държави, се определят договореностите за сътрудничество и координация със съответните органи в тези трети държави;
 - г) се определят мерките, включително и правното и икономическо обособяване на определени функции или стопански дейности, което е необходимо за улесняване на оздравяването на групата, когато са налице условията за оздравяване;
 - д) се определя начинът на финансиране на оздравителните действия и при необходимост се посочват принципите за поделение на отговорността за финансирането между източници на финансиране в различни държави членки. В плана не се допуска извънредна публична финансова подкрепа, освен използването на средства от оздравителните фондове, създадени в съответствие с член 91. Тези принципи се определят въз основа на

справедливи и балансиращи критерии и по-специално отчитат икономическото въздействие от оздравяването в засегнатите държави членки и разпределянето на надзорните правомощия между различните компетентни органи.

Член 12

Изискване и процедура за оздравителни планове за групата

1. Предприятията майки и институциите, които подлежат на консолидиран надзор съгласно членове 125 и 125 от Директива 2006/48/ЕО, представят на оздравителния орган за групата информацията, изисквана съгласно член 11 от настоящата директива. Тази информация се отнася за предприятието майка или институцията, подлежаща на консолидиран надзор, и за всички юридически субекти, които са част от групата. Институциите, които подлежат на консолидиран надзор съгласно членове 125 и 125 от Директива 2006/48/ЕО, също предоставят информацията, изисквана съгласно член 11 от настоящата директива относно дружествата, посочени в член 1, букви в) и г).

Оздравителният орган за групата предава получената в съответствие с настоящия параграф информация на ЕБО, оздравителните органи на дъщерните институции, на съответните компетентни органи по членове 130 и 131а от Директива 2006/48/ЕО и на оздравителните органи на държавите членки, в които са установени дружествата, посочени в член 1, букви в) и г).

2. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи за групата, действащи съвместно с оздравителните органи, посочени в параграф 1, втора алинея, в оздравителните колегии и след консултации със съответните компетентни органи изготвят и поддържат оздравителни планове за групата. При изготвянето и поддържането на оздравителните планове за групата оздравителните органи за групата могат по своя преценка да включат оздравителните органи на трета държава, в чиято юрисдикция са установени дъщерни дружества или финансови холдинги, или големи клонове, както е посочено в член 42а от Директива 2006/48/ЕО.
3. Държавите членки гарантират, че оздравителните планове за групата се актуализират поне веднъж годишно и след промяна в правната или организационната структура на институцията или групата, в дейността или финансовото ѝ положение, които могат да окажат съществено въздействие или да наложат промяна в плановете.
4. Оздравителният план за групата е под формата на съвместно решение на оздравителния орган за групата и на другите съответни оздравителни органи. Оздравителните органи вземат съвместно решение в рамките на четири месеца от датата, на която оздравителният орган за групата е предал информацията по параграф 1, втора алинея.

Ако оздравителните органи не успеят да постигнат съвместно решение в рамките на четири месеца, оздравителният орган за групата сам взема решение. Решението се формулира в документ, съдържащ пълните мотивирани решения,

и взема предвид позициите и възраженията на другите компетентни власти, изразени през четиримесечния период. Оздравителният орган за групата представя решението си пред предприятието майка или институцията, подлежаща на консолидиран надзор, и пред другите оздравителни органи.

Съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по собствена инициатива да съдейства на компетентните органи за постигането на споразумение.

5. Оздравителният орган, който не е съгласен с даден елемент от оздравителния план за групата, може да отнесе въпроса до ЕБО съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.
6. ЕБО взема решение в рамките на един месец, а четиримесечният срок се приема за срок за помиряване по смисъла на същия регламент. Последващото решение на оздравителния орган за групата е в съответствие с решението на ЕБО.
7. Ако даден оздравителен орган отнесе въпроса до ЕБО съгласно параграф 5, оздравителният орган за групата отлага решението си в очакване на решението на ЕБО.

ГЛАВА II

ОЦЕНКА НА ВЕРОЯТНОСТТА ЗА УСПЕШНО ОЗДРАВЯВАНЕ И ПРЕВАНТИВНИ ПРАВОМОЩИЯ

Член 13

Оценяване на вероятността за успешно оздравяване

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи, след консултация с компетентните органи, оценяват доколко институциите и групите подлежат на успешно оздравяване без да се прибегва до извънредна публична финансова подкрепа с изключение на използването на средства от оздравителните фондове, създадени в съответствие с член 91. Смята се, че институцията или групата подлежи на успешно оздравяване, ако е реалистично и надеждно да се очаква, че оздравителният орган може да я ликвидира по обичайното производство по несъстоятелност или да я оздрави, като използва различните оздравителни инструменти и правомощия по отношение на институцията и групата, без да причини значителни неблагоприятни последици за финансовите системи, включително по-широка финансова нестабилност или събития с отражение върху цялата система за държавата членка, в която се намира институцията, като се има предвид икономическата или финансовата стабилност в тази или други държави членки или в Съюза и с оглед да се осигури продължаване на важните функции на институцията или групата, защото те могат да бъдат лесно и своевременно отделени или по друг начин.

2. За целите на предвидената в параграф 1 оценка на вероятността за успешно оздравяване оздравителните органи разглеждат поне въпросите, посочени в раздел В от приложението.
3. След консултации с ЕССР ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които конкретизира въпросите, които трябва да бъдат разгледани при предвидената в параграф 2 оценка на вероятността за успешно оздравяване на институциите или групите. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.
4. На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея проекти на регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 14

Правомощия за разрешаване или отстраняване на пречките пред вероятността за успешно оздравяване

1. Държавите членки гарантират, че ако вследствие на оценката на вероятността за успешно оздравяване, направена по член 13, оздравителният орган определи, че съществуват потенциални съществени пречки пред оздравяването на дадена институция, оздравителният орган съобщава заключението си писмено на институцията.
2. В рамките на четири месеца от датата на получаване на уведомлението по параграф 1, институцията предлага на оздравителния орган мерки за разрешаване или отстраняване на посочените в уведомлението пречки. Оздравителният орган след консултации с компетентните органи преценява дали тези мерки разрешават или отстраняват ефективно въпросните пречки.
3. Когато оздравителният орган прецени, че предложените от институцията мерки съгласно параграф 2 не разрешават или отстраняват ефективно въпросните пречки, след консултации с компетентните органи той набелязва алтернативни мерки, които биха постигнали тази цел, и писмено уведомява институцията за тези мерки.
4. За целите на параграф 3 набелязаните от оздравителния орган мерки могат, когато е целесъобразно и съобразено с необходимостта да се намалят или премахнат пречките пред възможността за оздравяване, да включват следното:
 - а) да изиска от институцията да изготви споразумения за услуги (в рамките на групата или с трети страни), които да осигурят предоставянето на важни икономически функции или услуги;
 - б) да изиска от институцията да ограничи максималната индивидуална и обща експозиция;

- в) да наложи конкретни или редовни изисквания относно информацията, свързана с оздравителните цели;
 - г) да изиска от институцията да продаде определени активи;
 - д) да изиска от институцията да ограничи или прекрати определени съществуващи или предложени дейности;
 - е) да ограничи или предотврати разработването или продажбата на нови стопански дейности или продукти;
 - ж) да изиска промени в правните или оперативни структури на институцията, за да се намали нейната многофункционалност, за да могат важни функции да бъдат правно и икономически обособени от другите функции чрез прилагането на оздравителните инструменти;
 - з) да изиска от предприятието майка да създаде финансов холдинг майка в държава членка или финансов холдинг майка в Съюза;
 - и) да изиска от предприятието майка или дружество, посочено в член 1, букви в) и г), да емитира дългови инструменти или заеми по член 39, параграф 2;
 - й) когато институцията е дъщерно дружество на холдинг със смесена дейност, да изиска от холдинга със смесена дейност да учреди отделен финансов холдинг, който да контролира институцията, ако това е необходимо, с цел улесняване на оздравяването на институцията и избягване на прилагането на оздравителните инструменти и правомощия, посочени в дял IV, които са с неблагоприятен ефект върху нефинансовата част от групата.
5. Решението на оздравителните органи съгласно параграф 1 не може да се основава на пречки, произтичащи от фактори извън контрола на институцията, включително оперативния и финансовия капацитет на оздравителния орган.
6. Уведомлението съгласно параграфи 1 или 3 отговаря на следните изисквания:
- а) съдържа мотивите относно въпросното оценяване и заключение;
 - б) в него се посочва как оценяването или заключението отговаря на изискването за пропорционално прилагане, заложено в член 9.
7. Преди да набележат мерки по параграф 3, оздравителните органи надлежно разглеждат потенциалния ефект от тези мерки върху стабилността на финансовата система в други държави членки.
8. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се конкретизират мерките, предвидени в параграф 4, и обстоятелствата, при които могат да бъдат приложени мерките.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 15

Правомощия за разрешаване или отстраняване на пречките пред възможността за оздравяване: третиране на групата

1. Оздравителните органи за групата и оздравителните органи на дъщерните дружества след консултации със съответните компетентни органи, се консултират в рамките на оздравителната колегия и полагат всички възможни усилия, за да постигнат съвместно решение по отношение на прилагането на мерките, набелязани съгласно член 14, параграф 3.
2. Оздравителните органи за групата в сътрудничество с консолидиращия надзорен орган и ЕБО в съответствие с член 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, изготвят и представят доклад пред предприятията майки или институцията, подлежаща на консолидиран надзор, и пред оздравителните органи на дъщерните дружества. Докладът се изготвя след консултация с компетентните органи и анализира съществените пречки пред ефективното прилагане на оздравителните инструменти и упражняването на оздравителните правомощия по отношение на групата. В доклада се препоръчват и мерки, които органите смятат за необходими или целесъобразни, за премахването на тези пречки.
3. В рамките на четири месеца след получаване на това уведомление предприятието майка или институцията, подлежаща на консолидиран надзор, може да представи коментарите си и да предложи на оздравителния орган за групата мерки, с които да се коригират констатираните в доклада пречки.
4. Оздравителният орган за групата съобщава на консолидиращия надзорен орган, на ЕБО и на оздравителните органи на дъщерните дружества всяка мярка, предложена от предприятията майки или институцията, подлежаща на консолидиран надзор. Оздравителните органи за групата и оздравителните органи на дъщерните дружества след консултации с компетентните органи правят всичко възможно в обхвата на правомощията си да вземат съвместно решение в рамките на оздравителната колегия относно установяването на съществените пречки и при необходимост относно оценяването на мерките, предложени от предприятията майки или институцията, подлежаща на консолидиран надзор, и на мерките, изискани от органите с цел разрешаване или отстраняване на пречките.
5. Съвместното решение се взема в рамките на четири месеца от представяне на доклада. То следва да бъде мотивирано и се прилага в документ, който

оздравителният орган за групата представя пред предприятията майки или институцията, подлежаща на консолидиран надзор.

Съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по собствена инициатива да съдейства на оздравителните органи за постигането на споразумение.

6. Ако съвместно решение не бъде постигнато в рамките на четири месеца от датата на представяне на доклада по параграф 1 или 2, оздравителният орган за групата решава сам относно подходящите мерки, които следва да бъдат предприети по член 14, параграф 3 във връзка с групата като цяло.

Решението се формулира в документ, съдържащ напълно мотивирано решение, и взима предвид изразените през четиримесечния период виждания и възражения на другите оздравителни компетентни органи. Оздравителният орган за групата представя решението на предприятието майка или институцията, подлежаща на консолидиран надзор.

Решението, посочено в първа алинея, се признава като окончателно и се прилага от компетентните органи в съответните държави членки.

Ако до края на четиримесечния срок някой от оздравителните органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, оздравителният орган за групата отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент. ЕБО взема решението в рамките на един месец и четиримесечният срок се счита за помирителен срок по смисъла на посочения регламент. Последващото решение на оздравителния орган за групата е в съответствие с решението на ЕБО. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

ГЛАВА III

ВЪТРЕШНОГРУПОВА ФИНАНСОВА ПОДДРЕПА

Член 16

Споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа

1. Държавите членки гарантират, че институция майка в държава членка или институция майка в Съюза, или дружество, посочено в член 1, букви в) и г) и неговите дъщерни дружества, които са институции или финансови институции, подлежащи на надзор от предприятието майка, могат да сключат споразумение да предоставят финансова подкрепа на друга страна по споразумението, която изпитва финансови затруднения, при условие че са спазени предвидените в настоящата глава условия.
2. Споразумението може:

- а) да обхваща едно или повече дъщерни дружества на групата и може да предвижда финансова подкрепа от предприятието майка за дъщерните дружества, от дъщерните дружества за предприятието майка, между дъщерните дружества на групата, които са страна по споразумението, или всякаква комбинация от горепосочените;
 - б) да предвижда финансова подкрепа под формата на заем, предоставяне на гаранции или предоставяне на активи за ползване като обезпечение при трансакция между бенефициера на подкрепата и трета страна или комбинация от горепосочените.
- 3. Ако съгласно условията на споразумението дадено дъщерно дружество се съгласи да предостави финансова подкрепа на предприятието майка, споразумението включва реципрочна договореност за предоставяне на финансова подкрепа от предприятието майка на това дъщерно дружество.
- 4. В споразумението се посочва размерът на заплащането или се определят принципите за изчисляване на заплащането за всяка трансакция по споразумението.
- 5. Споразумението може да бъде сключено единствено ако към момента, в който е предложено споразумението, надзорният орган прецени, че нито една от страните не е нарушила или няма вероятност да наруши изискванията относно капитала или ликвидността съгласно Директива 2006/48/ЕО или има риск да изпадне в несъстоятелност.
- 6. Държавите членки гарантират, че всяко право, вземане или действие, произтичащи от споразумението, може да бъде упражнено единствено от страните по споразумението, като се изключват трети страни.

Член 17

Преглед на предложеното споразумение от надзорните органи и посредничество

- 1. Предприятията майки и институцията, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 125 и 126 от Директива 2006/48/ЕО, представят на консолидиращия надзорен орган заявление за одобрение на всяко предложено споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа. Заявлението съдържа текста на предложеното споразумение и посочва дружествата от групата, които желаят да бъдат страни по него.
- 2. Консолидиращият надзорен орган дава разрешение, ако условията на предложеното споразумение отговарят на условията за финансова подкрепа, предвидени в член 19.
- 3. Консолидиращият надзорен орган незабавно препраща заявлението към компетентните органи за всяко дъщерно дружество, което желае да бъде страна по споразумението.

4. Компетентните органи полагат всички възможни усилия в рамките на правомощията си, за да постигнат в рамките на четири месеца от датата на получаване на заявлението от консолидиращия надзорен орган общо решение за това дали условията на предложеното споразумение отговарят на условията за финансова подкрепа, заложиени в член 19. Общото решение се формулира в документ, съдържащ напълно обосновано решение, който консолидиращият надзорен орган предава на подателя на заявлението.
5. Ако съответните компетентни органи не достигнат до общо решение в рамките на четири месеца, консолидиращият надзорен орган взема самостоятелно решение относно заявлението. Решението се формулира в документ, съдържащ напълно мотивирано решение и взема предвид позициите и възраженията на другите компетентни власти, изразени през четиримесечния период. Консолидиращият надзорен орган съобщава решението на заявителя и на другите компетентни органи.
6. Ако в края на четиримесечния срок някой от съответните компетентни органи е отнесъл въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорник отлага вземането на решение и изчаква решението, което ЕБО може да вземе в съответствие с член 19, параграф 3 от посочения регламент, след което взема решение в съответствие с решението на ЕБО. Четиримесечният срок се счита за помирителен срок по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема своето решение в рамките на един месец. Ако четиримесечният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

Член 18

Одобрение на предложено споразумение от акционерите

1. Държавите членки може да изискат всяко предложено споразумение, което е получило одобрението на компетентните органи, да бъде представено за одобрение от общото събрание на акционерите на всяко дружество от групата, което желае да сключи споразумението. В този случай споразумението е в сила само за тези страни, чиито акционери са одобрили сключването на споразумението.
2. Ако държавите членки използват предвидения в параграф 1 вариант, те изискват в съответствие със споразумението за групова финансова подкрепа, акционерите на всяко дружество в групата, което ще бъде страна по споразумението, да оправомощат съответния ръководен орган, посочен в член 11 от Директива 2006/48/ЕО, да вземе решение, че дружеството ще предостави финансова подкрепа в съответствие с условията на споразумението и с условията по настоящата глава. За конкретна сделка, извършена в съответствие със споразумението, не се изисква нито допълнително одобрение от акционерите, нито свикването на извънредно събрание.
3. Ръководният орган на всяко дружество, което е страна по споразумението, докладва всяка година пред акционерите за изпълнението на споразумението и на всяко решение, взето съгласно споразумението.

Член 19

Условия за вътрешногрупова финансова подкрепа

1. Финансовата подкрепа може да се предоставя единствено в съответствие със споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, ако са изпълнени следните условия:
 - а) налице са разумни очаквания предоставената подкрепа да помогне за преодоляването на финансовите затруднения на дружеството, което получава подкрепата;
 - б) предоставянето на финансовата подкрепа има за цел запазването или възстановяването на финансовата стабилност на цялата група;
 - в) финансовата подкрепа се предоставя срещу заплащане;
 - г) въз основа информацията, с която управителният орган разполага към момента на вземане на решение за отпускане на финансова подкрепа, съществува разумно основание да се смята, че заемът ще бъде погасен или заплащането за подкрепата ще бъде заплатено по съответната цена от дружеството, което получава подкрепата;
 - д) финансовата подкрепа не излага на опасност ликвидността или платежоспособността на дружеството, което предоставя подкрепата, нито създава заплаха за финансовата стабилност;
 - е) към момента на предоставяне на подкрепата дружеството, което предоставя подкрепата, изпълнява изискванията за собствен капитал и изискванията, наложени съгласно член 136, параграф 2 от Директива 2006/48/ЕО, и ще продължи да ги спазва и след предоставяне на подкрепата.
2. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които се конкретизират условията по параграф 1.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на представените от ЕБО технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 20

Решение за предоставяне на финансова подкрепа

Решението за предоставяне на вътрешногрупова финансова подкрепа в съответствие с споразумението се взема от посочения в член 11 от Директива 2006/48/ЕО ръководен

орган на дружеството, което предоставя финансовата подкрепа. То е мотивирано и в него се отбелязва целта на предложената финансова подкрепа. По-специално в решението се посочва:

- а) как финансовата подкрепа запазва или възстановява финансовата стабилност на цялата група;
- б) че финансовата подкрепа не надвишава финансовите възможности на дружеството, което я предоставя;
- в) че дружеството, което предоставя подкрепата изпълнява изискванията за собствен капитал и изискванията, наложени съгласно член 136, параграф 2 от Директива 2006/48/ЕО.

Член 21

Право на възражение на компетентните органи

1. Преди предоставяне на подкрепата съгласно споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа, ръководният орган на дружество, което възнамерява да предостави финансова подкрепа, уведомява за това своя компетентен орган и ЕБО. Във уведомлението се излагат подробностите за предложената подкрепа.
2. В рамките на два дни от датата на получаване на уведомлението компетентният орган може да забрани или ограничи предоставянето на вътрешногрупова финансова подкрепа по член 19, ако не са изпълнени условията за финансова подкрепа за групата. Компетентният орган издава мотивирано решение за забрана или ограничаване на финансовата подкрепа.
3. Компетентният орган незабавно уведомява ЕБО, консолидиращия надзорен орган и компетентните органи по член 131а от Директива 2006/48/ЕО за решението си да забрани или ограничи предоставянето на финансова подкрепа.
4. Ако консолидиращият надзорен орган или компетентният орган, отговарящ за дружеството, получаващо подкрепата, имат възражения относно решението за забрана или ограничаване на финансовата подкрепа, те могат да отнесат въпроса до ЕБО и да поискат съдействие съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. В този случай ЕБО може да предприеме действия съгласно правомощията, предоставени му по силата на посочения член. Чрез дерогация от сроковете, предвидени в член 39, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, ЕБО взема решение съгласно член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 в рамките на 48 часа.
5. Ако компетентният орган не забрани или ограничи финансовата подкрепа в рамките на срока, посочен по параграф 2, финансовата подкрепа може да бъде предоставена съгласно условията, представени пред компетентния орган.

Член 22

Оповестяване

3. Държавите членки гарантират, че институциите, които са сключили споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа по член 16, оповестяват публично описанието на споразумението и наименованията на дружествата, които са страни по него, и актуализират информацията поне веднъж годишно.

Прилагат се членове 145 — 149 на Директива 2006/48/ЕО.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се конкретизират формата и съдържанието на описанието, изисквано съгласно параграф 1. ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.
5. На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ДЯЛ III

РАННА НАМЕСА

Член 23

Мерки за ранна интервенция

1. Държавите членки гарантират, че когато институция не отговаря на изискванията на Директива 2006/48/ЕО или е вероятно да ги наруши, компетентните органи разполагат наред с предвидените в член 136 от Директива 2006/48/ЕО мерки, по целесъобразност и със следните мерки:
 - а) да изискат от ръководството на институцията да приложи една или повече от процедурите и мерките, заложи в плана за възстановяване;
 - б) да изискат от ръководството на институцията да разгледа положението, да набележи мерките за преодоляване на всички установени проблеми и да изготви програма за действие за преодоляването им и график за изпълнението ѝ;
 - в) да изискат от ръководството на институцията да свика или — при неизпълнение на това изискване от страна на ръководството — сам да свика общото събрание на акционерите на институцията, като предложи дневен ред и определени решения;

- г) да изискат от ръководството на институцията да освободи или смени един или повече от членовете на съвета на директорите или управителните директори, ако се прецени, че те не могат да изпълняват задълженията си съгласно член 11 от Директива 2006/48/ЕО;
 - д) да изискат от ръководството на институцията да изготви план за договаряне на реструктурирането на дълга с някои или всички кредитори;
 - е) да получат, включително чрез проверки на място цялата необходима информация за подготовката на оздравяването на институцията, включително извършването на оценка на активите и задълженията на институцията;
 - ж) да се свържат с евентуални купувачи, за да подготвят оздравяването на институцията, при условията, предвидени в член 33, параграф 2 и предвидените в член 77 разпоредби относно поверителността.
2. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които да се осигури последователно прилагане на мерките по параграф 1 от настоящия член.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 24

Извънредно управление

1. При значително влошаване на финансовото положение на дадена институция или когато съществуват нарушения на законови или подзаконови разпоредби или тежки административни нередности, или когато други мерки съгласно член 23 не са достатъчни за подобряване на положението, държавите членки гарантират, че компетентните органи могат да назначат извънреден управител, който да замени ръководството на институцията. Компетентните органи оповестяват публично назначението на извънреден управител. Държавите членки допълнително гарантират, че извънредният управител има квалификацията, способността и познанията, необходими за изпълнение на функциите му.
2. Извънредният управител разполага с всички правомощия на ръководството на институцията съгласно устава ѝ и националното законодателство, включително и правомощията да упражнява всички административни функции на ръководството на институцията. Извънредният управител обаче има право да

свиква общото събрание на акционерите на институцията и да предлага дневен ред само след предварителното съгласие на компетентния орган.

3. Извънредният управител има законовото задължение да предприеме всички необходими мерки и да прокарва решения с цел да бъдат възстановени финансовото положение на институцията и разумното управление на стопанската ѝ дейност и организация. По целесъобразност това задължение има предимство пред всяко друго задължение на ръководството съгласно устава на институцията или националното законодателство в случай на несъответствие между тях. Тези решения могат да включват увеличаване на капитала, реорганизация на структурата на собственост на институцията или поглъщане от институции, които са финансово и организационно стабилни.
4. Компетентните органи могат да наложат ограничения на действията на извънредния управител или да изискат определени актове на извънредния управител да подлежат на предварително одобрение от компетентния орган. Компетентните органи могат да освободят извънредния управител по всяко време.
5. Държавите членки изискват от извънредния управител в началото и края на мандата си, както и периодично според определен от компетентния орган график, да изготвя доклади за ресорния компетентен орган относно икономическото и финансовото положение на институцията и относно действията, извършени при изпълнение на задълженията си.
6. Извънредното управление не може да продължи повече от една година. Този срок може да бъде подновен по изключение, ако са все още са налице условията за назначаване на извънреден управител. Компетентният орган решава дали условията са подходящи за продължаване работата на извънредния управител и обоснова решение си пред акционерите.
7. При изпълнение на разпоредбите на параграфи 1—6 назначаването на извънреден управител не накърнява правата на акционерите или собствениците, предвидени в правото на Съюза или националното дружествено право.
6. Назначаването на извънредно ръководство не се признава за изпълнително събитие по смисъла на Директива 2002/47/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁶ или за производство по несъстоятелност по смисъла на Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁷.

³⁶ ОВ L 168, 27.6.2002 г., стр. 43..

³⁷ ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.

Координация на мерките за ранна интервенция и назначаване на извънреден управител във връзка с групите

1. Когато са налице условията за налагане на изискванията по член 23 от настоящата директива или за назначаването на извънреден управител в съответствие с член 24 от настоящата директива във връзка с предприятие майка или институция, подлежаща на консолидиран надзор съгласно членове 125 и 126 от Директива 2006/48/ЕО, или което и да е от техните дъщерни дружества, компетентният орган, който възнамерява да предприеме мярка в съответствие с тези членове, уведомява за решението си другите компетентни органи в рамките на надзорната колегия и ЕБО.
2. Консолидиращият надзорен орган и другите компетентни органи преценяват дали е необходимо да се предприемат действия по член 23 или да се назначи извънреден управител по член 24 във връзка с други дружества от групата и дали е целесъобразно мерките да бъдат координирани. Консолидиращият надзорен орган и другите съответни органи преценяват дали съществуват други мерки, които е вероятно да възстановят икономическата жизнеспособност на отделните дружества и да запазят финансовата стабилност на цялата група. Когато повече от един компетентен орган възнамерява да назначи извънреден управител в дружество, което е част от групата, органите преценяват дали не е по-подходящо да се назначи един и същ извънреден управител за всичките засегнати дружества или за цялата група, за да се подпомогне вземането на решения за възстановяване на финансовата стабилност на цялата група.

Оценката е под формата на съвместно решение на консолидиращия надзорен орган и другите съответни компетентни органи. Съвместното решение се взема в рамките на пет дни от датата на уведомлението по параграф 1. Съвместното решение се мотивира и се излага в документ, който консолидиращият надзорник представя на предприятието майка или институцията, подлежаща на консолидиран надзор.
3. Съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 ЕБО може по собствена инициатива да съдейства на компетентните органи за постигането на споразумение.
4. Ако в рамките на пет дни не бъде постигнато съвместно решение, консолидиращият надзорен орган и компетентните органи, отговарящи за надзора над дъщерните дружества, могат да вземат самостоятелно решения.
5. Всеки компетентен орган представя мотивирано решение. В него се вземат предвид позициите и възраженията на другите компетентни органи, изразени по време на петдневния срок, както и потенциалното въздействие на решението върху финансовата стабилност на други държави членки. Консолидиращият надзорен орган представя решенията пред предприятието майка или институцията, подлежаща на консолидиран надзор, а съответните компетентни органи — пред дъщерните дружества.

Ако в края на петдневния срок някой от компетентните органи е сезирал ЕБО съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, консолидиращият надзорен орган и другите компетентни органи отлагат решенията си в очакване на решение на ЕБО, което той може да вземе съгласно член 19, параграф 3 от същия регламент, след което взимат решение в съответствие с решението на ЕБО. Петдневният срок се счита за помирителен срок по смисъла на посочения регламент. ЕБО взема решението си в рамките на пет дни. Ако петдневният срок е изтекъл или е било постигнато съвместно решение, въпросът не се отнася до ЕБО.

6. Преди да вземат решения по параграф 4, компетентните органи се консултират с ЕБО. При изготвяне на своите решения органите вземат предвид съветите на ЕБО и обясняват всички съществени отклонения от тези съвети.

ДЯЛ IV

ОЗДРАВЯВАНЕ

ГЛАВА I

Цели, условия и общи принципи

Член 26

Цели на оздравяването

1. Когато прилагат оздравителните инструменти и упражняват оздравителните правомощия, оздравителните органи се водят от оздравителните цели и избират инструментите и правомощията, които най-добре постигат съответните за случая цели.
2. Посочените в параграф 1 оздравителни цели са:
 - а) осигуряване на непрекъснатост на важните функции;
 - б) предотвратяване на неблагоприятни последици за финансовата стабилност, включително на разпространяването на проблемите и поддържането на пазарна дисциплина;
 - в) защита на публичните средства, като се сведе до минимум необходимостта от извънредна публична финансова подкрепа;
 - г) предотвратяване на излишна загуба на стойност и свеждане до минимум на разходите за оздравяване;

- д) защита на вложителите съгласно Директива 94/19/ЕО, и инвеститорите съгласно Директива 97/9/ЕО;
 - е) защита на средствата и активите на клиентите.
3. При спазване на различните разпоредби на настоящата директива, оздравителните цели са еднакво важни и оздравителните органи постигат баланс между тях в зависимост от естеството и обстоятелствата на всеки отделен случай.

Член 27

Условия за оздравяване

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи предприемат оздравителни действия по отношение на институция по член 1, буква а) само ако са изпълнени всички от следните условия:
- а) компетентният орган или оздравителният орган определя, че институцията е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност;
 - б) предвид времевите ограничения и други обстоятелства, не съществува разумна вероятност несъстоятелността на институцията да бъде предотвратена в рамките на разумен период от време вследствие на действие от страна на частния сектор или надзорно действие, освен оздравително действие по отношение на институцията;
 - в) оздравителното действие е в обществен интерес съгласно параграф 3.
2. За целите на параграф 1, буква а) дадена институция е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност, ако съществуват едно или повече от следните обстоятелства:
- а) институцията е нарушила или съществува обективна информация, която подкрепя преценката, че институцията ще наруши в близко бъдеще капиталовите изисквания за продължаване на лиценза по начин, които би оправдал отнемането на лиценза от компетентния орган, защото институцията е понесла или е вероятно да понесе загуби, които ще изчерпат целия ѝ капитал или значителна част от него;
 - б) активите на институцията са по-малко от задълженията или съществува обективна информация, която подкрепя преценката, че в близко бъдеще активите на институцията ще бъдат по-малко от задълженията;
 - в) институцията не може или съществува обективна информация, която подкрепя преценката, че в близко бъдеще институцията няма да може да плати задълженията си при настъпване на техния падеж;

г) институцията се нуждае от извънредна публична финансова подкрепа, освен ако една от следните мерки не се налага с цел да се запази финансовата стабилност:

- i) държавна гаранция за покриване на ликвидни улеснения, които централните банки предоставят съгласно стандартните банкови условия (механизмът е изцяло обезпечен от допълнителна гаранция, към която се прилагат намаления в зависимост от нейния характер и пазарна стойност, и централната банка налага наказателна лихва на получателя); или
- ii) държавна гаранция за ново емитирани задължения за справяне със сериозни сътресения на икономиката в държава членка.

И в двата случая по подточки i) и ii) гаранционните мерки се предоставят на платежоспособни финансови институции, не могат да бъдат част от по-голям пакет помощи, обвързани са с одобрение съгласно правилата за държавна помощ и се използват за срок от най-много три месеца.

- 3. За целите на параграф 1, буква в) оздравителното действие се разглежда като действие в обществен интерес, ако то постига и съответства на една или повече от посочените в член 26 оздравителни цели или ако ликвидацията на институцията или предприятието майка чрез обичайното производство по несъстоятелност не би постигнала оздравителните цели в същата степен.
- 4. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 с цел да се насърчат сближаването на надзорните и оздравителните практики по отношение на тълкуването на различните обстоятелства, при които за дадена институция се смята, че е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност. ЕБО разработва тези насоки най-късно до датата, определена в член 115, параграф 1, първа алинея от настоящата директива.
- 5. Комисията, като взема предвид по целесъобразност опита, натрупан при изпълнението на насоките на ЕБО, приема делегирани актове в съответствие с член 103, които имат за цел да конкретизират обстоятелствата, при които се смята, че дадена институция е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност.

Член 28

Условия за оздравяване на финансови институции и холдинги

- 1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи могат да предприемат оздравително действие по отношение на финансова институция или инвестиционен посредник, посочени в член 1, буква б), ако са изпълнени условията по член 27, параграф 1 по отношение както на финансовата институция или посредника, така и по отношение на институцията майка, подлежаща на консолидиран надзор.

2. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи предприемат оздравително действие по отношение на дружество, посочено в член 1, буква в) или г), ако са изпълнение условията по член 27, параграф 1 по отношение както на дружеството, посочено в член 1, буква в) или г), така и по отношение на едно или повече дъщерни дружества, които са институции.
3. Когато дъщерните институции на холдинг със смесена дейност са собственост пряко или косвено на посреднически финансов холдинг, държавите членки гарантират, че оздравителните действия за целите на оздравяване на групата се вземат по отношение на посредническия финансов холдинг и че няма да предприемат оздравителни действия за целите на оздравяване на групата по отношение на холдинга със смесена дейност.
4. При изпълнение на разпоредбите на параграф 3 и чрез дерогация от разпоредбите на параграф 1, независимо, че дружеството, посочено в член 1, буква в) или г), може да не изпълнява условията, установени в член 27, параграф 1, оздравителните органи могат да предприемат оздравително действие по отношение на дружеството, посочено в член 1, буква в) или г), когато едно или повече от дъщерните дружества, които са институции, изпълняват условията по член 27, параграфи 1, 2 и 3 и когато оздравително действие по отношение на дружество, посочено в член 1, буква в) или г), е необходимо за оздравяване на едно или повече дъщерни дружества, които са институции, или за оздравяването на цялата група.

Член 29

Основни принципи, прилагани към оздравяването

1. Държавите членки гарантират, че когато прилагат оздравителните инструменти и упражняват оздравителните правомощия, оздравителните органи вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че оздравителното действие е предприето в съответствие със следните принципи:
 - а) акционерите на институцията в оздравителен режим, поемат първите загуби;
 - б) кредитори на институцията в оздравителен режим поемат загубите след акционерите съгласно приоритета на техните вземания съгласно настоящата директива;
 - в) извършва се смяна на висшето ръководство на институцията;
 - г) висшите ръководители на институцията в оздравителен режим поемат загуби, които съгласно гражданското или наказателното законодателство съответстват на тяхната индивидуална отговорност за несъстоятелността на институцията;
 - д) освен ако настоящата директива не предвижда друго, кредиторите от един и същи клас получават равнопоставено третиране;

- е) никой кредитор на понася по-големи загуби, от загубите, които би понесъл, ако институцията беше ликвидирана чрез обичайното производство по несъстоятелност;
2. Ако дадена институция е дружество в група, оздравителните органи прилагат оздравителните инструменти и упражняват оздравителните правомощия по начин, който има минимално отражение върху свързаните дружества и групата като цяло и има минимално отражение върху финансовата стабилност на Съюза и по-специално върху страните, в които групата извършва дейност.
3. Когато прилагат оздравителните инструменти и упражняват оздравителните правомощия, държавите членки гарантират, че е спазена рамката на Съюза за държавната помощ, когато това е приложимо.

ГЛАВА II

ОСТОЙНОСТЯВАНЕ

Член 30

Предварително остойносттаване

1. Преди да предприемат оздравително действие и по-специално за целите на членове 31, 34, 36, 41, 42 и 65, оздравителните органи гарантират, че активите и задълженията на институцията се оценяват справедливо и реалистично от лице, което не е свързано нито с публичен орган, включително оздравителния орган, нито с институцията. Оздравителният орган потвърждава остойносттаването. Когато поради спешността на обстоятелствата е невъзможно да се извърши независима оценка, оздравителните органи могат да направят оценка на активите и задълженията на институцията.
2. Без да се засяга рамката на Съюза за държавната помощ, изискваната съгласно параграф 1 оценка ще се основава по целесъобразност на разумни и реалистични допускания, включително по отношение на процента на неизпълнение и размера на загубите, като целта ѝ е да оцени пазарната стойност на активите и задълженията на институцията, която е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност, така че всички загуби, които е възможно да възникнат, да бъдат признати към момента, в който се прилагат оздравителните инструменти. Когато обаче пазарът за конкретния актив или задължение не работи правилно, оценката може да отразява дългосрочната икономическа стойност на тези активи или задължения. При оценката не се взема предвид извънредна публична финансова помощ за институцията, независимо дали такава е отпусната в действителност.
3. Оценката се съпровожда от следната информация, така както е представена в счетоводните документи на институцията:

- а) актуализиран баланс и доклад за икономическото и финансовото състояние на институцията;
 - б) анализ и прогнозна стойност на активите
 - в) списък на непогасени задължения, вписани в счетоводните документи на институцията, посочващ съответните кредити и тяхното приоритетно поддръждане съгласно действащото законодателство в областта на несъстоятелността;
 - г) списък на активите, които институцията държи за сметка на трети страни, които имат право на собственост върху тези активи
4. Оценката представя разделянето на кредиторите в класове в съответствие с тяхното приоритетно поддръждане съгласно действащия закон за несъстоятелност и прогнозна оценка за третирането, което всеки клас би получил при производство по несъстоятелност.
5. Когато поради спешността на обстоятелствата в конкретния случай не е възможно да бъдат спазени изискванията по параграфи 3 и 4, оценката се извършва от независимо лице или от оздравителния орган в съответствие с изискванията по параграф 2. Оценката се смята за временна, докато оздравителният орган не извърши оценка, която изпълнява всички изисквания по настоящия член. Окончателната оценка може да бъде извършена отделно или заедно с оценката по член 66.
6. Оценката е неразделна част от решението за прилагане на оздравителен инструмент или за упражняване на оздравително правомощие. Оценката не подлежи на независим съдебен контрол и подлежи на съдебно преразглеждане единствено заедно с решението в съответствие с разпоредбите на член 78.
7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се конкретизират следните критерии за целите на параграфи 1 и 2 от настоящия член и за целите на член 66:
- а) при какви обстоятелства дадено лице е независимо от оздравителния органи и от институциите, и
 - б) при какви обстоятелства може да се смята, че е невъзможно да се извърши оценка от независимо лице;
 - в) методиката за оценяване на пазарната стойност на активите и задълженията на институцията, която е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност;
 - г) обстоятелствата, при които се смята, че пазарът за конкретния актив или задължение на работи правилно
 - д) методиката за оценяване на дългосрочната икономическа стойност на активите и задълженията на институцията, която е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност;

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти, в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ГЛАВА III

ОЗДРАВИТЕЛНИ ИНСТРУМЕНТИ

РАЗДЕЛ I

Общи принципи

Член 31

Общи принципи на оздравителните инструменти

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи разполагат с необходимите правомощия, за да прилагат оздравителните инструменти по отношение на институция, финансова институция или дружество, посочени в член 1, букви в) и г), които отговарят на условията за оздравяване.
2. Посочените в параграф 1 оздравителни инструменти са следните:
 - а) инструмент за продажба на стопанската дейност;
 - б) инструмент за мостова институция;
 - в) инструмент за обособяване на активи;
 - г) инструмент за рекапитализация чрез вътрешни източници.
3. Оздравителните органи могат да прилагат оздравителните инструменти поотделно или заедно, като спазват разпоредбите на параграф 4.
4. Оздравителните органи могат да прилагат обособяване на активи единствено в комбинация с друг оздравителен инструмент.
5. Когато оздравителните инструменти, посочени в параграф 2, букви а), б) или в) се прилагат и се използват за частично прехвърляне на активи, права или задължения на институцията в оздравителен режим, оставащата част от институцията, от която са прехвърлени активите, правата или задълженията, се ликвидира чрез обичайното производство по несъстоятелност в рамките на определен период, съобразен с нуждата тази институция да предоставя услуги

или подкрепя съгласно член 58, за да улесни приемника при извършване на дейностите или услугите, придобити по силата на прехвърлянето.

6. Държавите членки гарантират, че правилата съгласно националното законодателство в областта на несъстоятелността, свързани с нищожността и липсата на правна сила на правни актове, които ощетяват кредиторите, не се прилагат по отношение на прехвърлянето на активи, права или задължения от институция в оздравителен режим към друго дружество по силата на прилагането на оздравителен инструмент или упражняването на оздравително правомощие.
7. Нищо не възпрепятства държавите членки да възложат на оздравителните органи допълнителни правомощия, които да бъдат упражнявани по отношение на институция, която отговаря на условията за оздравяване, при условие че тези допълнителни правомощия не създават препятствия пред ефективното оздравяване на групи и са в съответствие с оздравителните цели и общите принципи, прилагани към оздравяването, предвидените в членове 26 и 29.

РАЗДЕЛ 2

ИНСТРУМЕНТ ЗА ПРОДАЖБА НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

Член 32

Инструмент за продажба на стопанска дейност

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи имат правомощието да прехвърлят на купувач, който не е мостова институция, следното:
 - а) акции или дялови инструменти на институция в оздравителен режим;
 - б) всички или конкретни активи, права или задължения на институция в оздравителен режим;
 - в) комбинация от някои или всички от активите, правата или задълженията на институция в оздравителен режим

Посоченото в първа алинея прехвърляне се извършва без да се иска съгласието на акционерите на институцията в оздравителен режим или на трета страна, различна от купувача, и без да се спазват процедурни изисквания съгласно дружественото право или законодателството в областта на ценните книжа, които биха били в сила при други обстоятелства.

2. Прехвърлянето съгласно параграф 1 е от търговски характер, като е съобразено с конкретните обстоятелства и е в съответствие с правилата на Съюза за държавната помощ.

3. В случай на частично прехвърляне на активи, получените от прехвърлянето приходи се ползват от институцията в оздравителен режим.

При прехвърляне на акции или други дялови инструменти или при прехвърляне на всички активи, права и задължения на институцията, получените от прехвърлянето приходи отиват в полза на акционерите на институцията в оздравителен режим, които са били лишени от правата си.

Държавите членки изчисляват приходите по параграф 2 от настоящия член, като приспадат административните или други разходи, свързани с оздравителния процес, включително разходите за оздравителните фондове по член 92.

4. Оздравителните органи вземат всички разумни мерки да извършат прехвърлянето при търговски условия в съответствие с параграф 2 от настоящия член, които отговарят на справедливата и реалистична оценка, извършена съгласно член 30, отчитайки конкретните обстоятелства.
5. Когато използват инструмента за продажба на стопанска дейност оздравителните органи могат нееднократно да упражняват правомощията за прехвърляне, за да извършат последващи прехвърляния на акции или други дялови инструменти или според случая, на активи, права или задължения на институцията в оздравителен режим
6. След използването на инструмента за продажба на стопанска дейност оздравителните органи може при съгласие от страна на купувача, да упражнят правомощията за прехвърляне по отношение на прехвърлени на купувача акции или други дялови инструменти или активи, права или задължения, според случая, за да прехвърлят собствеността обратно на институцията в оздравителен режим
7. Купувачът трябва да има необходимия лиценз да извършва дейностите или услугите, които придобива по силата на прехвърлянето по параграф 1.
8. Чрез дерогация от член 19, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, когато прехвърлянето на акции или други дялови инструменти по сила на инструмента за продажба на стопанска дейност би довело до придобиване или увеличаване на квалифицираното участие по начина, посочен в член 19, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО, компетентните органи извършват своевременно оценката, изисквана съгласно същия член, без да се забавя прилагането на инструмента за продажба на стопанска дейност и да се възпрепятства оздравителното действие да постигне съответните оздравителни цели.
9. При прехвърляния по силата на инструмента за продажба на стопанска дейност, които включват прехвърляне на някои, но не на всички активи, права или задължения на институцията, се прилагат гаранциите за частично прехвърляне на собственост, предвидени в глава V.
10. За целите на упражняването на правото за предоставяне на услуги или за установяване в друга държава членка в съответствие с Директива 2006/48/ЕО или Директива 2006/39/ЕО се приема, че купувачът е продължение на

институцията в оздравителен режим и може да продължи да упражнява правата, упражнявани от институцията в оздравителен режим, по отношение на прехвърлените активи, права или задължения, включително правото на членство и достъп до разплащателни, клирингови системи и системи за сетълмент.

11. Акционерите или кредиторите на институцията в оздравителен режим и други трети страни, чиято собственост, права или задължения не се прехвърлени, нямат права по отношение на прехвърлените активи, права или задължения.

Член 33

Инструмент за продажба на стопанска дейност: процедурни изисквания

1. Когато оздравителен орган прилага по отношение на дадена институция инструмента за продажба на стопанска дейност, той предлага на пазара или организира предлагането на пазара на тази институция или на тези от нейните активи, права или задължения, които органът възнамерява да прехвърли, като съблюдава разпоредбите на параграф 3. Пакети от права, активи и задължения могат да бъдат предлагани на пазара поотделно.
2. Без да се засягат разпоредбите на рамката на Съюза за държавната помощ, когато е целесъобразно, предлагането на пазара, изисквано съгласно параграф 1, се извършва в съответствие със следните критерии
 - а) то е възможно най-прозрачно, отчитайки обстоятелствата и по-специално необходимостта да се поддържа финансова стабилност;
 - б) не облагодетелства или ощетява определени купувачи;
 - в) не е обременено от конфликт на интереси;
 - г) не поражда несправедливи предимства за евентуален купувач;
 - д) съобразено е с необходимостта да доведе до бързо оздравително действие;
 - е) има за цел да се получи възможно най-висока продажна цена за съответните активи и задължения.

Принципите, предвидени в настоящия параграф, не възпрепятстват оздравителния орган да направи предложение на конкретни потенциални купувачи.

Всяко публично оповестяване на предлагането на пазара на институцията, което по принцип се изисква в съответствие в член 6, параграф 1 от Директива 2003/6/ЕО, може да бъде отложено във времето в съответствие с член 6, параграф 2 от Директива 2003/6/ЕО.

3. Оздравителните органи могат да прилагат инструмента за продажба на стопанска дейност без да съблюдават предвидените в параграф 1 изисквания

относно предлагането на пазара, ако преценят, че спазването на тези изисквания може да попречи на постигането на една или повече от целите на оздравяването и по-специално ако са изпълнени следните условия:

- а) оздравителният орган смята, че съществува съществена заплаха за финансовата стабилност, породена или изострена от несъстоятелността на институцията в оздравителен режим; както и
 - б) спазването на тези изисквания може да попречи продажбата на стопанската дейност да неутрализира ефективно тази заплаха или да бъде постигната оздравителната цел, посочена в член 26, параграф (2), буква б).
4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се конкретизират обстоятелствата, представляващи съществена заплаха и елементите, свързани с ефективното прилагане на инструмента за продажба на стопанска дейност, предвидени в параграф 3, букви а) и б).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти, в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

РАЗДЕЛ 3

ИНСТРУМЕНТ ЗА МОСТОВА ИНСТИТУЦИЯ

Член 34

Инструмент за мостова институция

1. За да може да се прилага инструмента за мостовата институция, държавите членки гарантират, че оздравителните органи имат правомощия да прехвърлят всички или конкретни активи, права или задължения на институцията в оздравителен режим, и комбинация от тези активи, права и задължения, на мостова институция без съгласието на акционерите на институцията в оздравителен режим, или на трета страна и без да са обвързани от процедурни изисквания съгласно дружественото право или законодателството в областта на ценните книжа, които биха били в сила при други обстоятелства.
2. Освен в случаите, в които инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници се прилага за целта, посочена в член 37, параграф 2, буква б), за целите на инструмента за мостова институция, последната е правен субект, който е изцяло собственост на един или повече публични органи (които могат да включват оздравителния орган) и който е учреден с цел да извършва някои

или всички дейности на институцията в оздравителен режим и да държи някои или всички от активите или задълженията на институцията в оздравителен режим.

Използването на инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, посочен в член 37, параграф 2, буква б), няма да накърнява правото на оздравителния орган да контролира мостовата институция, доколкото е необходимо да извърши и да изпълни целите на оздравяването.

3. Когато прилага този инструмент за мостова институция, оздравителният орган гарантира, че общата стойност на задълженията, прехвърлени на мостовата институция, не надхвърля общата стойност на правата и активите, прехвърлени от институцията в оздравителен режим или осигурени по друг начин.
4. При използването на инструмента за мостова институция оздравителният орган може да прехвърли активи, права или задължения на институцията, които прецени за необходими за постигането на една или повече от целите на оздравяването
5. Когато използват инструмента на мостова институция, оздравителните органи могат:
 - а) да прехвърлят нееднократно права, активи или задължения от институцията в оздравителен режим към мостовата институция; както и
 - б) да прехвърлят права, активи или задължения обратно на институцията в оздравителен режим, при условие че са изпълнени посочените в параграф 6 условия;
 - в) да прехвърлят права, активи или задължения от мостовата институция към трета страна
6. Оздравителните органи прехвърлят права, активи или задължения обратно от мостовата институция към институцията в оздравителен режим само при едно от следните обстоятелства:
 - а) в инструмента, с който е извършено прехвърлянето съгласно параграф 5, буква а), е посочена изрично възможността определени права, активи или задължения да бъдат прехвърлени обратно;
 - б) конкретните права, активи или задължения не попадат в класовете на правата, активите или задълженията, посочени в инструмента, с който е извършено прехвърлянето съгласно параграф 5, буква а), или не отговарят на условията за това,като и в двата случая, предвидени в букви а) и б), прехвърлянето обратно се извършва по всяко време и е в съответствие със всички останали условия, посочени в инструмента за съответната цел.
7. По отношение на прехвърлянията по силата на инструмента за мостова институция, които включват прехвърляния на някои, но не на всички активи,

права или задължения на институцията, се прилагат гаранциите за частично прехвърляне на собственост, предвидени в глава IV.

8. За целите на упражняването на правото за предоставяне на услуги и за установяване в друга държава членка в съответствие с Директива 2006/48/ЕО или Директива 2006/39/ЕО се приема, че мостовата институция е продължение на институцията в оздравителен режим и може да продължи да упражнява правата, упражнявани от институцията в оздравителен режим, по отношение на прехвърлените активи, права или задължения, включително правото на членство и достъп до разплащателни, клирингови системи и системи за сетълмент.
9. Акционерите или кредиторите на институцията в оздравителен режим и други трети страни, чиято собственост, права или задължения на се прехвърлени към мостовата институция, нямат права по отношение на мостовата институция или нейната собственост.

Член 35

Функциониране на мостовата институция

1. Държавите членки гарантират, че мостовата институция действа в съответствие със следните разпоредби
 - а) съдържанието на учредителните документи на мостовата институция се определя от оздравителния орган;
 - б) оздравителният орган назначава съветът на директорите на мостовата институция, одобрява съответните заплати и определя съответните отговорности;
 - в) мостовата институция е оправомощена в съответствие с Директива 2006/48/ЕО или Директива 2004/39/ЕО според случая и разполага с необходимия лиценз съгласно действащото национално законодателство да извършва дейностите или да предоставя услугите, които придобива по силата на прехвърлянето, извършено съгласно член 56 от настоящата директива;
 - г) мостовата институция спазва изискванията на директиви 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2004/39/ЕО, според случая, и подлежи на предвидения в същите директиви надзор.
2. Като съблюдават ограниченията, наложени по силата на правилата на Съюза или националните правила за конкуренцията, директорите ръководят мостовата институция с цел да продадат институцията, нейните активи, права или задължения на един или повече частни купувачи при подходящите условия и в рамките на периода, посочен в параграф 5.
3. Оздравителният орган прекратява работата на мостовата институция при настъпването на един от следните случаи:

- а) при сливане на мостовата институция с друга институция;
 - б) при придобиване от трета страна на по-голямата част от капитала на мостовата институция;
 - в) при поемане на всички или почти всички нейни активи, права или задължения от друго лице;
 - г) след изтичане на периода, посочен в параграф 5 или параграф 6, когато е приложимо.
4. Когато искат да продадат мостовата институция или нейните активи или задължения, държавите членки гарантират, че институцията или съответните активи или задължения се предлагат свободно и открито на пазара и че продажбата не е в полза или в ущърб на определени потенциални купувачи.
- Всяка такава продажба се извършва при търговски условия, като се вземат предвид обстоятелствата или в съответствие с рамката на Съюза за държавната помощ.
5. Ако не настъпи никой от сценариите по параграф 3, букви а), б) или в), оздравителният орган прекратява дейността на мостовата институция в края на двегодишния период след датата, на която е извършено последното прехвърляне от институцията в оздравителен режим към мостовата институция.
6. Оздравителният орган може да удължи посочения в параграф 5 период най-много три пъти с по една година, ако:
- а) такова удължаване е вероятно да постигне един от резултатите, посочени в параграф 3, буква а), б) или в); или
 - б) такова удължаване е необходимо, за да се гарантира непрекъснатост на основните банкови или финансови услуги.
7. Когато дейността на мостовата институция е прекратена при обстоятелствата, посочени в параграф 3, букви в) и г), институцията ще бъде закрыта и ликвидирана.
- Приходите, събрани в резултат на прекратяване на дейността на мостовите институции, както е предвидено в параграф 3, отиват за институцията в оздравителен режим
- Държавите членки могат да изчислят приходите, като приспадат административните или други разходи, свързани с процеса на оздравяване.
8. В случаите, в които мостовата институция е използвана за прехвърлянето на активи и задължения на повече от една институция, задължението съгласно параграф 7 се отнася до ликвидирането на активите и задълженията, прехвърлени от всяка от институциите, а не до самата мостова институция.

РАЗДЕЛ 4

ИНСТРУМЕНТ ЗА ОБОСОБЯВАНЕ НА АКТИВИ

Член 36

Инструмент за обособяване на активи

1. С оглед на използването на инструмента за обособяване на активи държавите членки гарантират, че оздравителните органи разполагат с правомощието да прехвърлят активи, права или задължения на институцията в оздравителен режим към дружество за управление на активи.
2. За целите на инструмента за обособяване на активи дружество за управление на активи е юридическо лице, собственост на един или повече публични органи, сред които може да бъде и оздравителният орган.
3. Оздравителният орган назначава лица да управляват активите, прехвърлени на дружеството за управление на активи, с цел да се повиши максимално стойността им посредством евентуалната им продажба или за да осигурят ликвидирането на институцията по законовия ред.
4. Оздравителните органи могат да упражняват посочените в параграф 1 правомощия за прехвърляне на активи само ако текущото състояние на пазара за тези активи е такова, че евентуална ликвидация на тези активи чрез обичайното производство по несъстоятелност би имала неблагоприятно отражение върху финансовия пазар.
5. Когато оздравителните органи използват инструмента за обособяване на активи, те решават кои активи да бъдат прехвърлени на дружеството за управление на активи в съответствие с принципите по член 30 и с рамката на Съюза за държавната помощ.
6. Оздравителните органи могат:
 - в) да прехвърлят нееднократно активи, права или задължения от институцията в оздравителен режим към дружеството за управление на активи; да прехвърлят активи, права или задължения обратно от дружеството за управление на активи към институцията в оздравителен режим само ако са изпълнени посочените в параграф 7 условия.
7. Оздравителните органи прехвърлят права, активи или задължения обратно от дружеството за управление на активи към институцията в оздравителен режим само при едно от следните обстоятелства:
 - а) в инструмента, с който е извършено прехвърлянето съгласно параграф 6, буква а), е посочена изрично възможността определени права, активи или задължения да бъдат прехвърлени обратно;

- б) конкретните права, активи или задължения не попадат в класовете на правата, активите или задълженията, посочени в инструмента, с който е извършено прехвърлянето съгласно параграф 6, буква а), или не отговарят на условията за това,

като и в двата случая, посоченото в букви а) и б) прехвърляне обратно се извършва по всяко време и е в съответствие с всички останали условия, посочени в инструмента за съответната цел.

8. По отношение на прехвърлянията между институцията в оздравителен режим и дружеството за управление на активи се прилагат гаранциите за частично прехвърляне на собственост, предвидени в настоящата директива
9. Акционерите или кредиторите на институцията в оздравителен режим и други трети страни, чиято собственост, права или задължения не са прехвърлени към дружеството за управление на активи, нямат права по отношение на дружеството за управление на активи, неговата собственост или управители.
10. Целите на назначените в съответствие с параграф 3 управители на активи не предполагат задължения или отговорности за акционерите на институцията в оздравителен режим, а управителите не носят отговорност пред тези акционери относно предприети или непредприети действия при изпълнение или при предполагаемо изпълнение на техните функции, освен ако действието или липсата на действие се свързват с груба небрежност или сериозно нарушение в съответствие с националното законодателство.
11. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, с които да се насърчи сближаване на надзорните и оздравителните практики, свързани с определянето в съответствие с параграф 4 от настоящия член на условията, при които ликвидацията на активите или задълженията посредством обичайното производство по несъстоятелност би повлияла отрицателно върху финансовия пазар ЕБО разработва тези насоки най-късно до датата, определена в член 115, параграф 1, първа алинея от настоящата директива.
12. Комисията, като взема предвид по целесъобразност опита, натрупан при изпълнението на насоките на ЕБО, приема делегирани актове в съответствие с член 103, които имат за цел да конкретизират обстоятелствата, при които ще се смята, че ликвидацията на активите или задълженията посредством обичайното производство по несъстоятелност би повлияла отрицателно върху финансовия пазар.

РАЗДЕЛ 5

ИНСТРУМЕНТ ЗА РЕКАПИТАЛИЗАЦИЯ ЧРЕЗ ВЪТРЕШНИ ИЗТОЧНИЦИ

ПОДРАЗДЕЛ 1

ЦЕЛИ И ОБХВАТ НА ИНСТРУМЕНТА ЗА РЕКАПИТАЛИЗАЦИЯ ЧРЕЗ ВЪТРЕШНИ ИЗТОЧНИЦИ

Член 37

Инструмент за рекапитализация чрез вътрешни източници

1. За да може да се използва инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, държавите членки гарантират, че оздравителните органи разполагат с оздравителните правомощия, посочени в член 56, параграф 1, букви е)—л).
2. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи могат да използват инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници за една от следните цели:
 - а) да рекапитализират институцията, която отговаря на условията за оздравяване, до степента, необходима за възстановяване на нейната способност да отговаря на условията за лиценз ѝ и да извършва дейностите, за които е получила лиценз съгласно Директива 2006/48/ЕО или Директива 2004/39/ЕО;
 - б) да преобразуват в капитал или да намалят размера на главницата на вземания или дългови инструменти, които са прехвърлени на мостова институция, с оглед да се осигури капитал за тази мостова институция.
3. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи могат да използват инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници за целта, посочена в параграф 2, буква а), само ако съществуват реалистични очаквания, че прилагането на този инструмент заедно с мерките, приложени в съответствие с плана за стопанска реорганизация, изискван съгласно член 47, не само ще постигнат съответните оздравителни цели, но също ще възстановят финансовата стабилност и дългосрочната икономическа жизнеспособност на въпросната институция.

Ако предвиденото в първа алинея условие не е изпълнено, държавите членки прилагат някой от оздравителните инструменти по член 31, параграф 2, букви а), б) и в) и инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, предвиден в параграф 2, буква б) от настоящия член, според случая.

Обхват на инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници

1. Държавите членки гарантират, че инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници може да бъде приложен по отношение на всички задължения на институцията, които не са изключени от обхвата на този инструмент, съгласно параграф 2
2. Оздравителните органи не упражняват правомощия за обезценяване или преобразуване по отношение на следните задължения:
 - а) вложения, гарантирани съгласно Директива 94/19/ЕО;
 - б) обезпечени задължения;
 - в) задължения, произтичащи от притежаването от институцията на активи или средства на клиент или от доверително отношение между институцията (като доверител) и друго лице (като бенефициер);
 - г) задължения с първоначален падеж по-малък от един месец;
 - д) задължения към едно от следните лица:
 - (i) наето лице, по отношение на натрупано трудово възнаграждение, пенсионни обезщетения или други фиксирани възнаграждения, с изключение на променливи възнаграждения от всякакъв вид;
 - (ii) търговски кредитор във връзка с предоставянето на институцията на стоки или услуги, които са важни за ежедневната ѝ работа, включително информационно-технологични услуги, комунално битови услуги, наемане, обслужване и поддържане на стопанските площи;
 - (iii) данъчните и социално осигурителните органи, при условие че тези задължения са преференциални съгласно действащото законодателство за несъстоятелност.

Разпоредбите на параграф 2, букви а) и б) няма да възпрепятстват оздравителните органи да упражняват тези правомощия, когато това е уместно, по отношение на част от обезпечени задължение или задължения, за които е предоставено обезпечение, когато те надхвърлят стойността на активите, залога, възбраната или обезпечението, с които са гарантирани. Държавите членки могат да освободят от приложението на настоящата разпоредба обезпечени облигации по смисъла на член 22, параграф 4 от Директива 85/611/ЕИО³⁸.

³⁸ Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за

Разпоредбите на параграф 2, буква в) няма да възпрепятстват оздравителните органи да упражнят тези правомощия, когато това е уместно, по отношение на сумата на депозит, която надхвърля покритието съгласно същата директива.

3. Когато оздравителните органи използват инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, те могат да изключат от прилагането на правомощията за обезценяване и преобразуване задължения, произтичащи от деривати, които не попадат в обхвата на параграф 2, буква г), ако това изключение е необходимо или уместно за постигането на целите, посочени в член 26, параграф 2, букви а) и б).
4. Комисията е оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 103 с цел да конкретизира допълнително:
 - а) конкретните класове задължения, предмет на параграф 2, буква г); и
 - б) обстоятелствата, при които се налага или е уместно да се направи изключение, за да се постигнат целите по член 26, параграф 2, букви а) и б), като се има предвид следното:
 - (i) влиянието върху системата от закриването на дериватни позиции преди да се приложи инструмента за обезценяване на дълг;
 - (ii) влиянието върху работата на централен контрагент от прилагането на инструмента на обезценяване на дълг по отношение на задълженията, произтичащи от деривативи, клирингът за които се извършва от централен контрагент; както и
 - (iii) влиянието, което прилагането на инструмента на обезценяване на дълг по отношение на деривативи, може да окаже върху управлението на риска, извършвано от контрагенти по тези деривативи;

SUBSECTION 2

МИНИМАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ДОПУСТИМИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Член 39

Минимално изискване за задълженията, по отношение на които се прилагат правомощията за обезценяване и преобразуване

1. Държавите членки гарантират, че институциите поддържат по всяко време достатъчна обща сума от собствен капитал и допустими задължения, изразени като процент от общите задължения на институцията, които не спадат към собствения капитал съгласно раздел 1, глава 2, дял V от Директива 2006/48/ЕО или глава IV от Директива 2006/49/ЕО.
2. Инструментите на подчинен дълг и подчинените заеми, които не спадат към допълнителния капитал от първи или втори ред, могат да бъдат включени към общата сума на допустимите задължения по параграф 1 само ако отговарят на следните условия
 - а) инструментите са емитирани и платени;
 - б) инструментите не са закупени от някой от следните:
 - (i) институцията или нейните дъщерни предприятия;
 - (ii) предприятие, в което институцията има дялово участие под формата на пряка или контролираща собственост в размер на 20 % или повече от правата на глас или капитала на предприятието;
 - в) закупуването на инструмента не се финансира пряко или непряко от институцията;
 - г) инструментите не са обезпечени или гарантирани от дружество, което е част от същата група, към която принадлежи институцията
 - д) инструментите имат първоначален срок на падеж най-малко 5 години;
3. Минималният размер на общата сума по параграф 1 се определя въз основа на следните критерии:
 - а) нуждата да се гарантира, че институцията може да бъде оздравена чрез използването на оздравителни инструменти, включително по целесъобразност чрез инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници по начин, който отговаря на оздравителните цели;
 - б) нуждата да се гарантира в подходящите случаи, че институцията разполага с достатъчно допустими задължения, за да гарантира, че ако бъде използван инструментът за рекапитализация чрез вътрешни

източници, съотношението на базовия капитал от първи ред на институцията може да бъде възстановено до необходимото ниво, за да се поддържа достатъчно пазарно доверие в институцията и за да може да продължи да изпълнява условията по лиценза и да извършва дейностите, за които е била лицензирана съгласно Директива 2006/48/ЕО или Директива 2006/49/ЕО;

- в) размера, стопанския модел и рисковия профил на институцията;
 - г) степента, до която схемата за гарантиране на депозитите би могла да спомогне за финансирането на оздравяването в съответствие с член 99;
 - д) степента, до която несъстоятелността на институцията би оказала отрицателно въздействие върху финансовата стабилност, включително прехвърляне на проблемите към други институции поради нейната обвързаност с други институции и с останалата част от финансовата система.
4. При изпълнение на разпоредбите на член 40 всяка институция самостоятелно спазва изискванията, предвидени в параграф 2 от настоящия член.
- При изпълнение на разпоредбите на член 40 задълженията, държани от други дружества, които са част от групата, не се включват в общата сума по параграф 1 от настоящия член.
5. Оздравителните органи изискват и проверяват дали институциите поддържат общата сума по параграф 1 и при разработването и поддържането на оздравителните планове вземат решения съгласно параграф 4.
6. Оздравителните органи информират ЕБО за минималната сума, която са определили за всяка институция в тяхната юрисдикция. ЕБО докладва пред Комисията най-късно до 1 януари 2018 г. относно изпълнението на изискването по параграф 1. По-специално ЕБО докладва на Комисията дали съществуват различия относно прилагането на изискването на национално равнище.
7. Комисията приема посредством делегирани актове в съответствие с член 103 мерки, с които се конкретизират критериите, предвидени в параграф 3, буква а)–д) с евентуално позоваване на различни категории институции и съответстващите проценти.

Член 40

Прилагане на минималните изисквания към групи

1. Оздравителните органи може да решат да прилагат минималните изисквания по член 39, параграфи 1 и 3 на консолидирана основа по отношение на групи, които подлежат на консолидиран надзор, ако са изпълнени следните условия:

- а) посоченият в член 39, параграф 1 процент е изчислен въз основа на консолидираното равнище на задълженията и на собствения капитал, държани от групата;
 - б) дълговите инструменти или заемите, посочени в член 39, параграф 2, са емитирани от предприятието майка или от дружество по член 1, буква в) или г);
 - в) предприятието майка или дружеството по член 1, буква в) или г), разпределя адекватно и пропорционално сред неговите дъщерни институции под формата на кредит, средствата, набрани чрез емитирането на дългови инструменти или заеми по член 39, параграф 2;
 - г) всяка институция, която е дъщерно дружество, спазва минималното изискване по член 39, параграф 1; Чрез изключение от разпоредбите на член 39, параграф 4, втора алинея задълженията, държани от предприятието майка или дружеството по член 1, буква в) или г), са включени в общата сума от собствения капитал и допустимите задължения, които дъщерното дружество е задължено да поддържа съгласно член 39, параграф 1;
 - д) когато оздравителният орган за групата или друг компетентен оздравителен орган според случая, прилага инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници по отношение на предприятие майка или дружество по член 1, буква в) или г), оздравителните органи на дъщерните дружества прилагат инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници първо по отношение на задължения, които дъщерните дружества имат към предприятието майка или дружеството по член 1, буква в) или г), според случая, преди да го приложат при необходимост към друг вид допустимо задължение на дъщерното дружество.
2. Когато решават в съответствие с параграф 1, оздравителните органи вземат предвид начинът, по който е структурирана групата, нейните операции и по-специално степента, до която финансирането, ликвидността и рискът се управляват централно.
3. Оздравителните органи вземат решение да прилагат минималното изискване на консолидирана основа съгласно параграф 1 от настоящия член в хода на изработване и поддържане на оздравителните планове съгласно член 9 от настоящата директива. За групи, които подлежат на консолидиран надзор съгласно членове 125 и 126 от Директива 2006/48/ЕО, оздравителните органи вземат решение за прилагане на минималното изискване на консолидирана основа в съответствие с процедурата, изложена в член 12 от настоящата директива.

ПОДРАЗДЕЛ 3

ПРИЛАГАНЕ НА ИНСТРУМЕНТА ЗА РЕКАПИТАЛИЗАЦИЯ ЧРЕЗ ВЪТРЕШНИ ИЗТОЧНИЦИ

Член 41

*Оценка на размера на задълженията, за които се прилага инструмента за
рекапитализация чрез вътрешни източници*

1. Държавите членки гарантират, че когато прилагат инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, оздравителните органи оценяват общата сума, с която трябва да бъдат намалени или преобразувани задълженията, въз основа на оценка, която е в съответствие с изискванията на член 30.
2. Когато оздравителните органи използват инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници за целта, посочена в член 37, параграф 2, буква а), посредством предвидената в параграф 1 от настоящия член оценка се определя сумата, с която допустимите задължения трябва да се намалят, за да се възстанови съотношението на базисния капитал от първи ред на институцията в оздравителен режим, и сумата, която оздравителният орган смята за необходима, за да се поддържа достатъчно пазарно доверие в институцията и за да може да продължи да изпълнява условията по лиценза и да извършва дейностите, за които е била лицензирана съгласно Директива 2006/48/ЕО или Директива 2004/39/ЕО.
3. Оздравителните органи определят и прилагат процедури, за да гарантират, че оценяването и оценката се основават на възможно най-актуалната и обширна информация за активите и задълженията на институцията в оздравителен режим.

Член 42

Третиране на акционерите

1. Държавите членки гарантират, че когато използват инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, оздравителните органи предприемат едно или повече от следните действия по отношение на акционерите:
 - а) обезсилват съществуващите акции;
 - б) упражняват правомощието, посочено в член 56, параграф 1, буква з), за преобразуване на допустими задължения в акции на институцията в

оздравителен режим при съотношение, което значително разводнява съществуващите акционерни дялове.

2. Действията по параграф 1 се прилагат по отношение на акционерите, когато въпросните акции са били емитирани или разпределени при следните обстоятелства:
 - а) преобразуване на дългови инструменти в акции в съответствие с договорните условия на оригиналните дългови инструменти при настъпването на събитие, което предшества или съвпада с момента на решението на оздравителния орган, че институцията отговаря на условията за оздравяване;
 - б) преобразуване на съответни дялови инструменти в инструменти на базовия капитал от първи ред съгласно член 52.
3. Когато преценяват кое действие да предприемат в съответствие с параграф 1, оздравителните органи вземат предвид вероятния размер на свързаните с активите загуби, преди използването на инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, с оглед да се гарантира, че действието по отношение на акционерите съответства на намаляването на стойността на собствения капитал; оценката, извършена в съответствие с членове 30 и 31 и по-специално по отношение на вероятността акционерите да получат някаква стойност, ако институцията беше ликвидирана въз основа на тази оценка.
4. Разпоредбите на членове 30 и 31 се прилагат, когато оздравителните органи прилагат инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници.
5. ЕБО разработва насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 относно обстоятелствата, при които би било целесъобразно да се предприеме всяко от действията, предвидени в параграф 1, като се вземат предвид посочените в параграф 2 от настоящия член фактори. ЕБО разработва тези насоки най-късно до датата, определена в член 115, параграф 1, първа алинея от настоящата директива.
6. Комисията, като взема предвид по целесъобразност опита, натрупан при изпълнението на насоките на ЕБО, може да приеме делегирани актове в съответствие с член 103, които имат за цел да конкретизират обстоятелствата, при които би било целесъобразно да се предприеме всяко от действията, предвидени в параграф 1, като се вземат предвид посочените в параграф 2 от настоящия член фактори.

Член 43

Подреждаване на вземанията

1. Държавите членки гарантират, че когато прилагат инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, оздравителните органи упражняват правомощията за обезценяване и преобразуване на дълг при спазване на следните изисквания:

- а) първо се обезценяват инструментите на базовия собствен капитал от първи ред, пропорционално на загубите и до техния капацитет да ги покрият, като съответните акции се обезсилват в съответствие с член 42;
 - б) ако и само ако сумата на обезценените съгласно буква а) инструменти е по-малка от общата сума, органите намаляват тогава до нула размера на главницата на инструментите на допълнителния капитал от първи, които са задължения, и на инструментите от втори ред в съответствие с подраздел 2.
 - в) ако и само ако общото намаление на задълженията съгласно букви а) и б) е по-малко от общата сума, органите намаляват, доколкото е необходимо, размера на главницата на подчинен дълг, който не е част от допълнителния капитал от първи или втори ред, заедно с обезценяването съгласно букви а) и б), за да достигнат до общата сума;
 - г) ако и само ако общото намаление на задълженията съгласно буква а), б) или в) от настоящия параграф е по-малко от общата сума, органите намаляват, доколкото е необходимо, главницата на оставащите допустими задължения съгласно член 38, които представляват приоритетен дълг, или на дължимите във връзка с тях сума заедно с обезценяването съгласно буква а), б) или в) от настоящия параграф, за да достигнат до общата сума;
2. Когато упражняват правомощията за обезценяване и преобразуване в съответствие с параграф 1, букви в) и г), оздравителните органи разпределят загубите, представени от общата сума, равномерно между задълженията от същия ранг, като намаляват главницата на тези задължения или непогасени по тях суми пропорционално на тяхната стойност.
3. Оздравителните органи намаляват главницата на инструмента или го преобразуват в съответствие с условията по параграф 1, буква б) или в) преди да упражнят правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на задълженията по параграф 1, буква г) и ако тези условия не са влезли в сила, в случаите когато дадена институция е емитирала инструменти, различни от тези посочени в параграф 1, буква б), които съдържат някое от следните условия:
- а) условия, които предвиждат главницата на инструмента да бъде намалена при настъпването на събитие, свързано с финансовото положение, платежоспособността или равнището на собствения капитал на институцията;
 - б) условия, които предвиждат преобразуване на инструменти в акции или други дялови инструменти при настъпването на такова събитие,
4. Когато в съответствие с условията, посочени в параграф 3, буква а), главницата на инструмент е намалена до стойност, различна от нула, преди да приложат инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници или в съответствие с параграф 3, оздравителните органи прилагат правомощията за обезценяване и преобразуване по отношение на остатъчния размер на тази главница в съответствие с параграф 1.

Член 44

Деривати

1. Държавите членки гарантират, че когато оздравителните органи упражняват правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на задължения, произтичащи от деривативи, те правят това в съответствие с разпоредбите на настоящия член
2. Когато трансакциите са предмет на споразумение за нетиране, оздравителните органи определят задължението, произтичащо от тези трансакции, на нетна основа в съответствие с условията на споразумението.
3. Оздравителните органи определят стойността на задълженията, произтичащи от деривативи, в съответствие със следното:
 - а) подходящи методи за определяне на стойността на класовете от деривативи, включително трансакциите, които са предмет на споразумения за нетиране;
 - б) принципите за определяне на съответния момент във времето, към който трябва да бъде установена стойността на деривативната позиция.
4. ЕБО разработва проект на регулаторни технически стандарти, с които се конкретизират методите и принципите, посочени в параграф 3, букви а) и б), относно оценяването на задълженията, произтичащи от деривативи.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 45

Съотношение на преобразуване на дълг в собственост.

1. Държавите членки гарантират, че когато прилагат реструктуриране на дълга чрез упражняване на правомощието, посочено в член 56, параграф 1, буква з) за преобразуване на задължения в обикновени акции или други дялови инструменти, оздравителните органи може да приложат различно съотношение на преобразуване към различните класове задължения в съответствие с единия или двата от принципите по параграфи 2 и 3 от настоящия член.
2. Съотношението на преобразуване представлява подходящо обезщетение на засегнатите кредитори за понесената загуба в резултат на упражняването на правомощието за обезценяване или преобразуване на дълг.

3. Съотношението на преобразуване за привилегированите задължения е по-високо от съотношението на преобразуване на непривилегированите задължения, когато това е уместно да се отрази преференциалното положение на обезпечените задължения при ликвидация съгласно действащото законодателство за несъстоятелност.
4. ЕБО разработва насоки съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 относно определянето на съотношенията на преобразуване. ЕБО разработва тези насоки най-късно до датата, определена в член 115, параграф 1, първа алинея от настоящата директива.

В насоките се посочва по-специално как посредством съотношението на преобразуване засегнатите кредитори могат да бъдат подходящо компенсирани, както и съответните съотношения на преобразуване, посредством които може да се отрази преференциалното положение на привилегированите задължения съгласно действащото законодателство за несъстоятелност.

Член 46

Възстановителни и реорганизационни мерки, съпътстващи рекапитализацията чрез вътрешни източници

1. Държавите членки гарантират, че когато оздравителните органи прилагат инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, се приемат процедури, за да се гарантира, че за тази институция е изработен и се прилага план за стопанска реорганизация съгласно член 47.
2. Процедурите по параграф 1 от настоящия член, включват назначаването на администратор, който да изготви и приложи изисквания съгласно член 47 план за стопанска реорганизация.

Член 47

План за стопанска реорганизация

1. Държавите членки изискват в рамките на [един месец] след прилагането на инструмент за рекапитализация чрез вътрешни източници по отношение на дадена институция в съответствие с член 37, параграф 2, буква а), назначеният съгласно член 46 администратор да изготви и представи на оздравителния орган, Комисията и ЕБО план за стопанска реорганизация, който отговаря на изискванията на параграфи 2 и 3 от настоящия член. Ако се прилага рамката на Съюза за държавна помощ, държавите членки гарантират, че този план съответства на плана за реструктуриране на институцията, който институцията трябва да представи на Комисията съгласно рамката.
2. Планът за стопанска реорганизация съдържа мерки, имащи за цел възстановяване на дългосрочната икономическа жизнеспособност на

институцията или на части от стопанската ѝ дейност в разумни срокове, но не по-дълго от две години. Тези мерки се основават на реалистични допускания относно икономическите и финансови пазарни условия, при които ще извършва дейност институцията.

Планът за стопанска реорганизация отчита наред с друго настоящото състояние и бъдещите перспективи пред финансовите пазари, като отразяват най-добрия и най-лошия възможен сценарий. При тестовете за устойчивост се отчитат редица сценарии, включително комбинация от кризисни събития и продължителна глобална рецесия. Допусканията се сравняват спрямо подходящи секторни показатели.

3. Планът за стопанска реорганизация включва следните елементи:

- а) подробен анализ на факторите и проблемите, довели до несъстоятелността или вероятността от несъстоятелност на институцията, и обстоятелствата, породили затрудненията;
- б) описание на мерките, които трябва да бъдат приети, целящи възстановяване на дългосрочната икономическа жизнеспособност на институцията;
- в) график за прилагането на тези мерки.

4. Мерките за възстановяване на дългосрочната икономическа жизнеспособност на институцията може да включват:

- а) реорганизация на дейностите на институцията;
- б) оттегляне от дейности, генериращи загуби;
- в) реструктуриране на съществуващи дейности, които могат да бъдат конкурентоспособни;
- г) продажба на активи или на направления от стопанската дейност

5. В рамките на месец след представянето на плана за стопанска реорганизация оздравителният орган оценява вероятността планът, ако бъде изпълнен, да доведе до възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на институцията.

Ако оздравителният орган е удовлетворен от вероятността планът да постигне тази цел, той одобрява плана.

6. Ако оздравителният орган не е удовлетворен от вероятността планът да постигне тази цел, оздравителният орган уведомява администратора за своите възражения и изисква планът да бъде променен с цел да бъдат отстранени възраженията.

7. В рамките на две седмици, след като получи такова уведомление, администраторът представя изменения план на оздравителния орган за одобрение. Оздравителният орган оценява изменения план и уведомява администратора в рамките на една седмица за това дали е удовлетворен от

начина, по който измененият план отговаря на изразените възражения и дали е необходима допълнителна промяна.

8. Администраторът изпълнява плана за реорганизация, както е съгласуван от оздравителния орган, и докладва на всеки шест месеца пред оздравителния орган относно напредъка по изпълнение на плана.
9. Администраторът преразглежда плана, ако това е необходимо за постигане на целта, посочена в параграф 2, и представя този преглед на оздравителния орган за одобрение.
10. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, в които се определят:
 - а) елементите, които трябва да бъдат включени в плана за стопанска реорганизация съгласно параграф 3; както и
 - б) съдържанието на докладите, изисквани съгласно параграф 8.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

ПОДРАЗДЕЛ 4

ИНСТРУМЕНТ ЗА РЕКАПИТАЛИЗАЦИЯ ЧРЕЗ ВЪТРЕШНИ ИЗТОЧНИЦИ: ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 48

Влизане в сила на рекапитализацията чрез вътрешни източници

1. Държавите членки гарантират, че когато оздравителен орган упражнява правомощието, посочено в член 56, параграф 1, букви е)—л), намаляването на главницата или непогасената дължима сума, както и преобразуването или обезсилването влиза в сила незабавно и е със задължително действие за институцията в оздравителен режим и за засегнатите кредитори и акционери.
2. Държавите членки гарантират, че всички административни и процедурни задачи във връзка с упражняването на правомощието, посочено в член 56, параграф 1, букви е)—л), са изпълнени, включително:
 - а) изменението на всички съответни регистри;

- б) отписването или премахването от търговия на регулиран пазар на акции и дългови инструменти;
 - в) вписването или допускането до търговия на регулиран пазар на нови акции.
3. Ако посредством правомощието, посочено в член 56, параграф 1 буква ж), оздравителният орган сведе до нула размера на главницата на задължение или непогасената по него сума, това задължение и всички задължения или вземания, произтичащи от него, които не са натрупани към момента на упражняване на правомощието, се третират като погасени за всички цели и няма да се привеждат при последващи производства срещу институцията в оздравителен режим или нейна институция-приемник при последваща процедура за ликвидация.
4. Ако посредством правомощието, посочено в член 56, параграф 1 буква ж), оздравителният орган намали част, но не пълния размер на главницата на задължение или непогасената по него сума:
- а) задължението се погасява до степента на намаления размер;
 - б) съответният инструмент или споразумение, по силата на което е поето първоначалното задължение, запазват силата си по отношение на остатъчния размер на главницата на задължението или на непогасената по него сума, след като бъде направена корекция на сумата на дължимата лихва с цел да се отрази намаляването на размера на главницата и на други условия, които оздравителният орган може да промени чрез правомощието, посочено в член 56, параграф 1, буква м).

Член 49

Премахване на процедурни пречки пред рекапитализацията чрез вътрешни източници

1. Държавите членки изискват от институциите в подходящите затова случаи да поддържат по всяко време достатъчно регистриран акционерен капитал, така че, в случай че оздравителният орган упражни правомощията, посочени в член 56, параграф 1, букви е), ж) и з) по отношение на дадена институция или нейни дъщерни дружества, институцията да не бъде възпрепятствана да емитира достатъчно количество нови акции или дялови инструменти, за да гарантира, че задълженията могат да бъдат успешно преобразувани в обикновени акции или други дялови инструменти.
2. Оздравителните органи преценяват дали е уместно да наложат предвиденото в параграф 1 изискване по отношение на конкретна институция в контекста на разработването и актуализирането на оздравителния план за тази институция, като вземат под внимание по-специално оздравителните действия, заложиени в този план. Ако оздравителният план предвижда евентуално прилагане на инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, органите проверяват дали регистрирания акционерен капитал е достатъчен, за да покрие общата сума по член 41.

3. Държавите членки изискват от институциите да гарантират, че техните учредителни документи или устав, включително права за предпочтително изкупуване от акционерите или изисквания за съгласие на акционерите за увеличаване на капитала не пораждаат процедурни пречки пред преобразуването на задължения в обикновени акции или други дялови инструменти.
4. Разпоредбите на настоящия член не засягат измененията на директиви 77/91/ЕИО, 82/891/ЕИО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО и 2011/35/ЕС, изложени в дял VIII от настоящата директива.

Член 50

Договорно признаване на рекапитализация чрез вътрешни източници

1. Държавите членки изискват от институциите да включат в договорните разпоредби, уреждащи допустимо задължение, инструменти на допълнителния капитал от първи или втори ред, които се регулират от законодателството на юрисдикция, различна от държава членка, условие, по силата на което кредиторът или страна по споразумението, пораждащо задължението, признава, че задължението може да бъде предмет на правомощия на обезценяване или преобразуване и се съгласява да приеме намаляване на дължимата главница или непогасената сума, преобразуване или обезсилването, които се извършват в резултат на упражняване на тези правомощия от страна на оздравителния орган.
2. Ако институцията не включи в договорните разпоредби, уреждащи съответно задължение, изисквано съгласно параграф 1 условие, това няма да попречи на оздравителния орган да упражни правомощията за обезценяване или преобразуване по отношение на това задължение.
3. Комисията може посредством делегирани актове, приети съгласно член 103, да приеме мерки за допълнително уточняване на условието, изисквано съгласно параграф 1 от настоящия член.

Глава IV

Обезценяване на капиталови инструменти

Член 51

Изискване за обезценяване на капиталови инструменти

1. Държавите членки изискват преди да бъде предприето оздравително действие, оздравителните органи незабавно да упражняват правомощието за обезценяване в съответствие с член 52 по отношение на съответни капиталови

инструменти, емитирани от дадена институция, когато е налице едно или повече от следните обстоятелства:

- а) подходящият орган преценява, че институцията отговаря на условията за оздравяване;
 - б) подходящият орган определя, че ако това правомощие не бъде упражнено по отношение на съответните капиталови инструменти, институцията няма да може да извършва дейност;
 - в) държава членка е решила да предостави извънредна публична подкрепа на институцията или предприятието майка и подходящият орган преценява, че без предоставянето на такава подкрепа институцията няма да може да извършва дейност;
 - г) съответните капиталови инструменти са признати за целите на спазване на изискванията за собствения капитал на индивидуална и консолидирана основа, или на консолидирана основа и подходящият орган на държавата членка на консолидиращия надзорен орган преценява, че ако не бъде упражнено правомощието за обезценяване по отношение на тези капиталови инструменти, консолидираната група няма да може да извършва дейност.
2. Ако подходящият орган стигне до заключението, посочено в параграф 1, той незабавно уведомява отговарящия за въпросната институция оздравителен орган (ако той е различен).
 3. Преди да направи заключението, посочено в параграф 1, буква г), по отношение на институцията, емитирала съответните капиталови инструменти, които са признати за целите на спазване на изискванията за собствения капитал на индивидуална и консолидирана основа, подходящият орган изпълнява изискванията по член 52 относно уведомяването и консултациите.
 4. Оздравителните органи спазват изискването по параграф 1 независимо дали прилагат оздравителен инструмент или упражняват друго оздравително правомощие по отношение на институцията.

Член 52

Разпоредби относно обезценяването на капиталови инструменти

1. Когато изпълняват изискването по член 51 оздравителните органи упражняват правомощието за обезценяване по начин, който води до следните резултати:
 - а) първо се обезценяват инструментите на базовия капитал от първи ред, пропорционално на загубите и до техния капацитет да ги покрият;
 - б) размерът на главницата на съответните капиталови инструменти се намалява до нула;

- в) намаляването до нула на размера на главницата е трайно;
- г) във връзка с този инструмент няма задължение към притежателя на съответния капиталов инструмент, освен вече натрупано задължение и задължение за щети, което може да възникне поради съдебно разглеждане на законността на упражняването на правомощието за обезценяване;
- д) на притежателя на съответния капиталов инструмент не се изплаща обезщетение, различно от предвиденото в параграф 4.

Разпоредбите на буква г) не възпрепятстват предоставянето на инструменти на базовия капитал от първи ред на притежателя на съответните капиталови инструменти в съответствие с параграф 2.

2. Оздравителните органи могат да съчетаят упражняването на правомощието по член 51, параграф 1 с изискването институциите да емитират инструменти на базовия капитал от първи ред за държателите на съответните капиталови инструменти, които са обезценени в съответствие с параграф 1 от настоящия член, ако се изпълнени следните условия:
 - а) тези инструменти на базовия капитал от първи ред са емитирани от институцията по параграф 1 или от предприятието майка на институцията;
 - б) тези инструменти на базовия капитал от първи ред са емитирани преди емитирането на акции или дялови инструменти от тази институция с цел да се осигури собствен капитал от държавата или от държавно предприятие;
 - в) тези инструменти на базовия капитал от първи ред са дадени и прехвърлени незабавно след упражняване на правомощието за обезценяване;
 - г) съотношението на преобразуване, с което се определя броят на инструментите на базовия капитал от първи ред, които се предоставят срещу всеки съответен капиталов инструмент, е в съответствие с принципите по член 45 и насоките, разработени от ЕБО съгласно член 45, параграф 5.
3. За целите на предоставяне на инструменти на базовия капитал от първи ред в съответствие с параграф 2 оздравителните органи може да изискат от институциите да поддържат по всяко време необходимото предварително разрешение за емитиране на съответния брой инструменти на базовия капитал от първи ред.
4. Ако институцията отговаря на условията за оздравяване и оздравителният орган реши да прилага по отношение на институцията оздравителен инструмент, той спазва изискването на параграф 51, параграф 1 преди да приложи съответния оздравителен инструмент.
5. Държавите членки изискват от институциите да гарантират, че упражняването от оздравителните органи на правомощието за обезценяване в съответствие с

член 51, параграф 2 не представлява събитие на неизпълнение или кредитно събитие съгласно съответните капиталови инструменти.

6. За да се осигури съгласувано прилагане на параграф 5, ЕБО и ЕОПЦК изработват съвместно проект на регулаторни технически стандарти, в които се определя значението на „кредитно събитие” за целите на същия параграф.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

В съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Комисията се делегират правомощия да приема регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея от настоящия параграф.

Член 53

Договорно обезценяване или преобразуване на капиталови инструменти

Ако тези договорни условия влизат в сила, когато органът взема решение по член 51, параграф 1, изискването по член 51, параграф 1 не се прилага по отношение на съответните капиталови инструменти, когато условията на тези инструменти изпълняват следните условия:

- а) договорните условия на съответния капиталов инструмент предвиждат, че главницата на инструмента ще бъде намалена до нула или че инструментът ще бъде преобразуван в един или повече инструменти на базовия капитал от първи ред автоматично, когато съответният орган вземе решение по член 51, параграф 1.
- б) намаляването на главницата на съответния капиталов инструмент или преобразуването на съответния капиталов инструмент в един или повече инструменти на базовия капитал от първи ред е в съответствие с условията по член 52, параграф 1;
- в) ако договорните условия на съответния капиталов инструмент предвиждат, че инструментът ще бъде преобразуван в един или повече инструменти на базовия капитал от първи ред, съотношението на преобразуване е посочено в условията и е в съответствие с принципите по член 45 и с насоките, разработени от ЕБО съгласно член 45, параграф 5.

Член 54

Органи за взимане на решенията

1. Държавите членки гарантират, че определените в настоящия член органи отговарят за решението по член 51, параграф 1.

2. Когато съответните капиталови инструменти са признати с цел да се изпълнят изискванията за собствения капитал на индивидуална основа в съответствие с член 52 от Директива 2006/48/ЕО, органът, отговорен за решението по член 51, параграф 1 от настоящата директива е компетентният орган или оздравителният орган на държавата членка, в която институцията е била лицензирана в съответствие с дял II от Директива 2006/48/ЕО.
3. Ако съответните капиталови инструменти са емитирани от институция, която е дъщерно дружество, и са признати за целите на изпълнение на изискванията за собствения капитал на индивидуална и консолидирана основа, следните органи отговарят за решенията по член 53, параграф 1:
 - а) компетентният орган или оздравителният орган на държавата членка, в която институцията, емитирала тези инструменти, е установена в съответствие с дял II от Директива 2006/48/ЕО, отговаря за решенията, посочени в член 51, параграф 1, буква а), б) или в);
 - б) компетентният орган или оздравителният орган на държавата членка на консолидиращия надзорен орган или компетентен орган, който извършва подконсолидацията, отговаря за решението по член 51, параграф 1, буква г).

Член 55

Консолидирано прилагане: процедура по вземане на решение

1. Държавите членки гарантират, че преди да вземат решение по член 51, параграф 1, буква а), б), в) или г) по отношение на институция, която емитира съответните капиталови инструменти, признати за целите на изпълнение на изискванията за собствения капитал на индивидуална и консолидирана основа, подходящите органи спазват следните изисквания:
 - а) подходящият орган, който смята да вземе решение по член 51, параграф 1, буква а), б), в) или г), уведомява незабавно консолидиращия надзорен орган;
 - б) подходящият орган, който смята да вземе решение по член 51, параграф 1, буква а), б), в) или г), уведомява незабавно компетентният орган, отговорен за всяка институция, която е емитирала съответни капиталови инструменти, по отношение на които трябва да се упражни правомощие за обезценяване, ако се вземе решение за това.
2. Подходящият орган придружава уведомлението по параграф 1 с обяснение на причините, защо смята да вземе въпросното решение.
3. При уведомление по параграф 1, подходящият орган, след консултация с уведомлените компетентни органи, оценява следните въпроси:
 - а) дали съществува алтернативна мярка на упражняването на правомощието за обезценяване в съответствие с член 51, параграф 1;

- б) ако такава алтернативна мярка съществува, дали може да бъде реалистично приложена;
 - в) ако такава алтернативна мярка може да бъде реалистично приложена, дали съществува реалистична прогноза, че в разумни срокове ще доведе до отстраняване на обстоятелствата, които при други условия биха наложили вземането на решение по член 51, параграф 1;
- 4. За целта на параграф 3 от настоящия член алтернативните мерки означават ранна интервенция по член 23 от настоящата директива, мерките по член 136, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО или прехвърляне на средства или капитали от предприятието майка.
 - 5. Ако съгласно параграф 3, подходящият орган и компетентните органи преценят, че една или повече алтернативни мерки са на разположение, могат да бъдат реалистично наложени и ще доведат до резултатите по буква в) от настоящия параграф, те гарантират, че тези мерки се прилагат.
 - 6. Когато съгласно параграф 3 от настоящия член, подходящият орган и компетентните органи преценят, че не съществуват алтернативни мерки, които биха довели до резултатите по буква в) от настоящия параграф, подходящият орган преценява дали решението по член 51, параграф 1 е подходящо.
 - 7. Оздравителните органи спазват точно изискванията по параграфи 1—6, като отчитат надлежно спешността на обстоятелствата.

Глава V

Оздравителни правомощия

Член 56

Общи правомощия

- 1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи разполагат с всички правомощия, необходими за прилагането на оздравителни инструменти. По-специално оздравителните органи имат следните оздравителни правомощия, които могат да упражняват поотделно или заедно:
 - а) правомощието да изискват от всяко лице да предостави информацията, необходима за оздравителните органи да решат относно оздравителен план и да го изготвят, включително актуализация и допълване на информацията в оздравителните планове;
 - б) правомощието да поемат контрола над институция в оздравителен режим и да упражняват всички права, предоставени на акционерите или собствениците на институцията;

- в) правомощието да прехвърлят акции или други дялови инструменти, емитирани от институцията в оздравителен режим;
- г) правомощието да прехвърлят дългови инструменти, емитирани от институцията в оздравителен режим;
- д) правомощието да прехвърлят на друго лице конкретни права, активи или задължения на институцията в оздравителен режим;
- е) правомощието да обезценят или преобразуват инструментите, посочени в член 51, в акции или дялови инструменти на институцията в оздравителен режим или на съответната институция майка в оздравителен режим;
- ж) правомощието да намалят, включително да сведат до нула главницата или непогасената сума, дължима във връзка с допустими задължения на институцията в оздравителен режим;
- з) правомощието да преобразуват допустими задължения на институция в оздравителен режим в обикновени акции или други дялови инструменти на тази институция, на съответната институция майка или мостовата институция, към която се прехвърлят активи, права или задължения на институцията;
- и) правомощието да анулират дългови инструменти, издадени от институцията в оздравителен режим;
- й) правомощието да обезсилват акции или други дялови инструменти, емитирани от институцията в оздравителен режим;
- к) правомощието да изискат от институция в оздравителен режим да емитира нови акции, други дялови инструменти или други капиталови инструменти, включително преференциални акции или обвързани с условия конвертируеми инструменти;
- л) правомощието да изискват преобразуването на дългови инструменти, които съдържат договорно условие за преобразуване при обстоятелствата, предвидени в член 51;
- м) правомощието да променят падежа на дълговите инструменти, емитирани от институцията в оздравителен режим, или да променят размера на дължимата по такива инструменти лихва, включително да преустановят плащания за определен период от време;
- н) правомощието да отстранят или да заместят висшето ръководство на институцията в оздравителен режим;

2. Държавите членки вземат всички необходими мерки да гарантират, че когато прилагат оздравителни инструменти и упражняват оздравителни правомощия, оздравителните органи не са предмет на някое от следните изисквания, които по принцип са в сила в съответствие с националното законодателство, договор или други:

- а) изисквания да получат одобрението или съгласието на публично или частно лице, включително акционерите или кредиторите на институцията в оздравителен режим;
- б) процедурни изисквания да уведомят определено лице.

По-специално, държавите членки гарантират, че оздравителните органи могат да упражняват правомощията съгласно настоящия член независимо от ограничение или изискване за получаване на съгласие, което може да съществува за прехвърлянето на въпросните финансови инструменти, права, активи или задължения.

Разпоредбите на буква б) от настоящия параграф не засягат изискванията по член 75 и изискването за уведомяване съгласно рамката на Съюза за държавната помощ.

Член 57

Правомощия, допълващи правомощието за прехвърляне

1. Държавите членки гарантират, че когато упражняват правомощието за извършване на прехвърляне, оздравителните органи имат право на направят следното:
 - а) да създават необходимите условия за това съответното прехвърляне да не бъде обременено от задължения или тежести, засягащи прехвърляните финансови инструменти, права, активи или задължения;
 - б) да отменят правата за придобиване на бъдещи акции или други дялови инструменти;
 - в) да прекратяват допускането до търговия на регулиран пазар, както е определено в член 4, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО, или официалната регистрация на финансовите инструменти съгласно Директива 2001/34/ЕО;
 - г) да създадат необходимите условия за това, приемникът да бъде третиран все едно е институцията в оздравителен режим за целите на договори или споразумения, сключени от институцията в оздравителен режим, или на поети от нея задължения;
 - д) да изискват от институцията в оздравителен режим или от приемника да предостави информация на другия и да окаже съдействие;
 - е) да прекратят или изменят условията на договор, по който е страна кредитната институция в оздравителен режим, или да заменят приемника като страна;
 - ж) да наложат изпълнението на договори, сключени от дъщерно дружество, задълженията по които са гарантирани или по друг начин се подкрепят от

предприятието майка, независимо от договорно право, което разрешава прекратяването, ликвидацията на такива договори или ускоряването на тяхното изпълнение единствено поради несъстоятелността или финансовото състояние на предприятието майка, ако такава гаранция или друга подкрепа и всички свързани активи и задължения са били прехвърлени на приемника или поети от него, или оздравителният орган осигури по друг начин подходяща защита за такива задължения.

2. Оздравителните органи упражняват правомощията по параграф 1, букви а) — ж), само когато органът е преценил, че е уместно да се осигури ефективността на оздравителното действие или за да бъдат постигнати една или повече от оздравителните цели.
3. Държавите членки гарантират, че когато упражняват правомощие за извършване на прехвърляне или правомощие за обезценяване на дълг, оздравителните органи имат право да създадат необходимата трайна организация, за да гарантират, че оздравителното действие е ефективно и прехвърлената стопанска дейност може да се извършва от приемника. Организацията за осигуряване на непрекъснатост на стопанската дейност включва по-специално:
 - а) продължаване действието на договорите, сключени от институцията в оздравителен режим, така че приемникът да поеме правата и задълженията на институцията в оздравителен режим, свързани с финансови инструменти, права, активи или задължения, които са били прехвърлени, и да замени институцията в оздравителен режим (изрично или имплицитно) във всички съответни договорни документи;
 - б) заместването на институцията в оздравителен режим с приемника във връзка с правни производства, свързани с прехвърлените финансови инструменти, права, активи или задължения.
4. Правомощията в параграф 1, буква г) и параграф 3, буква б) не засягат следното:
 - а) правото на служители на институцията в оздравителен режим да прекратят договора за трудово правоотношение;
 - б) правото на всяка страна по даден договор да упражни права по договора, включително правото да го прекрати, когато има това право в съответствие с договорните условия в резултат на действие или бездействие от страна на институцията в оздравителен режим преди съответното прехвърляне или от страна на приемника след като е извършено съответното прехвърляне.
5. Ако оздравителният орган прецени, че условията за оздравяване са изпълнени, използва оздравителен инструмент или упражни оздравително правомощие, оздравителното действие само по себе си не позволява някой:
 - а) да упражни право или правомощие да прекрати договор или споразумение, по които институцията в оздравителен режим е страна, да

ускори изпълнението им или да обяви неизпълнение или кредитно събитие;

- б) да влезе във владение или да упражни контрол върху собственост на институцията в оздравителен режим;
- в) да повлияе на договорните права на институцията в оздравителен режим.

Разпоредбите на първа алинея не влияят на правото на всяко лице да предприеме действието, посочено в букви а), б) и в) на първа алинея, когато това право възниква във връзка със събитие по неизпълнение или икономическо състояние, което не е в резултат на оздравително действие или резултат от упражняване на оздравително правомощие съгласно настоящия член.

Член 58

Правомощие да изисква предоставянето на услуги и обслужване

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи разполагат с правомощието да изискват от институцията в оздравителен режим, включително при обичайното производство по несъстоятелност и от всяко юридическо лице, което е част от същата група като институцията, да предоставя услуги или обслужване, които са необходими, за да позволят на приемника да управлява ефективно прехвърлената му дейност.
2. Държавите членки гарантират, че техните оздравителни органи разполагат с правомощията да изискват спазването на задълженията, които оздравителните органи в други държави членки са наложили съгласно параграф 1 по отношение на свързани дружества, установени на тяхна територия.
3. Посочените в параграфи 1 и 2 услуги и обслужване се ограничават до оперативни услуги и обслужване и не включват финансова подкрепа.
4. Посочените в параграфи 1 и 2 услуги и обслужване се предоставят:
 - а) при същите условия, ако услугите и обслужването са били предоставяни на институцията в оздравителен режим преди да е било предприето оздравителното действие;
 - б) ако буква а) не се прилага — на търговска основа.
5. ЕБО разработва проект на регулаторни технически стандарти, с които се конкретизират услугите или обслужването, необходими, за да позволят на приемника да управлява ефективно прехвърлената му дейност.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея на настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 59

Правомощие за привеждане в сила на оздравителни действия от други държави членки

1. Държавите членки гарантират, че ако прехвърлянето на акции, други дялови инструменти, дългови инструменти, активи, права или задължения включва активи, които се намират в държава членка, различна от държавата на оздравителния орган, или права или задължения съгласно законодателството на държава членка, различна от държавата на оздравителния орган, прехвърлянето се извършва съгласно законодателството на другата държава членка.
2. Държавите членки оказват разумно съдействие на оздравителния орган, който извършва или възнамерява да извърши прехвърлянето, за да гарантират, че акциите или други дялови инструменти или активи, права или задължения се прехвърлят на приемника в съответствие с изискванията на действащото националното законодателство.
3. Държавите членки гарантират, че кредиторите и трети страни, засегнати от посоченото в параграф 1 прехвърляне на активи, права или задължения, нямат право да предотвратят, оспорват или да отложат прехвърлянето по силата на разпоредба на закона на държавата членка, в която се намират активите, или закона, регулиращ правата или задълженията.
4. Когато оздравителен орган на държава членка („държава членка А”) упражнява правомощия за обезценяване или преобразуване, включително по отношение на капиталови инструменти в съответствие с член 51, и когато допустимите задължения или съответните капиталови инструменти на институцията в оздравителен режим включват следното:
 - а) инструменти или задължения, по отношение на които се прилага законодателството на държава членка, различна от държавата на оздравителния орган, упражняващ правомощията за обезценяване или преобразуване на дълг („държава членка Б”);
 - б) задължения, дължими на кредитори в държава членка Б;държавата членка Б гарантира, че сумата на главницата на тези задължения или инструменти се намалява, или задълженията или инструментите са преобразувани в съответствие с правомощията за обезценяване или преобразуване, упражнявани от оздравителния орган на държава членка А.
5. Държавите членки гарантират, че кредитори, засегнати от упражняването на посочените в параграф 4 правомощия за обезценяване или преобразуване, нямат право да оспорват намаляването на сумата на главницата на инструмента

или задължението или неговото преобразуване, според случая, съгласно разпоредбите на законодателството на държава членка Б.

6. Всяка държава членка гарантира, че следното се определя в съответствие със законодателството на държавата членка на оздравителния орган:
- а) правото на кредиторите и на трети страни да оспорват чрез съдебно разглеждане съгласно член 78 прехвърлянето на активи, права или задължения, посочени в параграф 1 от настоящия член, които се намират на нейна територия или са предмет на законодателството на нейната територия;
 - б) правото на кредиторите да оспорват чрез съдебно разглеждане съгласно член 78 намаляването на сумата на главницата или преобразуването на инструмент или задължение, посочено в параграф 4, буква а) или б) от настоящия член;
 - в) гаранциите за частични прехвърляния, както е предвидено в раздел V, по отношение на активите, правата или задълженията, посочени в параграф 1, които се намират на нейна територия или са предмет на законодателството на нейната територия.

Член 60

Правомощие да изиска прехвърлянето на собственост, намираща се в трети държави

Държавите членки предвиждат, че когато оздравителното действие включва действие по отношение на собственост, която се намира в трета държава, или права и задължения, регулирани от законодателството на трета държава, оздравителните органи може да изискват:

- а) администраторът, синдикът или друго лице, упражняващо контрол над институцията в оздравителен режим, и приемникът да бъдат задължени да предприемат всички необходими стъпки, за да се осъществи прехвърлянето;
- б) администраторът, синдикът или друго лице, упражняващо контрол над институцията в оздравителен режим, да бъдат задължени да държат активите или правата или да се освободят от задълженията от името на приемника, докато прехвърлянето бъде извършено;
- в) разходите, които приемникът понася при извършването на действието, изисквано съгласно букви а) и б), се покриват от активите на институцията в оздравителен режим.

Член 61

Правомощие за преустановяване на определени задължения

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи имат право да преустановяват плащания или изпълнение на задължения съгласно договори, по които институцията е страна, за период от време, считано от момента на публикуване на съобщение за преустановяването в съответствие с член 75, параграф 7, до 17:00 ч. на следващия работен ден.
2. Всяко преустановяване съгласно параграф 1 не се прилага по отношение на допустими депозити по смисъла на Директива 94/19/ЕО.

Член 62

Правомощия за ограничаване изпълнението на обезпечени дялове

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи могат да ограничават правото на обезпечените кредитори на институцията в оздравителен режим да налагат изпълнението на обезпечени дялове по отношение на активи на същата институция за период от време, какъвто органът прецени, че е необходим за постигане на оздравителните цели.
2. Оздравителните органи не упражняват правомощието по параграф 1 по отношение на обезпечен дял на централен контрагент върху активи, заложи от институцията в оздравителен режим под формата на марж или обезпечение.
3. В случаите, в които се прилага член 72, оздравителните органи гарантират, че всички ограничения, наложени съгласно предвиденото в параграф 1 правомощие, са еднакви за всички свързани дружества, по отношение на които се предприема оздравително действие.
4. Комисията приема посредством делегирани актове в съответствие с член 103 мерки, с които се определя периодът, по време на който се прилага ограничение върху налагането на изпълнението във връзка с конкретни класове обезпечени дялове.

Член 63

Правомощие за временно преустановяване на правото на прекратяване

1. Спазвайки разпоредбите на член 77, държавите членки гарантират, че оздравителните органи могат да преустановят правата на прекратяване на всяка страна по финансово споразумение с институция в несъстоятелност, които възникват само поради действие на оздравителния орган, за период от време, считано от публикуването на съобщението за преустановяване в съответствие с член 74, параграфи 5 и 6 до 17:00 ч. на следващия работен ден.

За целите на настоящия параграф се използва времето в държавата членка по произход на институцията в оздравителен режим.

2. Когато оздравителният орган упражнява правомощието по параграф 1 за преустановяване на права на прекратяване, той полага разумни усилия да гарантира, че са изпълнени всички задължения на институцията в несъстоятелност за осигуряване на марж, обезпечение и извършване на сетълмент, които възникват по силата на финансовите споразумение за периода на преустановяването.
3. Дадено лице може да упражни право на прекратяване по силата на финансово споразумение преди края на посочения в параграф 1 срок, ако това лице получи съобщение от оздравителния орган, че правата и задълженията, включени в споразумението за нетиране, няма да бъдат прехвърляни на друго дружество.
4. Ако оздравителен орган упражнява правомощието, посочено в параграф 1, за преустановяване на права на прекратяване, тези права могат да бъдат упражнени след изтичане на срока на преустановяване, както следва:
 - а) ако правата и задълженията, предмет на финансовото споразумение, са прехвърлени на друго дружество или е използван инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници по отношение на институцията в оздравителен режим за целите по член 37, параграф 2, буква б):
 - i) лицето не може да упражнява правата на прекратяване в резултат на оздравително действие в никой от случаите по член 77, параграф 1;
 - ii) лицето може да упражни правата за прекратяване в съответствие с условията на това споразумение при настъпването на последващо неизпълнение от страна на приемника — ако споразумението е прехвърлено на друго дружество, или от страна на институцията — ако е използван инструментът за рекапитализация чрез вътрешни източници;
 - б) ако правата и задълженията, произтичащи от финансовото споразумение, остават в институцията в оздравителен режим и оздравителният орган не използва инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници в съответствие с член 37, параграф 2, буква а) по отношение на тази институция, лицето може незабавно да упражни правата на прекратяване съгласно условията на споразумението.
5. Компетентните органи или оздравителните органи могат да изискат от всяка институция да поддържа подробни записи от финансовите споразумения, ако смятат, че съществува значителна възможност, институцията да изпълни условията за оздравяване.
6. За целите на параграф 1, финансовите споразумения включват следните договори и споразумения:
 - а) договори за ценни книжа, включително:

- i) договори за закупуване, продажба или даване в заем на ценна книга или ценни книжа, свързани с група или индекс,
 - ii) опция за ценна книга или ценни книжа, свързани с група или индекс,
 - iii) репо сделка или обратна репо сделка във връзка с всяка такава ценна книга, група или индекс;
- б) договори за стоки, включително:
 - i) договори за закупуване или продажба на стока за бъдеща доставка,
 - ii) стокова опция;
- в) фючърсни и форуърдни договори, включително договори (различни от стокови договори) за закупуване, продажба или прехвърляне на стока или собственост от друг характер, услуга, право или дял за конкретна цена на бъдеща дата,
- г) свързани с ценни книжа споразумения за обратно изкупуване;
- д) споразумения за суапове, включително:
 - i) лихвени суапове, опции, фючърсни или форуърдни договори; споразумения за спот цена или други споразумения за чуждестранна валута, ценни метали или стоки; валута, индекс на капиталови инструменти или капиталов инструмент; индекс на дългови инструменти или дългов инструмент; стокови индекси или стоки; атмосферни условия; емисии или инфлация
 - ii) възвръщаемост, кредитни спредове или кредитни суапове,
 - iii) споразумение или сделка, подобни на споразумението по подточки i) или ii) от настоящата буква, които се търгуват многократно на пазарите за суапове или деривативи;
- е) рамкови споразумения за някои от договорите или споразуменията, посочени в букви а)–д).

7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се конкретизират следните елементи за целите на параграф 6:

- а) информацията за финансовите договори, която следва да се съдържа в подробните записи;
- б) обстоятелствата, при които изискването следва да се наложи.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 64

Упражняване на оздравителните правомощия

1. Държавите членки гарантират, че, за да предприемат оздравително действие, оздравителните органи могат да упражняват контрол върху институцията в оздравителен режим, така че да:
 - а) ръководят институцията в оздравителен режим с всички правомощия на членовете или акционерите, директорите и служебните лица на институцията и да ръководят нейните дейности и услуги;
 - б) управляват и разполагат с активите и собствеността на институцията в оздравителен режим;

Контролът, изискван по силата на първа алинея, може да бъде упражняван пряко от оздравителния орган или непряко от лице, назначено от органа, включително администратор или извънреден администратор.

2. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи могат да предприемат оздравително действие чрез изпълнителна заповед в съответствие с националните административни компетенции и процедури без да упражняват контрол върху институцията.
3. Оздравителните органи решават за всеки отделен случай дали е уместно да предприемат оздравителното действие посредством средствата, посочени в параграф 1 или 2, като имат предвид оздравителните цели и общите принципи на оздравяването, конкретните обстоятелства около въпросната институция и нуждата да се улесни успешното оздравяване на трансгранични групи.

Глава VI

Гаранции

Член 65

Третиране на акционерите и кредиторите при частични прехвърляния и използване на инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници

1. След прилагането на оздравителните инструменти и по-специално за целите на член 67, държавите членки гарантират, че:

- а) ако оздравителните органи прехвърлят само части от правата, активите и задълженията на институцията, акционерите и кредиторите, чиито вземания не са били прехвърлени, получават плащания за техните вземания поне равностойни на това, което биха получили, ако непосредствено преди прехвърлянето институцията беше ликвидирана чрез обичайното производство по несъстоятелност;
- б) ако оздравителните органи прилагат инструмента за рекапитализация чрез вътрешни източници, акционерите и кредиторите, чиито вземания са обезценени или преобразувани в капиталови инструменти, получават плащания за техните вземания поне равностойни на това, което биха получили, ако непосредствено преди обезценяването или преобразуването на вземанията институцията беше ликвидирана чрез обичайното производство по несъстоятелност.

Член 66

Остойносттаване

За целите на член 65 държавите членки гарантират, че оценката се извършва от независимо лице след като са извършени частичните прехвърляния, обезценяването или преобразуването. Тази оценка се различава от оценката по член 30, освен ако не замества временната оценка, извършвана съгласно член 30, параграф 5. Оценката може да бъде извършена от органа, отговарящ за обичайното производство по несъстоятелност, чрез което се ликвидира институцията, в рамките на същото производство или на други процедури в съответствие с националното законодателство.

2. С оценката се определя:

- а) третирането, което акционерите и кредиторите биха получили, ако по отношение на институцията, във връзка с която е извършено частичното прехвърляне, обезценяването или преобразуването, е започнато обичайно производство по несъстоятелност, непосредствено преди да е извършено прехвърлянето, обезценяването или преобразуването;
- б) действителното третиране, което акционерите и кредиторите са получили, получават или е вероятно да получат при ликвидиране на институцията;
- в) дали съществува разлика между третирането по буква а) и третирането по буква б)

3. Оценката се извършва в съответствие с разпоредбите и методиката, определени в член 30, параграфи 1—5, и

- а) допуска, че по отношение на институцията, във връзка с която е извършено частичното прехвърляне, обезценяването или преобразуването, е започнато обичайно производство по несъстоятелност, непосредствено преди да е извършено прехвърлянето, обезценяването или преобразуването;

- б) допуска, че частичното прехвърляне, прехвърлянията на права, активи или задължения, обезценяването или преобразуването не са извършени;
- в) не се взема под внимание предоставянето на институцията на извънредна публична подкрепа.

Член 67

Гаранции за акционерите и кредиторите

1. Държавите членки гарантират, че ако с оценката по член 66 се установи, че акционерите и кредиторите, посочени в член 65, параграф 2, са получили по-малко по размер плащане за техните вземания, отколкото щяха да получат при ликвидация чрез обичайното производство по ликвидация, оздравителният орган трябва да им изплати разликата.
2. Държавите членки избират механизмите и процедурите, посредством които да се извърши плащането.

Член 68

Гаранции за контрагентите при частични прехвърляния

1. Държавите членки гарантират, че защитните мерки, предвидени в настоящата глава, се прилагат при следните обстоятелства:
 - а) оздравителният орган прехвърля на друго дружество част, но не цялата собственост, права или задължения на институцията или от мостова институция или дружество за управление на активи към друго лице;
 - б) оздравителният орган упражнява правомощията, посочени в член 57, параграф 1, буква е).
2. Държавите членки осигуряват подходяща защита на следните видове споразумения и контрагентите по тези споразумения:
 - а) споразумения за обезпечение, по силата на които дадено лице чрез обезпечение има действително или условно дялово участие в собствеността или права, които подлежат на прехвърляне, независимо от това дали участието е обезпечено от конкретна собственост или права или чрез плаващо обезпечение или подобно споразумение;
 - б) споразумения за прехвърляне на обезпечение, съгласно които обезпечението, гарантиращо или покриващо изпълнението на специални задължения, се осигурява чрез прехвърляне на пълната собственост на активите от предоставящия обезпечението към обезпечения, като съгласно условията обезпеченото лице прехвърля активите, ако тези конкретни задължения са изпълнени;

- в) споразумения за прихващане, съгласно които две или повече вземания или задължения между банката и контрагент могат да бъдат прихванати едно срещу друго;
- г) споразумения за нетиране, по силата на които няколко вземания или задължения могат да бъдат преобразувани в едно нетирано вземане, включително споразумения за приключващо нетиране, съгласно които при настъпването на събитие, налагащо изпълнение, (където и както и да е определено), задълженията на страните се ускоряват, така че стават незабавно изискуеми или са прекратени, като във всеки от случаите се преобразуват в едно нетирано вземане или се заменят от такова;
- д) структурирани финансови споразумения, включително секюритизация и покрити облигации, които включват предоставянето и държането на обезпечение от страна по споразумението или от довереник, агент или номинирано лице.

Формата на защита, подходяща за класовете споразумения, посочени в букви а)–д) от настоящия параграф, е допълнително уточнена в членове 70–73, като тя е предмет на ограниченията, предвидени в членове 61, 62 и 77.

- 3. Изискването съгласно параграф 2 се прилага независимо от броя на страните, участващи в споразуменията, и дали споразуменията:
 - а) са създадени под формата на договор, тръстове или други начини или възникват автоматично от действието на закона;
 - б) възникват по силата на закона на друга юрисдикция или се уреждат от него изцяло или частично;
- 4. Комисията приема посредством делегирани актове, приети съгласно член 103, мерки за допълнително уточняване на класовете споразумения, които попадат в обхвата на параграф 2, букви а)–д) от настоящия член.

Член 69

Защита на споразумения за финансово обезпечение, споразумения за прихващане и споразумения за нетиране

Държавите членки гарантират, че съществува подходяща защита на споразумения за прехвърляне на финансово обезпечение, споразумения за прихващане и споразумения за нетиране, така че да се предотврати прехвърляне на някои, но не на всички права и задължения, които са защитени по силата на споразумение за прехвърляне на финансово обезпечение, споразумение за прихващане или споразумение за нетиране между институцията и друго лице и изменение или прекратяване на правата и задълженията, които са защитени по силата на споразумение за прехвърляне на финансово обезпечение, споразумение за прихващане или споразумение за нетиране, чрез използването на допълнителни правомощия.

За целите на първа алинея правата и задълженията трябва да се третираат като защитени по силата на такова споразумение, ако страните по него имат право да извършат прихващане или нетиране на тези права или задължения.

Член 70

Защита за споразумения за обезпечение

Държавите членки гарантират, че съществува подходяща защита за задължения, обезпечени по силата на споразумения за обезпечение, за да се предотврати един от следните сценарии:

- а) прехвърляне на активи, с които е обезпечено задължението, освен ако това задължение и ползата от обезпечението също са прехвърлени;
- б) прехвърлянето на обезпечено задължение, освен ако ползите от обезпечението също са прехвърлени;
- в) прехвърляне на ползата освен, ако обезпеченото задължение също е прехвърлено;
- г) изменението или прекратяването на споразумение за обезпечение чрез използването на допълнителни правомощия, ако в резултат на това изменение или прекратяване задължението престава да бъде обезпечено.

Член 71

Защита на структурирани финансови споразумения

1. Държавите членки гарантират, че съществува подходяща защита за структурирани финансови споразумения, за да се предотврати едно от следните:
 - а) прехвърлянето на част, но не на цялата собственост и на някои, но не на всички права и задължения, които представляват или са част от структурирани финансови споразумения, по които е страна кредитната институция в оздравителен режим;
 - б) прекратяването или изменението чрез използването на допълнителни правомощия на част, но не на цялата собственост и на някои, но не на всички права и задължения, които представляват или са част от структурирани финансови споразумения, по които е страна институцията в оздравителен режим;
2. Предвидената в параграф 1 защита не се прилага, когато само собственост, права и задължения, свързани с депозити, се прехвърлят или не се прехвърлят, се прекратяват или изменят.

Член 72

Частично прехвърляне: защита на системи за търговия, системи за клиринг и системи за сетълмент

1. Държавите членки гарантират, че прехвърляне, обезсилване или изменение не влияят на работата на системи и правата на системи, предмет на Директива 98/26/ЕО, ако оздравителният орган:
 - а) прехвърля на друго дружество част, но не цялата собственост, както и някои, но не всички права или задължения на институцията;
 - б) използва правомощия съгласно член 57, за да обезсили или измени условията на договор, по който институцията в оздравителен режим е страна, или да замести приемника като страна по него;
2. По-специално такова прехвърляне, обезсилване или изменение не може да отмени нареждане за прехвърляне в нарушение на член 5 от Директива 98/26/ЕО; може да промени или да направи нищожно изпълнението на нарежданията за прехвърляне и нетирането, както се изисква съгласно членове 3 и 5 от Директива 98/26/ЕО, използването на средства, ценни книжа или кредитни улеснения според изискванията на член 4 от Директива 98/26/ЕО или защитата на обезпечение според изискванията на член 9 от Директива 98/26/ЕО.

Член 73

Собственост, права и задължения, които се регулират от право на територия извън Съюза

Ако оздравителният орган възнамерява да прехвърли цялата собственост и всички права и задължения на институцията на друго дружество, но прехвърлянето не е или не може да бъде извършено по отношение на някоя собственост, поради нейното местонахождение извън Съюза или на някои права или задължения, тъй като те попадат под законодателството на територия извън Съюза, оздравителният орган не извършва прехвърлянето или, ако вече е наредил прехвърлянето, това прехвърляне е нищожно и цялата собственост и всички права и задължения, предмет на съответното споразумение, посочено в член 69, параграф 2, не се считат за прехвърлени от институцията в оздравителен режим или върнати на нея.

Глава VII

Процедурни задължения

Член 74

Изисквания за уведомяване

1. Държавите членки изискват от ръководството на институцията да уведоми компетентния орган, ако смята, че институцията е в състояние на несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност по смисъла на член 27, параграф 2.
2. Компетентните органи информират съответните оздравителни органи за мерките, които те изискват да бъдат предприети от институцията съгласно член 22 от настоящата директива или член 136, параграф 1 от Директива 2006/48/ЕО.
3. Ако компетентният орган прецени, че условията по член 27, параграф 1, букви а) и б) са изпълнени по отношение на институцията, той незабавно уведомява за това следните органи:
 - а) оздравителния орган за тази институция, ако е различен;
 - б) централната банка, ако е различа;
 - в) оздравителният орган на групата, когато е приложимо;
 - г) ресорните министерства;
 - д) органа за консолидиран надзор, в случаите в които институцията подлежи на надзор на консолидирана основа съгласно раздел 1, глава 4, дял V от Директива 2006/48/ЕО.
4. След като бъде уведомен от компетентния орган съгласно параграф 3 от настоящия член, оздравителният орган преценява дали са изпълнени условията по член 27 по отношение на въпросната институция.
5. Решението относно това дали са изпълнени условията за оздравяване по отношение на въпросната институция се излагат в съобщение, което съдържа следната информация:
 - а) причините за решението;
 - б) действието, което органът възнамерява да предприеме.

Действието, предвидено в буква б), може да включва оздравително действие или подаване на заявление за ликвидация, назначаване на администратор или

друга стъпка съгласно действащото национално законодателство относно несъстоятелността.

Отговорните за решението орган или органи уведомяват въпросната институция. Уведомлението съгласно настоящия параграф може да бъде под формата на публичното оповестяване по параграф 6.

6. Когато оздравителният орган предприеме оздравително действие, той оповестява това публично и полага разумни усилия да уведоми всички акционери и кредитори, които са му известни, по-специално инвеститорите на дребно, които са засегнати от упражняването на оздравителното правомощие. Мерките по член 75, параграф 4 се смятат за разумни усилия за целите на настоящия параграф.
7. Оздравителният орган публикува съобщение, в което се посочват условията и срокът за прекратяване в съответствие с процедурата по член 75, параграф 4, ако упражнява оздравителни правомощия и по-специално:
 - а) правомощието съгласно член 61 да прекрати плащане или задължения за доставка;
 - б) правомощието съгласно член 63 да преустанови права на прекратяване,
8. ЕБО разработва проект на регулаторни технически стандарти, за да конкретизира процедурите, съдържанието и условията във връзка със следните изисквания:
 - а) посочените в параграфи 1—5 съобщения;
 - б) съобщението за преустановяване съгласно параграф 7.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата по членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 75

Процедурни задължения на оздравителните органи

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи изпълняват изискванията по параграфи 2, 3 и 4, веднага щом е практически възможно, след като предприемат оздравителното действие.
2. Оздравителният орган информира институцията в оздравителен режим и ЕБО относно оздравителното действие.

Уведомлението съгласно настоящия параграф включва копие от заповедта или инструмента, с който съответните правомощия се упражняват, и се посочва датата, от която оздравителните действия влизат в сила.

3. В изискваното съгласно параграф 2 уведомление се включва копие от заповедта или инструмента, по силата на който се упражняват съответните правомощия, и се посочва датата, от която инструментът или правомощията влизат в сила.
4. Оздравителният орган публикува или осигурява публикуването на копие от заповедта или инструмента, по силата на които се предприема оздравителното действие, или съобщение, в което се обобщава ефекта от оздравителното действие и по-конкретно въздействието върху инвеститорите на дребно, по следните начини:
 - а) на официалната си уеб страница;
 - б) на уеб страницата на компетентния орган, ако е различен от оздравителния орган, или на уеб страницата на ЕБО;
 - в) на уеб страницата на институцията в оздравителен режим;
 - г) когато акциите или други дялови инструменти на институцията в оздравителен режим са допуснати за търговия на регулиран пазар, начините за оповестяване на регулирана информация относно тази институция, в съответствие с член 21, параграф 1 от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁹.
5. Оздравителният орган гарантира, че документите, доказващи наличието на инструментите по параграф 4, се изпращат на известните акционери и кредитори на институцията в оздравителен режим.

Член 76

Поверителност

1. Изискванията за спазване на професионална тайна са задължителни за следните лица:
 - а) оздравителните органи;
 - б) компетентните органи и ЕБО;
 - в) ресорните министерства;
 - г) наетите лица или бившите наети лица на органите по букви а) и б);
 - д) извънредните управители, назначени съгласно член 24;

³⁹ ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38

- е) потенциални купувачи, с които оздравителните органи са се свързали и са им направили предложение, независимо дали този контакт или предложението са направени като подготовка за използването на инструмента за продажба на стопанската дейност и дали предложението е било прието;
 - ж) одитори, счетоводители, правни и професионални съветници, оценители и други експерти, ангажирани от оздравителните органи или от потенциалните купувачи, посочени в буква е);
 - з) органите, които администрират схемите за гарантиране на депозитите;
 - и) централни банки и други органи, участващи в оздравителния процес;
 - й) всяко друго лице, което предоставя услуги или е предоставяло услуги на оздравителния орган.
2. Без да се засяга общият характер на изискванията по параграф 1, на посочените в него лица се забранява да разкриват на лице или орган поверителна информация, получена в хода на техните професионални дейности или от оздравителен орган във връзка с неговите функции, освен ако информацията е в обобщена или сбита форма, така че отделната институция не може да бъде идентифицирана или след изричното и предварително съгласие на оздравителния орган.
3. Изискванията за поверителност, предвидени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, не възпрепятстват оздравителните органи, включително техните служители да обменят информация с други оздравителни органи на Съюза, компетентни органи, централни банки, ЕБО или органите на трети държави при условията на член 90, които изпълняват подобни на оздравителните органи функции за целите на планиране и изпълнение на оздравителното действие.
4. Разпоредбите на настоящия член не засягат случаите, попадащи в обхвата на наказателното право.
5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, в които се определя начинът, по който информацията трябва да бъде представена в обобщена или сбита форма за целите на параграф 2.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първа алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с членове 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Глава VIII

Право на обжалване и изключване на други действия

Член 77

Изключване на права на прекратяване и права на прихващане при оздравяването

1. Държавите членки гарантират, че контрагенти по финансов договор, както е определен в член 63, сключен първоначално с институцията в оздравителен режим, не могат да упражняват права на прекратяване по силата на договора или права, произтичащи от клаузи за оттегляне, освен ако оздравителното действие е инструмент за продажба на стопанска дейности или инструмент на мостова институция и правата или задълженията, произтичащи от финансовия договор, не са прехвърлени на трета страна или мостова институция, според случая.

За целите на настоящия параграф клауза за оттегляне включва разпоредба във финансов договор, която прекратява, изменя или отменя задължение на страната, която не е в неизпълнение, да извърши плащане или предотвратява възникването на такова задължение, ако то иначе би възникнало.

2. Държавите членки гарантират, че кредиторите на институция в оздравителен режим няма право да упражняват законови права за прихващане, ако оздравителното действие е инструмент за продажба на стопанска дейности или инструмент на мостова институция, и правата или задълженията, произтичащи от финансовия договор не са прехвърлени на трета страна или мостова институция, според случая

Член 78

Права на оспорване на оздравяването

1. Държавите членки гарантират, че всички лица, засегнати от решение за започване оздравителни процедури, както е предвидено в член 74, параграф 5 или от решение на оздравителните органи да предприемат оздравително действие, имат право да поискат съдебно разглеждане на това решение.
2. Правото на съдебно разглеждане, предвидено в параграф 1, е предмет на следните ограничения:
 - а) подаването на заявление за съдебно разглеждане или за временна мярка не предполага автоматично преустановяване на действието на оспорваното решение;

- б) решението на оздравителния орган се изпълнява незабавно и не подлежи на издадена от съда заповед за преустановяване;
- в) разглеждането се ограничава до един или повече от следните въпроси:
 - законността на решението, посочено в параграф 1, включително преглед на това дали са спазени условията за оздравяването,
 - законността на начина, по който е било изпълнено решението, и
 - адекватността на отсъденото обезщетение;
- г) Отмяната на решение на оздравителен орган не засяга последващи административни актове или сделки, сключени от съответния оздравителен орган, основаващи се на отмененото решение на оздравителния орган, ако това е необходимо, за да се защити интереса на добросъвестни трети страни, които са закупили активи, права и задължения на институцията в оздравителен режим по силата на упражняването на оздравителни правомощия от оздравителните органи. Обезщетенията за неправилно решение или действие от страна на оздравителните органи се ограничават до обезщетение за загуба на жалбоподателя, претърпяна в резултат на решението или действието.

Член 79

Ограничения на други съдебни производства

1. Държавите членки гарантират, че обичайното производство по несъстоятелност съгласно националното право не може да бъде заведено по отношение на институция в оздравителен режим или институция, за която се смята, че отговаря на условията за оздравяване.
2. За целите на параграф 1 държавите членки гарантират, че:
 - а) компетентните органи и оздравителните органи са уведомени за заявление за започване на обичайно производство по несъстоятелност по отношение на институция, независимо дали институцията е в режим на несъстоятелност или решение за предприемане на оздравително действие е оповестено публично в съответствие с член 74, параграф 6;
 - б) съдът не може да се произнесе по заявлението, освен ако не е получил потвърждение, че уведомленията по буква а) са направени и се е случило едно от следните:
 - і) оздравителният орган е уведомил съда, че не възнамерява да предприема оздравително действие по отношение на институцията;

- ii) от датата, на която са направени уведомленията по буква а) са изминали 14 дни.
3. Без да се засяга всяко ограничение на изпълнение на обезпечени дялове, наложено съгласно член 63 или параграф 1 от настоящия член, държавите членки гарантират, че, ако е необходимо за ефективното прилагане на оздравителните инструменти и правомощия, оздравителните органи могат да поискат от съда в съответствие с преследваната цел да замрази за определен период от време всяко съдебно действие или производство, по което институция в оздравителен режим е или ще бъде страна.

Дял V

ОЗДРАВЯВАНЕ НА ГРУПА

Член 80

Оздравителни колегии

1. Оздравителните органи за групата създават оздравителни колегии, които изпълняват задачите по членове 11, 15 и 83 и осигуряват сътрудничеството и координацията с оздравителните органи на трети държави, когато това е необходимо.

Оздравителните колегии осигуряват по-специално рамката, в която оздравителният орган за групата, другите засегнати оздравителни органи и, когато е необходимо, съответните компетентни органи и консолидиращи надзорни органи изпълняват следните задачи:

- а) обменят съответната информация относно разработването на оздравителни планове на групата, упражняването на подготвителни и превантивни правомощия по отношение на групите и относно оздравяването на групата;
- б) разработват оздравителните планове на групата съгласно член 11;
- в) оценяват съгласно член 13 възможността за успешно оздравяване на групите;
- г) упражняват съгласно член 15 правомощия за преодоляване или отстраняване на пречките по отношение на възможността за успешно оздравяване на групите;
- д) вземат решение относно нуждата от установяване на оздравителна схема за групата, както е предвидено в член 83;
- е) постигат съгласие относно оздравителните схеми за групата, предложени в съответствие с член 83;

- ж) координират връзките с обществеността относно оздравителните схеми и стратегии за групата;
- з) координират използването на оздравителните фондове, създадени съгласно дял VII.

2. В състава на оздравителната колегия влизат оздравителният орган за групата, оздравителните органи на всяка държава членка, в която е установено дъщерно дружество, подлежащо на консолидиран надзор, и ЕБО.

Ако предприятието майка на една или повече институции е дружество по член 1, буква г), в състава на оздравителната колегия влизат оздравителните органи на държавата членка, в която е установено дружеството.

Ако оздравителните органи, които са в състава на оздравителната колегия, не са ресорните министерства, последните влизат в състава на колегията заедно с оздравителните органи и могат да присъстват на заседания на оздравителните колегии, по-специално когато обсъжданите теми са свързани с въпроси, които могат да имат отражение върху публичните средства.

Ако предприятие майка или институция, установена в Съюза, има дъщерни институции, разположени в трети държави, оздравителните органи на тези трети държави могат да бъдат поканени да участват като наблюдатели в състава на оздравителните колегии, по искане от страна на оздравителния орган на групата, при условие че спазват изисквания за поверителност, сравними с тези по член 76.

3. Публичните органи, участващи в колегията, си сътрудничат активно. Оздравителният орган на групата координира всички дейности на оздравителните колегии, като свиква и председателства заседанията им. Оздравителният орган на групата информира предварително всички членове на колегията и ЕБО относно организирането на заседанията, основните теми за обсъждане и дейностите, които предстои да се разглеждат. Оздравителният орган за групата решава кои органи и министерства следва да участват в определени заседания или дейности на колегията въз основа на конкретните нужди. Оздравителният орган на групата информира своевременно всички членове на колегията за действия и решения, взети на тези заседания, или за предприетите мерки.

В решението си оздравителният орган за групата се води от значението на темите, които ще се обсъждат, дейността, която предстои да бъде планирана или координирана, и решенията, които трябва да се вземат за тези оздравителни органи, по-специално евентуалното отражение върху стабилността на финансовата система в засегнатите държави членки.

4. ЕБО насърчава и следи за успешното, ефикасно и последователно функциониране на оздравителните колегии. За целта ЕБО може, ако прецени за необходимо, да участва в определени заседания или дейности, но няма право на глас.

5. Оздравителният орган за групата след консултации с другите оздравителни органи изготвя в писмена форма правила и процедури за работата на оздравителната колегия.
6. За целите на изпълнение на задачите, предвидени в параграф 1, втора алинея, буква д), оздравителният орган или органите на всяка държава членка, в която е установено дъщерно дружество, участват в заседанията или дейностите на оздравителната колегия независимо от разпоредбите на параграф 2.
7. За целите на изпълнение на задачите, предвидени в параграф 1, втора алинея, букви е) и з), оздравителният орган или органите на всяка държава членка, в която е установено дъщерно дружество, което отговаря на условията за оздравяване, участват в заседанията или дейностите на оздравителната колегия, независимо от разпоредбите на параграф 2.
8. Оздравителните органи за групата не създават оздравителни колегии, ако други групи или колегии изпълняват същите функции и задачите, посочени в настоящия член, и спазват всички условия и процедури, предвидени в настоящия раздел. В този случай всички позовавания на оздравителни колегии в настоящата директива се разбират като позовавания на тези групи или колегии.
9. ЕБО разработва проект на регулаторни стандарти, с които се определя оперативното функциониране на оздравителните колегии за изпълнение на задачите по параграфи 1, 3, 5, 6 и 7.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти в рамките на дванайсет месеца от датата на влизане в сила на настоящата директива.

На Комисията се делегират правомощия за приемане на посочените в първа алинея регулаторни стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 81

Европейски оздравителни колегии

1. Когато институция на трета държава или предприятие майка на трета държава има две или повече дъщерни институции, установени в Съюза, оздравителните органи на държавите членки, в които са установени тези местни дъщерни институции в Съюза, създават европейска оздравителна колегия, ако не са създадени механизмите, предвидени в член 89.
2. Европейската оздравителна колегия изпълнява посочените в член 80 функции и задачи по отношение на местните дъщерни институции.
3. Ако местните дъщерни институции са собственост на финансов холдинг, установен в рамките на Съюза в съответствие с член 143, параграф 3, трета алинея от Директива 2006/48/ЕО, европейската оздравителна колегия се

председателства от оздравителния орган на държавата членка, в която се намира консолидиращият надзорен орган за целите на консолидиращия надзор съгласно същата директива.

Когато не се прилага първа алинея, членовете на европейската оздравителна колегия номинират и избират председателя.

4. Европейската оздравителна колегия функционира в съответствие с член 81, като спазва разпоредбите на параграф 3 от настоящия член.

Член 82

Обмен на информация

Оздравителните органи си предоставят цялата информация, необходима за упражняване на поверените им съгласно настоящата директива задачи.

Оздравителните органи съобщават при поискване цялата съответна информация. По-специално оздравителният орган за групата предоставя своевременно на оздравителните органи в другите държави членки цялата необходима информация с цел да улесни изпълнението на задачите, посочени в член 80, параграф 1, втора алинея, букви б)–з).

Обменяната съгласно настоящия член информация може да бъде предоставяна и на ресорните министерства.

Член 83

Оздравяване на група

1. Ако оздравителен орган реши или е уведомен в съответствие с член 74, параграф 3, че дадена институция, която е дъщерно дружество на група, е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност, този орган съобщава незабавно следната информация на оздравителния орган за групата, ако е различен, и на оздравителните органи, участващи в оздравителната колегия за въпросната група:
 - а) решението, че институцията е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност;
 - б) оздравителните действия или други мерки по несъстоятелност, които оздравителният орган смята за уместни за тази институция.
2. След като получи съобщението по параграф 1, оздравителният орган за групата след консултации с другите членове на съответната оздравителна колегия оценява вероятното въздействие, което несъстоятелността на въпросната институция или оздравителното действие или другите мерки, съобщени в съответствие с параграф 1, буква б), биха оказали върху групата или върху свързани институции в други държави членки.

3. Ако оздравителният орган за групата след консултации с другите оздравителни органи съгласно параграф 2 прецени, че несъстоятелността на въпросната институция или оздравителното действие или други мерки, съобщени в съответствие с параграф 1, буква б), не биха имали отрицателно въздействие върху групата или свързани институции в други държави членки, оздравителният орган, отговорен за институцията, може да предприеме оздравително действие или другите мерки, които е съобщил в съответствие с параграф 1, буква б).
4. Ако оздравителният орган за групата след консултации с другите оздравителни органи съгласно параграф 2 прецени, че несъстоятелността на въпросната институция или оздравителното действие или другите мерки, съобщени в съответствие с параграф 1, буква б), биха имали отрицателно въздействие върху групата или свързани институции в други държави членки, оздравителният орган за групата, не по-късно от 24 часа след като получи съобщението по параграф 1, предлага схема за оздравяване на групата и я представя пред оздравителната колегия.
5. Изискваната съгласно параграф 4 схема за оздравяване на групата:
 - а) очертава оздравителните действия, които следва да се предприемат от съответните оздравителни органи по отношение на предприятието майка в Съюза и конкретни дружества от групата с цел да се предпази стойността на групата като цяло, да се сведе до минимум въздействието върху финансовата стабилност в държавите членки, в които групата извършва дейност, и да се сведе до минимум извънредната публична финансова подкрепа;
 - б) конкретизира как трябва да бъдат координирани тези оздравителни действия;
 - в) изработва план за финансиране. Планът за финансиране отчита принципите за споделяне на отговорността, както е определено в член 11, параграф 3 буква д).
6. Ако член на оздравителната колегия не е съгласен с предложената от оздравителния орган за групата схема за оздравяване на групата и смята, че в интерес на финансовата стабилност трябва да предприеме по отношение на институцията или дружеството от групата самостоятелни оздравителни действия или мерки, различни от предложените в схемата, може в тази връзка да сезира ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
7. Чрез дерогация от член 19, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, ЕБО взема решение в срок от 24 часа. Последващото решение на оздравителния орган е в съответствие с решението на ЕБО
8. Когато оздравителният орган за групата реши или е уведомен съгласно член 74, параграф 3, че предприятие майка в Съюза, за което той отговаря, е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност, той съобщава информацията, посочена в параграф 1, букви а) и б) от настоящия член, на оздравителните органи, които са членове на оздравителната колегия за въпросната група. Оздравителните действия за целите на параграф 1, буква б)

от настоящия член могат да включват схема за оздравяване на групата, съставена в съответствие с параграф 5 от настоящия член.

9. Органите извършват незабавно всички действия съгласно параграфи 2—8, като отчитат спешността на ситуацията.
10. При всички случаи, ако схемата за оздравяване не е изпълнена и оздравителните органи вземат оздравителни действия по отношение на свързани институции, тези органи си сътрудничат тясно с оздравителните колегии с оглед да се постигне координирана оздравителна стратегия за всички институции, които са в несъстоятелност или е вероятно да изпаднат в несъстоятелност.
11. Оздравителни органи, които предприемат оздравително действие по отношение на дружества от група, информират редовно и изчерпателно оздравителната колегия за тези действия или мерки и постигнатия във връзка с тях напредък.

ДЯЛ VI

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Член 84

Споразумения с трети държави

1. По искане на държава членка или по своя инициатива Комисията може да представи на Съвета предложения за преговори за сключване на споразумения с една или повече трети държави относно сътрудничество между оздравителните органи при планирането и извършването на оздравяване на институции и предприятия майка, по-специално във връзка със следните случаи:
 - а) когато местна дъщерна институция е установена в държавите членки;
 - б) когато институция на трета държава има голям клон в държавите членки;
 - в) когато институция майка или дружество по член 1, букви в) и г), установено в държавите членки, има една или повече дъщерни институции на трета държава;
 - г) когато институция, установена в държавите членки, има един или повече големи клонове в една или повече трети държави;
2. Споразуменията по параграф 1 имат за цел по-специално да установят процеси и механизми, посредством които да се осъществява сътрудничество между оздравителните органи при изпълнение на някои или всички от задачите и упражняване на някои или всички от правомощията по член 89.

Член 85

Признаване на процедури на трета държава

1. До сключването на международно споразумение по член 84 с трета държава и доколкото предметът не е уреден от това споразумение, се прилагат следните разпоредби.
2. ЕБО признава, освен в случаите по член 86, оздравителните процедури на трети държави, свързани с институция на трета държава, която:
 - а) има местен клон;
 - б) има активи, права или задължения, разположени в държава членка или регулирани от нейното право;
3. Признаването от ЕБО на оздравителните процедури на трета държава, както е предвидено в параграф 2, налага задължението националните оздравителни органи да изпълняват такива оздравителните производства на своя територия.
4. Оздравителните органи изпълняват решението на ЕБО за признаване на оздравителните процедури на трета държава. За тази цел държавите членки гарантират, че оздравителните органи са поне оправомощени да правят следното, без да се назначава администратор или служител съгласно националното законодателство за несъстоятелността, да се издава заповед, одобрение или съгласие от съда или друга форма на съдебна процедура:
 - а) да упражняват правомощията за прехвърляне по отношение на:
 - активите на институцията на трета държава, разположени в техните държави членки или под юрисдикцията на законодателството на техните държави членки;
 - правата или задълженията на институцията на трета държава, които са счетоводно отчетени от местния клон в тяхната държава членка, или ако исковете по отношение на тези права и задължения са изпълними в тяхната държава членка.
 - б) да извършват, включително да изискат от друго лице да извърши прехвърляне на акции или дялови инструменти в местна дъщерна институция, установена в съответната държава членка.

Член 86

Право на отказ на признаване на оздравителните процедури на трета държава

1. ЕБО след консултации със съответните национални оздравителни органи, отказва да признае оздравителните процедури на трета държава съгласно член 85, параграф 2, ако прецени, че:

- а) оздравителната процедура на трета държава би имало отрицателно въздействие върху финансовата стабилност в държавата членка, в която се намира оздравителният орган, и че процедурата може да окаже отрицателно въздействие върху финансовата стабилност в друга държава членка;
 - б) е необходимо независимо оздравително действие съгласно член 87 по отношение на местния клон, за да се постигне една или повече от оздравителните цели;
 - в) кредиторите, включително по-специално вложителите, намиращи се в държава членка и на които се дължи плащане в държава членка, не биха получили равнопоставено третиране с кредиторите на третата държава съгласно оздравителните процедури на третата държава.
2. Комисията, посредством делегирани актове, приети съгласно член 103, уточнява обстоятелствата по параграф 1, букви а) и б) от настоящия член.

Член 87

Оздравяване на клоновете в Съюза, собственост на институции от трета държава

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи имат правомощията да предприемат оздравително действие по отношение на местен клон, независимо че третата държава провежда оздравителната процедура по отношение на въпросната институция на третата държава.
2. Държавите членки гарантират, че изискваните по параграф 1 правомощия могат да бъдат упражнени от оздравителните органи, ако оздравителният орган смята, че оздравителното действие е необходимо в защита на обществения интерес и ако са изпълнени едно или повече от следните условия:
 - а) клонът не отговаря вече или вероятно няма да отговаря на условията съгласно националното законодателство във връзка с неговия лиценз и функциониране в рамките на тази държава членка и не съществува очакване действие на частния сектор, надзорен орган или съответната трета държава да възстанови състоянието на клона в разумни срокове, така че да изпълнява изискванията, или да предотврати неговата несъстоятелност;
 - б) институцията на третата държава не може или вероятно няма да може да изплати на датата на падежа своите задължения към националните кредитори или задължения, които са поети или отчетени от клона, и оздравителният орган преценява, че по отношение на институцията не е започната или няма да бъде започната оздравителна процедура на трета държава или производство по несъстоятелност;
 - в) съответният орган на третата страна е започнал оздравителна процедура по отношение на институцията от третата държава и е уведомил

оздравителния орган за намерението си да започне такова производство и е налице едно от обстоятелствата, посочени в член 86.

3. Ако оздравителният орган предприеме независимо оздравително действие по отношение на местен клон, той отчита оздравителните цели и предприема оздравителното действие в съответствие със следните принципи и изисквания, доколкото те са приложими:
 - а) принципите, предвидени в член 29;
 - б) изискванията, свързани с прилагането на оздравителните инструменти от глава II, дял IV.

Член 88

Сътрудничество с органите на трета държава

1. До сключването на международно споразумение по член 84 с трета държава и доколкото предметът не е регулиран от това споразумение, се прилагат следните разпоредби.
2. ЕБО сключва незадължителни рамкови споразумения за сътрудничество със следните органи на трета държава:
 - а) в случаите, когато местното дъщерно дружество е установено в Съюза — съответните органи на третата държава, в която е установено предприятието майка или дружеството по член 1, букви в) и г);
 - б) ако институцията на трета държава има голям клон в Съюза — съответния орган на третата държава, в която е установена институцията;
 - в) когато институция майка или дружество по член 1, букви в) и г), установени в Съюза, има една или повече дъщерни институции майки на трета държава — съответните органи на трети държави, в които са установени тези дъщерни институции;
 - г) когато институция, установена в Съюза, има един или повече големи клонове в една или повече трети държави — съответните органи на третите страни, в които са установени клоновете.

Споразумения за сътрудничество съгласно настоящия параграф могат да се отнасят до отделни институции или до групи, в които участват тези институции.

3. В рамковите споразумения за сътрудничество по параграф 1 се определят процеси и процедури за сътрудничество между участващите органи при изпълнение на някои или всички от следните задачи или упражняване на някои или всички от следните правомощия по отношение на институциите, посочени в параграф 1, букви а)—г), или на групите, в които участват тези институции:

- а) разработването на оздравителни планове в съответствие с членове 9 и 12 и подобни изисквания съгласно законодателството на съответните трети държави;
 - б) оценка на възможността за успешно оздравяване на такива институции и групи в съответствие с член 13 и подобни изисквания съгласно законодателството на съответните трети държави;
 - в) прилагането на правомощия да се коригират или отстранят пречките пред възможността за успешно оздравяване съгласно членове 14 и 15 и други подобни правомощия съгласно законодателството на съответните трети държави;
 - г) прилагането на мерките за ранна превенция съгласно член 23 и подобни изисквания съгласно законодателството на съответните трети държави;
 - д) прилагането на оздравителни инструменти и упражняване на оздравителни правомощия и подобни изисквания съгласно законодателството на съответните трети държави;
4. В съответствие с рамковото споразумение на ЕБО компетентните органи или оздравителните органи, според случая, сключват незадължителни споразумения за сътрудничество с посочените в параграф 2 съответни органи на трета държава.
5. Сключените в съответствие с настоящия параграф споразумения за сътрудничество между оздравителните органи на държавите членки и трети държави съдържат разпоредби относно следното:
- а) обмена на информация, необходима за изготвянето и поддържането на оздравителни планове;
 - б) консултациите и сътрудничеството при разработване на оздравителните планове, включително принципите за упражняване на правомощията съгласно членове 87 и 88 и подобни правомощия съгласно законодателството на съответните трети държави;
 - в) обмена на информация, необходима за прилагане на оздравителните инструменти и упражняване на оздравителните правомощия и подобни правомощия съгласно законодателството на съответните трети държави;
 - г) ранното предупреждение на страните по споразумението или консултации с тях преди предприемането на съществено действие съгласно настоящата директива или законодателството на съответната трета държава, което влияе върху институцията или групата, за които се отнася споразумението;
 - д) координацията на връзките с обществеността при съвместни оздравителни действия;
 - е) процедурите и договореностите за обмен на информация и сътрудничество съгласно букви а)–д), включително където е

целесъобразно посредством сформирването и работата на групи за управление на кризи.

6. Държавите членки уведомяват ЕБО за споразуменията за сътрудничество, които оздравителните и компетентните органи са сключили в съответствие с настоящия член.

Член 89

Поверителност

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните органи, компетентните органи и ресорните министерства си обменят поверителна информация със съответните органи на трети държави, само ако са изпълнени следните условия.
 - а) тези органи на трети държави изпълняват изисквания и стандарти за професионална тайна поне равностойни на предвидените в член 76;
 - б) информацията, необходима на съответните органи на трети държави, за да могат да изпълняват поверените им съгласно националното законодателство функции, е сравнима с тази от настоящата директива.
2. Ако поверителната информация, произхожда от друга държава членка, оздравителните или компетентните органи не могат да разкриват тази информация на съответните органи на трети държави, освен ако не са изпълнени следните условия:
 - а) съответните органи на държавата членка, от която произхожда информацията („орган източник на информацията”), даде съгласие тя да бъде разкрита;
 - б) информацията се разкрива само за целите, позволени от органа източник на информацията;
3. За целите на настоящия член информацията се счита за поверителна, ако е предмет на изискванията за поверителност съгласно законодателството на Съюза.

ДЯЛ VII

ЕВРОПЕЙСКА СИСТЕМА ОТ ОЗДРАВИТЕЛНИ ФОНДОВЕ

Член 90

Европейска система от оздравителни фондове

Европейската система от оздравителни фондове:

- а) национални оздравителни фондове, създадени съгласно член 91;
- б) заемане на средства между националните оздравителни фондове, както е предвидено в член 97;
- в) взаимно използване на националните фондове в случай на оздравяване на група, както е предвидено в член 98.

Член 91

Изисквания за създаване на оздравителни фондове

1. Държавите членки създават оздравителни фондове с цел да се гарантира ефективното прилагане от страна на оздравителния орган на оздравителните инструменти и правомощия. Оздравителните фондове се използват единствено в съответствие с оздравителните цели и принципи, набелязани в членове 26 и 29.
2. Държавите членки гарантират, че оздравителните фондове разполагат с адекватни финансови ресурси.
3. За целите на параграф 2 оздравителните фондове разполагат по-специално с:
 - а) правомощия за набиране на предварителни вноски, както е посочено в член 94, с цел да се достигне определеното в член 93 целево равнище;
 - б) правомощие да набират последващи извънредни вноски, както е посочено в член 95, и
 - в) правомощието да сключват договори за заемане на средства и други форми на помощ, както е посочено в член 96.

Член 92

Използване на оздравителните фондове

1. Оздравителните органи могат да използват създадените съгласно член 91 оздравителни фондове, когато прилагат оздравителните инструменти за следните цели:
 - а) да гарантират активите или задълженията на институцията в оздравителен режим, нейните дъщерни дружества, мостова институция или дружество за управление на активи;
 - б) да отпускат заеми на институцията в оздравителен режим, нейните дъщерни дружества, мостова институция или дружество за управление на активи;
 - в) да закупуват активи на институцията в оздравителен режим;

- г) за вноски в мостова институция;
- д) да предприемат комбинация от действията, посочени по букви а) — д).

Оздравителните фондове могат да се използват, за да бъдат предприети действията по букви а) — д) по отношение на купувача в контекста на инструмента за продажба на дейност.

2. Държавите членки гарантират, че всякакви загуби, разходи или други разноски, свързани с използването на оздравителните инструменти се поемат първо от акционерите и кредиторите на институцията в оздравителен режим. Единствено след като са изчерпани средствата от акционерите и кредиторите, загубите, разходите или другите разноски, свързани с използването на оздравителните инструменти се поемат от оздравителните фондове.

Член 93

Целево равнище на финансиране

1. Държавите членки гарантират, че в рамките на период от най-много 10 години след влизането в сила на настоящата директива, наличните финансови средства в техните оздравителни фондове достигат поне 1 % от размера на депозитите на всички кредитни институции, лицензирани на тяхна територия, които са гарантирани по силата на Директива 94/19/ЕО.
2. По време на първоначалния срок по параграф 1 вноските във оздравителните фондове, набрани съгласно член 94, се разпределят възможно най-равномерно във времето, докато се достигне целевото равнище.

Държавите членки могат да удължат първоначалния срок с най-много четири години, ако от оздравителните фондове бъде изплатена обща сума в размер на над 0,5 % от гарантираните депозити.

3. Ако след края на предварителния срок по параграф 1 наличните финансови средства намалеят под целевото равнище по параграф 2, набирането на вноски в съответствие с член 94 ще се възобнови, докато се достигне целевото равнище. Ако наличните финансови средства възлизат на по-малко от половината от целевото равнище, размерът на годишните вноски няма да бъде по-малък от 0,25 % от гарантираните депозити.

Член 94

Предварителни вноски

1. С цел да се достигне целевото равнище по член 93 държавите членки гарантират, че лицензираните на тяхна територия институции правят вноските най-малко на годишна основа.
2. Вноските се изчисляват в съответствие със следните правила:

- а) ако държава членка е избрала варианта, предвиден в член 99, параграф 5 от настоящата директива, да използва средствата от схемата за гарантиране на депозитите за целите на член 92 от настоящата директива, вноската от всяка институция е пропорционална на сумата на нейните задължения, без собствения капитал и гарантираните съгласно Директива 94/19/ЕО депозити, спрямо общите задължения без собствения капитал и гарантираните съгласно Директива 94/19/ЕО депозити на всички лицензирани на територията на държавата членка институции.
 - б) ако държава членка не е избрала варианта, предвиден в член 99, параграф 5 от настоящата директива, да използва средствата от схемата за гарантиране на депозитите за целите на член 92, вноската от всяка институция е пропорционална на сумата на нейните общи задължения без собствения капитал спрямо общите задължения без собствения капитал на всички лицензирани на територията на държавата членка институции.
 - в) изчислените съгласно буква а) и б) вноски се коригират в зависимост от рисковия профил на институциите в съответствие с приетите съгласно параграф 7 от настоящия член критерии.
3. Наличните финансови средства, които се вземат предвид за достигане на целевото равнище по член 93, могат да включват задължения за плащания, които са изцяло гарантирани от обезпечение с нискорискови активи, необвързани с права на трети държави, които са на свободно разположение и са набелязани за изключително ползване от оздравителните органи за целите, посочени в член 92, параграф 1. Делът на неотменимите задължения за плащане не надвишава 30 % от общата сума на вноските, набрани съгласно настоящия член.
4. Държавите членки гарантират, че предвиденото в настоящия член задължение за плащане на вноски се привежда в изпълнение съгласно националното законодателство и че дължимите вноски се плащат в пълен размер.
- Държавите членки налагат подходящи регулаторни, счетоводни, отчетни и други задължения, за да гарантират, че дължимата вноска се плаща в пълен размер. Държавите членки приемат и мерки за правилната проверка, на това дали вноската е платена правилно. Държавите членки приемат мерки за предотвратяване на избягването, отклоняването и злоупотребата с вноските.
5. Набраните в съответствие с настоящия член суми се използват единствено за целите на член 92 от настоящата директива и, ако държавите членки са избрали варианта, предвиден в член 99, параграф 5 от настоящата директива — за целите по член 92 от настоящата директива или за изплащане на гарантираните съгласно Директива 94/19/ЕО депозити.
6. Получените от институцията в оздравителен режим или мостовата институция суми, лихвата и други приходи от инвестиции и други печалби отиват в полза на оздравителните фондове.
7. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 103, с които уточнява понятието за коригиране на вноските

според рисковия профил на институциите, както е посочено в параграф 2, буква в) от настоящия член, като се вземе предвид следното:

- а) рисковите експозиции на институцията, включително и значимостта на търговските дейности, задбалансовите експозиции и ливъриджа;
- б) сигурността и разнообразието на средствата за финансиране на дружеството;
- в) финансовото състояние на институцията,
- г) вероятността институцията да бъде подложена на оздравяване,
- д) степента, до която институцията се е възползвала от държавна помощ в миналото;
- е) сложността на структурата на институцията и вероятността за успешното ѝ оздравяване, и
- ж) системното значение на институцията по отношение на въпросния пазар;

8. Комисията е оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 103 с цел да:

- а) определи регистрационните, счетоводните, отчетните и други задължения, посочени в параграф 4, чрез които се гарантира, че вноските са плащат ефективно;
- б) определи мерките по параграф 4, с които се гарантира подходящата проверка на правилното плащане на вноската;
- в) определи мерките по параграф 4, с които се предотвратява избягване, отклонение и злоупотреба с вноските.

Член 95

Извънредни последващи вноски

1. Когато размерът на наличните финансови средства не е достатъчен, за да покрие загубите, разходите или другите разноси, свързани с използването на оздравителните фондове, държавите членки гарантират, че извънредните последващи вноски се набират от лицензираните на техни територии институции, за да се покрият допълнителните суми. Тези извънредни вноски се разпределят между институциите в съответствие с правилата по член 94, параграф 2.
2. Разпоредбите на член 94, параграф 4—8 се прилагат за вноските, набрани съгласно настоящия член.

Член 96

Алтернативни средства за финансиране

Държавите членки гарантират, че оздравителните фондове под тяхна юрисдикция могат да сключват договори за получаване на заем или други форми на подкрепа от финансови институции, централната банка или други трети страни, в случай че набраните съгласно член 94 суми не са достатъчни за покриване на загубите, разходите или други разноси, свързани с използването на оздравителните фондове, и извънредните вноски по член 95 не са непосредствено достъпни.

Член 97

Вземане на заем на средства между оздравителните фондове

1. Държавите членки гарантират, че оздравителните фондове под тяхна юрисдикция имат право да вземат на заем от всички други оздравителни фондове в Съюза, в случай че набраните съгласно член 94 суми не са достатъчни за покриване на загубите, разходите или другите разноси, свързани с използването на оздравителните фондове, и извънредните вноски по член 95 не са непосредствено достъпни.
2. Държавите членки гарантират, че оздравителните фондове под тяхна юрисдикция са задължени да дават на заем средства на други оздравителните фондове в Съюза при посочените в параграф 1 обстоятелства.

При изпълнение на разпоредбите на първа алинея националните оздравителни фондове не са задължени да дават на заем средства на друг национален оздравителен фонд, когато оздравителният орган на държавата членка, в която се намира оздравителният фонд, прецени, че той няма да има достатъчно средства да финансира евентуално оздравяване в близко бъдеще. Във всеки случай те не следва да бъдат задължени да дават в заем повече от половината от средствата, с които националният оздравителен фонд разполага към момента, в който е получил официалното искане за отпускане на заема.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 103, с които да се конкретизират условията, които трябва да бъдат изпълнени, за да може оздравителен фонд да вземе на заем средства от други оздравителни фондове, както и условията, приложими по отношение на вземането на заем и по-специално критериите за оценката на това, дали ще има достатъчно средства за финансиране на евентуално оздравяване в близко бъдеще, срокът на изплащане и приложимата лихва.

Взаимно използване на националните оздравителни фондове при оздравяване на група

1. Държавите членки гарантират, че в случай на оздравяване на група, както е предвидено в член 83, всеки национален оздравителен фонд за всяка от институциите, които са част от групата, участва във финансирането на оздравяването на групата в съответствие с настоящия член.
2. За целите на параграф 1 оздравителният орган за групата след консултации с оздравителните органи на институциите, които са част от групата, изработва — ако е необходимо преди да предприеме оздравително действие — финансов план, в който се определят общите нужди от финансиране на оздравяването на групата, както и условията на финансирането.
3. Условията по параграф 2 може да включват:
 - а) вноски от националните оздравителни фондове, които са част от групата;
 - б) вземане на заем или други форми на подкрепа от финансови институции или централната банка;

Финансовият план е част от посочената в член 83 схема за оздравяване на групата. Във финансовия план се определя вноската на всеки от националните фондове за финансиране.
4. Ако са изпълнени условията съгласно параграф 2 от настоящия член и разпоредбите на член 83, държавите членки приемат правила и процедури, с които да гарантират, че всеки национален оздравителен фонд под тяхна юрисдикция извършва вноската към финансовия план, незабавно след като оздравителните органи получат искането от оздравителния орган за групата.
5. За целите на настоящия член държавите членки гарантират, че оздравителните фондове за групата могат при условията по член 96 да сключват договори за заем или други форми на подкрепа от финансови институции, централната банка или трети страни за общата сума, необходима за финансиране на оздравяването на групата в съответствие с финансовия план по параграф 2 от настоящия член.
6. Държавите членки предвиждат, че всеки национален оздравителен фонд под тяхна юрисдикция ще гарантира всеки договор за вземане на заем, сключен от оздравителния фонд за групата в съответствие с параграф 4. Гаранцията от всеки национален оздравителен фонд не превишава частта от неговото участие във финансовия план по параграф 2.
7. Държавите членки гарантират, че приходите или ползите, получени от използването на оздравителните фондове, отиват за всички национални оздравителни фондове в съответствие с тяхното участие във финансирането на оздравяването, както е определено в параграф 2.

8. Комисията е оправомощена да приема делегирани актове в съответствие с член 103 с цел да определи:
- а) формата и съдържанието на финансовия план по параграф 2;
 - б) условията за изплащането на вноските към финансовия план, предвидени в параграф 3;
 - в) условията за гаранциите съгласно параграф 5.
 - г) критериите за определяне на момента, в който са приключени всички оздравителни действия.

Член 99

Използване на схемите за гарантиране на депозитите в контекста на оздравяването

1. Държавите членки гарантират, че ако оздравителните органи предприемат оздравително действие и ако това действие запазва достъпа на вложителите до техните депозити, схемата за гарантиране на депозитите, към която принадлежи институцията в оздравителен режим, се задължава за сумата на загубите, които вложителите щяха да понесат, ако институцията беше ликвидирана чрез обичайното производство по несъстоятелност, като тази сума не превишава размера на гарантираните депозити.
2. Държавите членки гарантират, че схемите за гарантиране на депозитите класифицират *pari passu* необезпечените непривилегировани вземания съгласно националното законодателство, регулиращо производството по несъстоятелност.
3. Държавите членки гарантират, че определянето на сумата, с която схемата за гарантиране на депозитите се задължава в съответствие с параграф 1 от настоящия член, изпълнява условията по член 30, параграф 2.
4. Вноската от схемата за гарантиране на депозитите за целите на параграф 1 се извършва в брой.
5. Държавите членки могат също да предвидят, че наличните финансови средства от схемите за гарантиране на депозитите, установени на техните територии, могат да бъдат използвани за целите на член 92, параграф 1, при условие че схемите за гарантиране на депозитите спазват, когато е приложимо, разпоредбите по членове 93—98.
6. Държавите членки гарантират, че схемата за гарантиране на депозитите има механизми, които гарантират, че след вноската от схемата за гарантиране на депозитите съгласно параграфи 1—5 и когато вложителите на институцията в оздравителен режим трябва да бъдат обезщетени, членовете на схемата могат незабавно да предоставят на схемата сумите, които трябва да бъдат изплатени.

7. Ако държавите членки изберат варианта, предвиден в параграф 5 от настоящия член, схемите за гарантиране на депозитите се разглеждат като оздравителни фондове за целите на член 91. В този случай държавите членки се въздържат да създават отделни оздравителни фондове.
8. Ако държава членка избере варианта, предвиден в параграф 5, се прилага следното правило за приоритетното използване на финансовите средства от схемата за гарантиране на депозитите.

Ако схемата за гарантиране на депозитите трябва едновременно да използва наличните финансови средства за целите по член 92 или за целите на параграф 1 от настоящия член, както и за обезщетение на вложителите съгласно Директива 94/19/ЕО и наличните финансови средства са недостатъчни, за да се покрият всички тези плащания, първо се изплащат обезщетенията на вложителите съгласно Директива 94/19/ЕО и действията по параграф 1 от настоящия член, и след това плащанията за целите на член 92 от настоящата директива.

9. Ако допустимите депозити в институция в оздравителен режим са прехвърлени към друго дружество, посредством инструмента за продажба на стопанска дейности или инструмента за мостова институция, вложителите нямат право на иск по силата на Директива 94/19/ЕО срещу схемата за гарантиране на депозитите по отношение на частта от техните депозити в институция в оздравителен режим, която не е била прехвърлена, ако размерът на прехвърлените средства е равен или по-голям от общия гарантиран размер, предвиден в член 7 от Директива 94/19/ЕО.

ДЯЛ VIII

САНКЦИИ

Член 100

Административни санкции и мерки

1. Държавите членки предвиждат, че се въвеждат съответните административни наказания и мерки, когато не са спазени националните разпоредби, приети в изпълнение на настоящата директива и гарантират, че тези наказания и мерки действително се прилагат. Наказанията и мерките трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
2. Държавите членки гарантират, че когато задълженията се прилагат за финансови институции и предприятия майки в Съюза, при нарушение наказанията могат да бъдат налагани на членовете на ръководството и на всички други физически лица, които съгласно националното законодателство носят отговорност за нарушението.

3. На оздравителните органи и компетентните органи се предоставят всички разследващи правомощия, които са им необходими, за да изпълняват функциите си. За да упражняват правомощията си за налагане на наказания, оздравителните органи и компетентните органи си сътрудничат активно с цел да гарантират, че съответните наказания или мерки осигуряват желания резултат, и съгласуват действията си при трансгранични случаи.

Член 101

Специфични разпоредби

1. Настоящият член се прилага при всяко от следните обстоятелства:
- а) институция или предприятие майка не изготвя, поддържа и актуализира плановете за възстановяване и плановете за възстановяване на групата в нарушение на член 5 или 7;
 - б) в нарушение на член 22 дружество не е информирало компетентните органи за намерението си да предостави финансова подкрепа на групата;
 - в) институция или предприятие майка не предоставя цялата информация, необходима за разработването на оздравителните планове в нарушение на член 10;
 - г) ръководството на институцията не уведомява компетентните органи, когато институцията е в несъстоятелност или е вероятно да изпадне в несъстоятелност, в нарушение на член 73, параграф 1;
2. Без да се засягат правомощията на компетентните или оздравителните органи в съответствие с други разпоредби на настоящата директива, държавите членки гарантират, че в случаите по параграф 1 възможните административни наказания и мерки включват най-малко следното:
- а) изявление, което се отправя към обществеността и в което се посочва отговорното физическо или юридическо лице и естеството на нарушението;
 - б) временна забрана за член на управителния орган на институцията или на предприятието майка или за всяко физическо лице, за което са счита, че носи отговорност, да заема длъжности в институции;
 - в) за юридически лица: глоба в размер до 10 % от общия годишен оборот на юридическото лице за предходната стопанска година; когато юридическото лице е дъщерно дружество на предприятие майка, за общ годишен оборот се приема общият годишен оборот съгласно консолидирания отчет на първостепенното предприятие майка за предходната стопанска година;
 - г) за физически лица: глоба в размер до 5 000 000 EUR или — в държавите членки, в които еврото не е официална парична единица —

равностойността в националната парична единица към датата на влизане в сила на настоящата директива.

- д) глоба в размер до удвоения размер на реализираната печалба или нереализираната загуба вследствие на нарушението, когато размерът им може да бъде определен.

Член 102

Ефективно прилагане на санкции и упражняване на правомощията за налагане на санкции от страна на компетентните органи

Държавите членки гарантират, че при определянето на вида административното наказание или мярка и на размера на глобата компетентните органи ще отчитат всички значими обстоятелства, включително:

- а) тежестта и продължителността на нарушението;
- б) равнището на отговорност на виновното физическо или юридическо лице;
- в) финансовото състояние на задълженото физическо или юридическо лице, определено според общия оборот на задълженото юридическо лице или годишния доход на задълженото физическо лице;
- г) величината на реализираната печалба или нереализираната загуба от виновното физическо или юридическо лице, когато размерът им може да бъде определен;
- д) загубите, произтекли за трети държави в резултат на нарушението, доколкото могат да бъдат определени;
- е) равнището на съдействие, което задълженото физическо или юридическо лице оказва на компетентния орган;
- ж) предходни нарушения на задълженото физическо или юридическо лице.

ДЯЛ IX

ИЗПЪЛНИТЕЛНИ ПРАВОМОЩИЯ

Член 103

Упражняване на делегираните правомощия

1. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове при спазване на установените в настоящия член условия.

2. Правомощията се делегират за неопределен период от време, считано от датата, посочена в член 116.
3. Делегирането на правомощията, посочени в членове 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 и 98, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. Решението за оттегляне прекратява делегирането на посоченото в това решение правомощие. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на посочена в решението по-късна дата. То не засяга валидността на делегираните актове, които вече са в сила.
4. Веднага щом приеме делегиран акт, Комисията уведомява за това едновременно Европейския парламент и Съвета.
5. Делегиран акт, приет в съответствие с членове 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 и 98, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът е представил възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок както Европейският парламент, така и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

ДЯЛ X

ИЗМЕНЕНИЯ НА ДИРЕКТИВИ 77/91/ЕИО, 82/891/ЕИО, 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС и РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1093/2010

Член 104

Изменение на Директива 77/91/ЕИО

В член 41 на Директива 77/91/ЕИО се добавя следният параграф 3:

„3. Държавите членки гарантират, че член 17, параграф 1, член 25, параграфи 1 и 3, член 27, параграф 2, първа алинея, членове 29, 30, 31 и 32 от настоящата директива не се прилагат при използването на оздравителните инструменти, правомощия и механизми, предвидени в дял IV от Директива XX/XX/ЕС на Европейския парламент и на Съвета(*) [Директива за възстановяването и оздравяването], при положение че са изпълнени оздравителните цели, посочени в член 27 от Директива XX/XX/ЕС и оздравителните условия, посочени в член 28 от същата директива.”

(*) ОВ L..... стр..”

Член 105

Изменение на Директива 82/891/ЕИО

Член 1, параграф 4 от Директива 82/891/ЕИО се заменя със следния текст:

„4. Прилага се член 1, параграфи 2, 3 и 4 от Директива 2011/35/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*).”

(*) ОВ L 110, 29.4.2011 г., стр. 1.”

Член 106

Изменения на Директива 2001/24/ЕО

Директива 2001/24/ЕО се изменя както следва:

1. В член 1 се добавят следните параграфи 3 и 4:

„3. Настоящата директива се прилага по отношение на инвестиционни посредници по член 3, параграф 1, буква б) от Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (*) и техните клонове, учредени в държави членки, различни от тези, в които се намира главното им управление.

4. При прилагане на оздравителните инструменти и упражняване на оздравителните правомощия, предвидени в Директива XX/XX/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (**), разпоредбите на настоящата директива се прилагат и по отношение на финансови институции, фирми и предприятия майки, които попадат под обхвата на Директива XX/XX/ЕС”

(*) ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 201.

(**) ОВ L..., стр.”

2. В член 2 седмото тире се заменя със следния текст:

„реорганизационни мерки“ са мерките, които имат за цел да запазят или възстановят финансовото състояние на кредитна институция и биха могли да засегнат съществуващите права на трети стари, включително мерки, свързани с възможност за временно преустановяване на плащания, спиране на изпълнителни действия или намаляване на вземанията; тези мерки включват прилагане на оздравителните инструменти и упражняване на оздравителните правомощия, предвидени в Директива XX/XX/ЕС;“

Член 107

Изменение на Директива 2002/47/ЕО

В член 7 от Директива 2002/47/ЕО се добавя следният параграф 1а:

„1а. Параграф 1 не се прилага по отношение на ограничение върху действието на разпоредба от споразумение за нетиране, което е наложено по силата на член 77 от Директива XX/XX/ЕС или от упражняването от оздравителния орган на правомощието за налагане на временно преустановяване в съответствие с член 63 от същата директива.

(*) ОВ L..., ..., стр. ...”

Член 108

Изменение на Директива 2004/25/ЕО

В член 4, параграф 5 от Директива 2004/25/ЕО се добавя следната трета алинея:

„Държавите членки гарантират, че член 5, параграф 1 от настоящата директива не се прилага при използване на оздравителни инструменти, правомощия и механизми, предвидени в дял IV от Директива XX/XX/ЕС на Европейския парламент и на Съвета(*)[Директива за възстановяването и оздравяването].

(*) ОВ L..., ..., стр. ...”

Член 109

Изменение на Директива 2005/56/ЕО

В член 3 на Директива 2005/56/ЕО се добавя следният параграф 4:

„(4) Държавите членки гарантират, че настоящата директива не се прилага по отношение на дружество или дружества, по отношение на които се прилагат оздравителни инструменти, правомощия и механизми, предвидени в дял IV от Директива XX/XX/ЕС на Европейския парламент и на Съвета(*)[Директива за възстановяването и оздравяването].

(*) ОВ L..., ..., стр. ...”

Член 110

Изменения на Директива 2007/36/ЕО

Директива 2007/36/ЕО се изменя както следва:

1. В член 1 се добавя следният параграф 4:

„4. Държавите членки гарантират, че настоящата директива не се прилага при използването на оздравителните инструменти, правомощия и механизми, предвидени в дял IV от Директива XX/XX/ЕС [Директива за възстановяването и оздравяването] на Европейския парламент и на Съвета(*)).

(*) ОВ L..., ..., стр. ...”

2. В член 5 се добавят следните параграфи 5 и 6:

„5. Държавите членки гарантират, че за целите на Директива XX/XX/ЕС [Директива за възстановяването и оздравяването] общото събрание на акционерите може да вземе решение с мнозинство от две трети от действително подадените гласове за свикване на общо събрание за вземане на решение за увеличение на капитала с по-кратко предизвестие от предвиденото по параграф 1 от настоящия член, при условие че това събрание се проведе в рамките на десет календарни дни от поканата за свикване и са изпълнени условията по член 23 или 24 от Директива XX/XX/ЕС (*предпоставки за ранна интервенция*), и ако увеличението на капитала е необходимо за предотвратяване на условията, налагащи оздравяване, посочени в член 27 от същата директива.

6. Член 6, параграфи 3 и 4 и член 7, параграф 3 не се прилагат за целите на параграф 5.”

Член 111

Изменение на Директива 2011/35/ЕС

В член 1 от Директива 2011/35/ЕС се добавя следният параграф 4:

„4. Държавите членки гарантират, че настоящата директива не се прилага за дружество или дружества, по отношение на които се прилагат оздравителни инструменти, правомощия и механизми, предвидени в дял IV от Директива XX/XX/ЕС на Европейския парламент и на Съвета(*) [Директива за възстановяването и оздравяването].

(*) ОВ L..., ..., стр. ...”

Изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010

Регламент (ЕС) № 1093/2010 се изменя, както следва:

7. В член 4, точка 2 се заменя със следното:

„(2) „компетентни органи“ означава:

- (i) компетентни органи по смисъла на директиви 2006/48/ЕО, 2006/49/ЕО и 2007/64/ЕО, както и посочените в Директива 2009/110/ЕО;
- (ii) по отношение на директиви 2002/65/ЕО и 2005/60/ЕО – органите, компетентни за осигуряване на спазването на изискванията на тези директиви от страна на кредитните и финансовите институции;
- (iii) по отношение на схемите за гарантиране на депозити – органите, които управляват схемите за гарантиране на депозити съгласно Директива 94/19/ЕО, или, когато дейността на схемите за гарантиране на депозити се управлява от частно дружество — публичният орган, отговарящ за надзора върху тези схеми съгласно посочената директива, както и
- (iv) по отношение на Директива .../...[Директива за възстановяването и оздравяването] оздравителните органи, както са определени в същата директива.

(*) ОВ L..., ..., стр. ...”

8. В член 39, параграф 6 се добавя следната втора алинея:

„За целите на действия в рамките на обхвата на Директива XX/XX/ЕС на Европейския парламент и на Съвета(*)[Директива за възстановяването и оздравяването] посоченият в параграф 1, буква б) член на Съвета на надзорните органи може, когато е целесъобразно, да бъде придружен от представител на оздравителните органи на всяка държава членка, като последният е без право на глас.”

(*) ОВ L..., ..., стр. ...”

ДЯЛ XI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 113

Оздравителен комитет към ЕБО

ЕБО създава постоянен вътрешен комитет съгласно член 41 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, който да подготвя решенията на ЕБО, предвидени в настоящата директива. В този вътрешен комитет влизат най-малко оздравителните органи, посочени в член 3 от настоящата директива.

За целите на настоящата директива ЕБО си сътрудничи с ЕОЦКП и ЕОЗППО в рамките на Съвместния комитет на европейските надзорни органи, създаден съгласно член 54 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 114

Преглед

Преди 1 юни 2018 г. Комисията прави преглед на цялостното прилагане на настоящата директива и оценява нуждата от изменения, по-специално:

- а) въз основа на доклада на ЕБО, изискван съгласно член 39, параграф 6 — нуждата от изменения за свеждане до минимум на различията на национално ниво. Докладът и всички придружаващи го предложения по целесъобразност се предават на Европейския парламент и на Съвета.
- б) въз основа на доклада на ЕБО, изискван съгласно член 4, параграф 3 — нуждата от изменения за свеждане до минимум на различията на национално ниво. Докладът и придружаващите го предложения, по целесъобразност, се предават на Европейския парламент и на Съвета.

Член 115

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват най-късно до 31 декември 2014 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Държавите членки прилагат посочените разпоредби от 1 януари 2015 г.

Държавите членки прилагат разпоредбите, приети за спазването на раздел 5, глава III, дял IV, считано най-късно от 1 януари 2018 г.

2. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.
3. Държавите членки съобщават на Комисията и на ЕБО текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 116

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 117

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

РАЗДЕЛ А

ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО СЛЕДВА ДА СЕ ВКЛЮЧИ В ПЛАНОВЕТЕ ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

Планът за възстановяване включва следната информация:

- (1) обобщение на най-важните елементи на плана, стратегически анализ и обобщение на общия потенциал за възстановяване;
- (2) обобщение на съществени промени в институцията от последно представения план за възстановяване;
- (3) план за комуникация и оповестяване, в който се очертават начините, по които дружеството възнамерява да управлява всякакви евентуални отрицателни реакции на пазара;
- (4) кръг от мерки, свързани с капитала и ликвидността, необходими за поддържане на операциите и финансирането на важните функции и стопански дейности на институцията;
- (5) оценка на графика за изпълнение на всеки съществен аспект от плана;
- (6) подробно описание на всяка съществена пречка пред ефективното и своевременно изпълнение на плана, включително анализ на въздействието върху останалата част от групата, клиенти и контрагенти;
- (7) идентифициране на важни функции,
- (8) подробно описание на процесите за определяне на стойността на основни стопански дейности, операции и активи на институцията и възможността за тяхната продажба;
- (9) подробно описание на това как планирането на възстановяването е интегрирано в структурата за корпоративно управление на институцията, както и политиките и процедурите, които регулират одобрението на плана за възстановяване и определят лицата в организацията, които носят отговорност за изготвяне и прилагане на плана;
- (10) процедури и мерки за запазване или възстановяване на собствения капитал на институцията;
- (11) договорености и мерки, които да гарантират, че институцията има адекватен достъп до източници на финансиране при извънредни ситуации, включително и потенциални източници на ликвидност; оценка на наличното обезпечение и оценка на възможността за прехвърляне на ликвидност между дружествата и стопанските дейности от групата, за да се гарантира, че тя може да продължи операциите си и да изпълни задълженията си при настъпване на падежа им;

- (12) процедури и мерки за намаляване на риска и ливъриджа;
- (13) процедури и мерки за реструктуриране на пасивите;
- (14) процедури и мерки за реструктуриране на стопански дейности;
- (15) процедури и мерки, необходими за поддържане на непрекъснат достъп до инфраструктурата на финансовите пазари;
- (16) процедури и мерки, необходими за поддържане на непрекъснатото функциониране на оперативните процеси на институцията, включително инфраструктурата и информационните технологии;
- (17) подготвителни процедури за улесняване на продажбата на активи или стопански дейности във срокове, подходящи за възстановяване на финансовата стабилност;
- (18) други действия или стратегии на ръководството за възстановяване на финансовата стабилност и очакваният финансов ефект от тези действия или стратегии;
- (19) подготвителни мерки, които институцията предприема, или планове, които следва да приложи, с цел улесняване на реализирането на плана за възстановяване, включително мерките, необходими за улесняване на своевременната рекапитализация на институцията.

ЧАСТ Б

ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО ОЗДРАВИТЕЛНИТЕ ОРГАНИ МОГАТ ДА ПОИСКАТ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ЗА ЦЕЛИТЕ НА ИЗГОТВЯНЕ И ПОДДЪРЖАНЕ НА ОЗДРАВИТЕЛНИ ПЛАНОВЕ

Оздравителните органи може да изискват от институциите да предоставят следната информация за целите на изготвяне и поддържане на оздравителните планове:

- (1) подробно описание на организационната структура на институцията, включително и списък с всички юридически лица;
- (2) идентификация на прекия акционер и процент на правата със и без право на глас на всяко юридическо лице;
- (3) местоположението, юрисдикцията на учредяване, лицензите и основното ръководство, свързани с всяко юридическо лице;
- (4) диаграма на важните операции и основните стопански дейности на институцията, включително и портфейли със съществени активи и задължения, свързани с тези операции, и стопански дейности с препратка към юридически лица;

- (5) подробно описание на компонентите на задълженията на институцията и задълженията на всичките ѝ юридически лица, разделени поне по вид и сума на краткосрочен и дългосрочен дълг, обезпечени, необезпечени и подчинени задължения;
- (6) подробности за допустимите задължения на институцията;
- (7) набелязване на процесите, необходими за определяне на кого институция е предоставила обезпечение, лицето, което е титуляр на обезпечението и юрисдикцията, в която се намира обезпечението;
- (8) описание на задбалансовите експозиции на институцията и нейните юридически лица, включително диаграма на важните ѝ операции и основните стопански дейности;
- (9) съществено хеджиране на институцията, включително диаграма на юридическото лице;
- (10) определяне на основните или повечето важни контрагенти на институцията, както и анализ на въздействието на несъстоятелността на основните контрагенти върху финансовото положение на институцията;
- (11) всяка система, на която институцията извършва съществени по брой или по стойност търговски операции, включително диаграма на юридическите лица, важните операции и основните стопански дейности на институцията;
- (12) всяка платежна или клирингова система или система за сетълмент, в която институцията членува пряко или косвено, включително диаграма на юридическите лица, важните операции и основните стопански дейности на институцията;
- (13) подробен списък и описание на ключовите информационни системи за управление, включително тези за управление на риска, за счетоводно, финансово и регулаторно докладване, използвани от институцията, включително диаграма на юридическите лица, важните операции и основните стопански дейности на институцията;
- (14) посочване на собствениците на системите по буква м), свързани с тях споразумения за ниво на обслужване и всякакви софтуер и системи или лицензи, включително диаграма на юридическите лица, критичните операции и основните стопански дейности;
- (15) посочване и диаграма на юридическите лица и взаимовръзките и взаимозависимостите между различните юридически лица като:
 - общи или взаимни служители, съоръжения и системи;
 - договорености за капитал, финансиране или ликвидност;
 - съществуващи или условни кредитни експозиции;

- споразумения за взаимни гаранции, договорености за взаимни обезпечения, разпоредби за едновременно неизпълнение и договорености за нетиране в различни филиали;
 - рискови прехвърляния и споразумения за огледални търговски операции;
 - договори за обслужване;
- (16) надзорен и оздравителен орган за всяко юридическо лице;
- (17) представител на висшето ръководство, отговарящ за оздравителния план на институцията, както и лицата, ако са различни, отговарящи за различните юридически лица, важни операции и основни стопански дейности;
- (18) описание на договореностите, които институцията е сключила, за да гарантира, че при оздравяване оздравителният орган ще разполага с цялата необходима информация, която оздравителният орган прецени за необходима за прилагането на оздравителните инструменти и правомощия;
- (19) всички споразумения, сключени от институциите и техните юридически лица с трети страни, чието прекратяване може да бъде задействано от решение на органите да приложат оздравителен инструмент, като се посочва дали последствията от прекратяването могат да засегнат прилагането на оздравителния инструмент.
- (20) описание на евентуални източници на ликвидност за подпомагане на оздравяването;
- (21) информация за тежести върху активи, ликвидни активи, задбалансови дейности, стратегии за хеджиране и счетоводни практики.

РАЗДЕЛ В

ВЪПРОСИ, КОИТО ОЗДРАВИТЕЛНИЯТ ОРГАН ТРЯБВА ДА РАЗГЛЕДА ПРИ ОЦЕНКАТА НА ВЪЗМОЖНОСТТА ЗА УСПЕШНО ОЗДРАВЯВАНЕ НА ДАДЕНА ИНСТИТУЦИЯ

Когато се оценява възможността за успешно оздравяване на институцията, оздравителният орган преценява следното:

- (1) Степента, в която институцията или групата могат да обвържат основни стопански дейности и важни операции с определени юридически лица.
- (2) Степента, в която са хармонизирани юридическите и корпоративните структури, свързани с основните стопански дейности и важните операции.
- (3) Степента, в която са налице договорености за предоставяне на основен персонал, инфраструктура, финансиране, ликвидност и капитал в подкрепа и за поддържането на основните стопански дейности и важни операции.

- (4) Степента, в която споразуменията за обслужване, които институцията или групата поддържат, могат да бъдат напълно приведени в сила в случай на оздравяване на институцията или групата.
- (5) Степента, в която структурата за управление на институцията или групата е подходяща, за да се осигури и управлява спазването на вътрешната политика на институцията или групата по отношение на нейните споразумения за обслужване.
- (6) Степента, в която институцията или групата разполага с процес за прехвърляне на трети страни на услугите, предоставяни по силата на споразумения за обслужване, в случай на обособяване на важни функции или основни стопански дейности.
- (7) Степента, в която съществуват планове за извънредни ситуации за осигуряването на непрекъснатост на достъпа до платежни системи и системи за сетълмент.
- (8) Адекватност на информационните системи за управление при гарантиране, че оздравителните органи имат възможност да съберат точна и пълна информация относно основните стопански дейности и важните операции с цел улесняване на бързия процес на вземане на решения.
- (9) Капацитета на информационните системи за управление да предоставят по всяко време, дори и при бързо променящи се условия информация, която е от съществено значение за ефективното оздравяване на институцията или групата.
- (10) Степента, в която институцията или групата е тествала своите информационни системи за управление при сценарии за сътресения, дефинирани от оздравителния орган.
- (11) Степента, в която институцията или групата може да осигури непрекъснатост на своите информационни системи за управление както за засегнатата институция, така и за новата институция, в случай че важните операции и основни стопански дейности са отделени от останалите операции и стопански дейности.
- (12) Степента, в която институцията или групата са установили адекватни процеси, за да гарантират, че на оздравителните органи е предоставена информацията, необходима за определяне на вложителите и сумите, гарантирани от схемите за гарантиране на депозитите;
- (13) Когато групата използва вътрешногрупови гаранции, степента, в която тези гаранции се предоставят при пазарни условия, и доколко са стабилни системите за управление на риска по отношение на тези гаранции.
- (14) Когато групата извършва огледални трансакции, доколко те се извършват при пазарни условия и доколко са стабилни системите за управление на риска по отношение на тези сделки.

- (15) Степента, в която използването на вътрешногрупови гаранции или огледални счетоводни трансакции повишава разпространението на проблема в цялата група.
- (16) Степента, в която правната структура на групата пречи на прилагането на оздравителни инструменти поради броя на юридическите лица, сложността на структурата на групата или трудностите стопанските дейности да бъдат отнесени към определени дружества от групата.
- (17) Размерът или съотношението на допустимите задължения на институцията.
- (18) Когато оценката включва холдинг със смесена дейност, степента, до която оздравяването на дружествата от групата, които са институции или финансови институции, може да има отрицателно въздействие върху нефинансовата част от групата.
- (19) Наличието и сигурността на договори за обслужване
- (20) Дали органите на трета държава разполагат с оздравителните инструменти, необходими за подпомагане на оздравителните действия на оздравителните органи от Съюза, и обхвата на координираното действие между органите на Съюза и на третата държава.
- (21) Степента, до която е възможно да се използват оздравителни инструменти по начин, който отговаря на оздравителните цели, като се има предвид наличните инструменти и структурата на институцията.
- (22) Степента, до която структурата на групата позволява на оздравителните органи да оздравят цялата група или едно или повече от нейните дружества, без да предизвиква пряко или непряко значително отрицателно въздействие върху финансовата система, върху доверието в пазара или икономиката и с цел да се постигне максимална стойност за цялата група.
- (23) Механизмите и средствата, чрез които оздравяването би могло да бъде улеснено в случай на групи, които имат дъщерни дружества, установени в различни юрисдикции.
- (24) Надеждността на използването на оздравителни инструменти по начин, който постига оздравителните цели, отчитайки евентуалното въздействие върху кредиторите, контрагентите, клиентите и служителите и евентуални действия, които органите на трета държава могат да предприемат.
- (25) Въздействието на оздравяването на институцията върху финансовата система и доверието във финансовия пазар може да бъде добре оценено.
- (26) Оздравяването на институцията би могло да окаже значително пряко или непряко отрицателно въздействие върху финансовата система, доверието в пазара и икономиката.
- (27) Разпространяване на проблемите към другите финансови институции или финансови пазари може да се ограничи чрез прилагането на оздравителните инструменти и правомощия.

- (28) Оздравяването на институцията би могло да има съществен ефект върху работата на разплащателните системи и системите за сетълмент.

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- 1.1. Наименование на предложението
- 1.2. Съответни области на политиката в структурата на УД/БД
- 1.3. Естество на предложението
- 1.4. Цели
- 1.5. Обосновка на предложението
- 1.6. Срок на действие и финансово отражение
- 1.7. Предвидени методи на управление

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

- 2.1. Правила за мониторинг и докладване
- 2.2. Система за управление и контрол
- 2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- 3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове
- 3.2. Очаквано отражение върху разходите
 - 3.2.1. *Обобщение на очакваното отражение върху разходите*
 - 3.2.2. *Очаквано отражение върху бюджетните кредити за оперативни разходи*
 - 3.2.3. *Очаквано отражение върху бюджетните кредити за административни разходи*
 - 3.2.4. *Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка*
 - 3.2.5. *Участие на трети държави във финансирането*
- 3.3. Очаквано отражение върху приходите

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Наименование на предложението

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за създаване на рамка за възстановяване и оздравяване на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на директиви 77/91/ЕИО, 82/891/ЕО, 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕС, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО и 2011/35/ЕС на Съвета и на Регламент (ЕС) № 1093/2011

1.2. Съответни области на политиката в структурата на УД/БД⁴⁰

Вътрешен пазар — Финансови пазари

1.3. Естество на предложението

☒ Предложението е за **ново действие**.

☐ Предложението/инициативата е във връзка с **нова дейност след пилотен проект/подготвителна дейност⁴¹**

☐ Предложението/инициативата е във връзка с **продължаване на съществуваща дейност**

☐ Предложението/инициативата е във връзка с **дейност, пренасочена към нова дейност**

1.4. Цели

1.4.1. Многогодишни стратегически цели на Комисията, за чието изпълнение е предназначено предложението/инициативата

- поддържане на финансовата стабилност и доверието в банките, гарантиране на продължаването на важните финансови услуги, предотвратяване на разпространяването на проблемите;
- свеждане до минимум на разходите за обществото като цяло и по-специално за данъкоплатците, защита на вложителите и намаляване на моралния риск;
- засилване на вътрешния пазар за банкови услуги, като същевременно се запазват равнопоставени условия за извършване на дейност (т.е. всички участници се конкурират при едни и същи условия на финансовите пазари на ЕС).

⁴⁰

АВМ: управление по дейности; БД: бюджетиране по дейности.

⁴¹

Съгласно член 49, параграф 6, буква а) или б) от Финансовия регламент.

1.4.2. Конкретни цели и съответни дейности във връзка с УД/БД

Конкретни цели:

С оглед на посочените по-горе общи цели бяха заложили следните конкретни цели:

Подготовка и превенция:

- повишаване на готовността на надзорните органи и банките при кризисни ситуации и
- подобряване на вероятността за успешно оздравяване на всички банки.

Ранна интервенция:

- подобряване на механизмите за ранна интервенция от страна на надзорните органи

Оздравяване на банки:

- осигуряване на навременното и решително оздравяване на банките
- осигуряване на правна сигурност за оздравяването на банки

Трансгранично управление на кризи

- засилване на успешното сътрудничество на органите при трансгранично оздравяване

Финансиране

- гарантиране, че средства от частни източници са на разположение за финансиране на оздравяването на банки в несъстоятелност

1.4.3. Очаквани резултати и отражение

Да се посочи въздействието, което предложението/инициативата следва да окаже по отношение на бенефициерите/ целевите групи.

Предложената рамка на Съюза за управление на кризи има за цел да заздравя допълнително финансовата стабилност, да намали моралния риск и да защити вложителите, важните банкови услуги и парите на данькоплатците. В допълнение тя се стреми да защити и доразвие вътрешния пазар за финансовите институции.

Ползите от рамката произтичат първо от очакваното намаляване на вероятността от банкова криза, която да обхване цялата система, и предотвратяване на спада в БВП вследствие на банкова криза. Второ, рамката за оздравяване на банките има за цел да намали възможността парите на данькоплатците да бъдат използвани отново за спасяване на банки при евентуална бъдеща криза. Разходите от банковите кризи, ако такива настъпят, следва да се поемат първо от собствениците на капитала и дълга на

банките. В резултат на това разходите за финансиране на дълга на държавите членки също следва да намалее, поради отпадането на изричната държавна гаранция за банковия дълг.

1.4.4. Показатели за резултатите и за отражението

Да се посочат показателите, които позволяват да се проследи изпълнението на предложението/инициативата.

Тъй като банковите фалити не могат да се предсказват, но биха могли да бъдат предотвратени, функционирането на оздравяването на банките не може да се наблюдава редовно въз основа на действителни случаи на банкови фалити. Някои от мерките обаче биха могли да се наблюдават, като се използват следните показатели

- броят на създадените оздравителни колегии;
- броят на плановете за възстановяване и оздравителните плановете, представени и одобрени от оздравителните органи и оздравителните колегии;
- броят на случаите, при които оздравителните органи са изискали промени в работата на банките (и банковите групи);
- броят на сключените споразумения за вътрешногрупово финансиране;
- броят на банките, за които се изисква минимален капацитет за поемане на загуби (капитал + дълг, който може да бъде обезценен или преобразуван);
- общият капацитет на банките в държавите членки и в Съюза да поемат загуби;
- броят на банките в оздравителен режим;
- броят на случаите, в които се прилагат различни оздравителни инструменти и правомощия (напр. продажба на стопанска дейности, мостова институция, рекапитализация чрез вътрешни източници);
- разходи за оздравяване на банките за всяка държава членка поотделно и общо за ЕС (в млн. EUR) (разходите включват разходи за обезценяване на дълга, рекапитализация, вноски в схемите за гарантиране на депозити/оздравителните фондове, други разходи).

Заинтересованите страни предлагат и подкрепят участието на ЕБО във всички фази на рамката за възстановяване и оздравяване на банките, въпреки че правната база, регулираща дейността на ЕБО, понастоящем не му възлага компетенции в оздравителния процес. Въз основа на участието си ЕБО би могъл да изпълнява задачи по наблюдението. Транспонирането на всяко ново законодателство на Съюза ще се наблюдава съгласно Договора за функционирането на Европейския съюз.

1.5. Обосновка на предложението

1.5.1. *Нужди, които трябва да бъдат задоволени в краткосрочен или дългосрочен план*

Финансовата криза подложи на тежко изпитание способността на властите да се справят с проблемите в банковите институции. Финансовите пазар в Съюза са станали толкова взаимнообвързани, че сътресенията на национално равнище бързо могат да се прехвърлят върху дружества и пазари в други държави членки.

На международно равнище лидерите на държавите от Г-20 призоваха за „преразглеждане на ликвидационните режими и законите за несъстоятелност с оглед на опита от близкото минало, за да се гарантира, че те способстват за организираното съкращаване на дейността на големи трансгранични институции.“⁴² На срещата на високо равнище в Питсбърг на 25 септември 2009 г. те поеа ангажимент за съвместни действия за „...създаване на по-мощни инструменти за търсене на отговорност от големите световни компании за рисковете, които те предприемат“, и по-конкретно за „разработване на инструменти и рамки за разрешаване на проблемите за ефективното възстановяване на финансови групи с цел подпомагане на смекчаването на последствията от фалитите на финансови институции и намаляване на моралния риск в бъдеще“.

През ноември 2010 г. в Сеул⁴³ страните от Г-20 одобриха доклада на Съвета за финансова стабилност, в който се препоръчва „всички юрисдикции да предприемат необходимите правни реформи, за да осигурят оздравителен режим, който ще направи възможно оздравяването на всяка финансова институция, без разходите за оказаната подкрепа за несъстоятелност да остават за данъкоплатеца, като по този начин се защитават важни икономически функции посредством механизми, които способстват акционерите и кредиторите с обезпечени и необезпечени вземания да поемат загубите в зависимост от тяхното приоритетно подкреждане“.

През октомври 2011 Съветът за финансова стабилност (СФС) прие Основни показатели за ефективни оздравителни режими за финансовите институции („Основни показатели“⁴⁴), в които се определят основните компоненти, които според СФС са необходими за ефективността на оздравителния режим. Тяхното прилагане следва да позволи на органите да оздравяват финансовите институции по надлежния ред без разходите за оказаната подкрепа за несъстоятелност да бъдат прехвърляни на данъкоплатеца, като по този начин се защитават важни икономически функции.

1.5.2. *Добавена стойност от участието на Съюза*

По силата на принципа на субсидиарност, заложен в член 5.3 от ДФЕС, в областите, които не попадат в неговата изключителна компетентност, Съюзът действа само когато и доколкото целите на предвиденото действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, както на централно, така и на регионално и

⁴² Декларация на лидерите на страните от Г-20 от срещата на високо равнище за финансовите пазари и световната икономика, април 2009 г.

⁴³ „Намаляване на моралния риск, свързан с финансови институции от системно значение“
http://www.financialstabilityboard.org/press/pr_101111a.pdf

⁴⁴ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

местно равнище, а поради обхвата или последиците от предвиденото действие могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза.

Единствено действие на равнището на Съюза може да гарантира, че държавите членки използват взаимно съвместими мерки за справяне с банки в несъстоятелност. Въпреки че банковият сектор в Съюза е силно взаимнообвързан, системите за разрешаване на банкови кризи се определят на национално ниво. Понастоящем в много от националните системи властите не разполагат с необходимите правомощия да ликвидират финансови институции по надлежен ред, като същевременно запазят важните за финансовата система услуги без да се налага данъкоплатците да поемат свързаните с това разходи. Различията в националните законодателства са лоша предпоставка за успешно разрешаване на кризи от трансгранично естество, а договореностите за сътрудничество с приемащата държава са недостатъчни.

Ограничените варианти за оздравяване засилват моралния риск и създават очаквания, че при евентуални трудности големите многофункционални и взаимосвързани банки отново биха имали нужда от държавна финансова помощ. Ясно е, че в условията на взаимосвързан пазар държавите членки не могат да изградят ефективна рамка за възстановяване и оздравяване, поради което това трябва да бъде направено на равнището на Съюза.

По силата на принципа на пропорционалността съдържанието и формата на действията на Съюза не трябва да надхвърлят необходимото за постигане на целите на договорите.

Настоящото предложение цели запазване на финансовата стабилност и доверието в банките, минимизиране на загубите за данъкоплатците и засилване на вътрешния пазар за банковите услуги, като междувременно се поддържат равнопоставени условия за извършване на дейност. Това изисква сближаване на националните закони, за да се предостави на властите постоянен набор от инструменти за управление на кризи и за оздравяване. Това може да бъде постигнато единствено с действие на равнището на Съюза.

Разпоредбите не надхвърлят необходимото за постигане на целите. Упражняването на предложените правомощия може да доведе до ограничения на правото на собственост, които според тълкуването на Европейския съд за човешките права не нарушават Хартата на основните права. Тези ограничения се свеждат само до необходимото, за да се постигне цел от обществен интерес — по-специално запазване на финансовата стабилност в Съюза.

Оздравяването е тясно свързано с области на националното право като несъстоятелност и имуществено право, които не са хармонизирани. Следователно директива е подходящият правен инструмент, тъй като е необходимо разпоредбите да бъдат транспонирани, за да се гарантира, че рамката се прилага по начин, който води до постигане на набелязаната цел, като същевременно се отчитат особеностите на съответното национално законодателство.

1.5.3. Изводи от подобен опит в миналото

Не се прилага

1.5.4. Съгласуваност и евентуална синергия с други актове

Рамката за управление на криза е тясно свързана със **схемата за гарантиране на депозитите** в Съюза. Изменението на въпросната Директива 94/19/ЕО в момента се обсъжда в Съвета и Парламента. Синергията между средствата в схемите за гарантиране на депозитите и мерките за банковото оздравяване е голяма, особено по отношение на финансирането. Когато се приеме оздравителна рамка, която спира разпространяването на проблемите, средствата от схемите за гарантиране на депозитите ще бъдат използвани само за няколко банки, които фалират в началото. И обратно, ако няма оздравителни мерки и проблемите са разпространят във финансовата система, сумите, които държавите членки ще трябва да се изплатят от схемата за гарантиране на депозитите, са значително по-големи.

Предложението е свързано и с **Директивата за капиталовите изисквания (ДКИ)**, в която се определят изискванията за банки и инвестиционни посредници. Последните изменения на ДКИ имат за цел да увеличат количеството и качеството на капитала, с който банките трябва да разполагат, така че да могат в действителност да посрещнат евентуални загуби. Новите изисквания за ликвидността имат за цел да гарантират, че банките остават ликвидни, дори при сътресения на пазара и че структурират задълженията си по начин, който ще осигури бъдеща стабилност. Всички тези мерки ще повишат сигурността на банковия сектор и ще намалят шансовете за банкови фалити и нуждата от публична интервенция. Въпреки всички тези мерки, бъдещи банкови фалити не могат да бъдат изключени. Затова трябва да бъде изработена допълнителна правна рамка (възстановяване и оздравяване на банки), която гарантира запазване на финансовата стабилност дори при лоши сценарии.

1.6. Срок на действие и финансово отражение

☐ Предложение/инициатива с **ограничен срок на действие**

– ☐ Предложение/инициатива в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ

– ☐ Финансово отражение от ГГГГ до ГГГГ

☒ Предложение с **неограничена продължителност**.

– Изпълнение с период на започване на дейност от 2013 до 2015 г.,

– последван от функциониране с пълен капацитет.

1.7. Предвидени методи на управление⁴⁵

☐ Пряко централизирано управление от Комисията

☐ Непряко централизирано управление чрез делегиране на задачи по изпълнението на:

- ☐ изпълнителни агенции
- ☒ органи, създадени от Общностите⁴⁶
- ☐ национални органи от публичния сектор/организации, предоставящи обществени услуги
- ☐ лица, натоварени с изпълнението на специфични дейности по силата на дял V от Договора за Европейския съюз и посочени в съответния основен акт по смисъла на член 49 от Финансовия регламент

☐ Споделено управление с държавите членки

☐ Децентрализирано управление с трети държави

☐ Съвместно управление с международни организации (*да се уточни*)

Ако е посочен повече от един метод на управление, пояснете в частта „Забележки“.

Забележки

-

⁴⁵ За подробности за моделите на управление и позовавания на Финансовия регламент виж намеренеDetails of management modes and references to the Financial Regulation may be found on the уебстраницата „Бюджет”: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁶ Посочени в член 185 от Финансовия регламент.

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

2.1. Правила за мониторинг и докладване

Да се посочат честотата и условията.

Съгласно член 81 от Регламента за създаването на Европейския банков орган (ЕБО) до 2 януари 2014 г. и на всеки три години след това Комисията публикува общ доклад относно натрупания в резултат на дейността на органа опит. За целта Комисията публикува общ доклад, който се изпраща на Европейския парламент и на Съвета.

2.2. Система за управление и контрол

2.2.1. Установени рискове

По отношение на правното, икономическото и ефективно използване на бюджетните кредити, свързани с предложението, се очаква, че предложението няма да породи нови рискове, които не биха били покрити понастоящем от действащата рамка на ЕБО за вътрешен контрол.

2.2.2. Предвидени методи на контрол

-

2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

Да се посочат съществуващите или планираните мерки за превенция и защита.

За целите на борбата с измамите, корупцията и други незаконни дейности разпоредбите на Регламент (ЕО, Евратом) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), се прилагат без никакви ограничения по отношение на ЕБО.

ЕБО се присъединява към Междуетаблицуционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания от страна на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) и незабавно приема подходящи разпоредби за целия персонал на ЕБО.

В решенията относно финансирането, както и в споразуменията и произтичащите от тях инструменти за прилагане изрично се предвижда, че Сметната палата и OLAF могат да извършват при необходимост проверки на място на бенефициерите на финансирането, отпускано от ЕБО, и на служителите, отговарящи за разпределението му.

В член 64 и 65 от Регламента за създаване на Европейския банков орган (ЕБО) са определени разпоредбите относно изпълнението и контрола върху бюджета на ЕБО и действащите финансови правила.

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове

- Съществуващи разходни бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид на разходите	Вноска			
	Номер [Описание.....]	Многогод./ едногод. (47)	от държави от ЕАСТ ⁴⁸	от държави кандидатки и ⁴⁹	от трети държави	по смисъла на член 18, параграф 1, буква аа) от Финансовия регламент
	12.0402.01 ЕБО – субсидии по дялове 1, 2 и 3	Разлика	Да	Не	Не	Не

- Поискани нови бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид на разходите	Вноска			
	Номер [Ред.....]	Многогод./ едногод.	от държави от ЕАСТ	от държави кандидатки и	от трети държави	по смисъла на член 18, параграф 1, буква аа) от Финансовия регламент
	[XX.YY.YY.YY]		ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ

⁴⁷ Diff. = Differentiated appropriations / Non-diff. = Non-Differentiated Appropriations

⁴⁸ ЕАСТ: Европейска асоциация за свободна търговия.

⁴⁹ Държави кандидатки и, ако е приложимо, държави потенциални кандидатки от Западните Балкани.

3.2. Очаквано отражение върху разходите

3.2.1. Обобщение на очакваното отражение върху разходите

млн. EUR (до 3-тия знак след десетичната запетая)

Инициатива от многогодишната финансова рамка:	1A	Конкурентоспособност за растеж и заетост
---	----	--

ГД: „Вътрешен пазар и услуги“			Година 2013 ⁵⁰	Година 2014	Година 2015					ОБЩО
• Бюджетни кредити за оперативни разходи										
12.0402.01	Поети задължения	(1)	0	1 080	999					1 516
	Плащания	(2)	0	1 080	999					1 516
Бюджетните кредити за административни разходи, Финансирани от приходи от такси										
Номер на бюджетния ред		(3)								
ОБЩО бюджетни кредити за ГД „Вътрешен пазар и услуги“	Поети задължения	=1+1a +3	0	1 080	999					1 516
	Плащания	=2+2a +3	0	1 080	999					1 516
• ОБЩО бюджетни кредити за оперативни разходи	Поети задължения	(4)	0	1 080	999					1 516
	Плащания	(5)	0	1 080	999					1 516
• Бюджетните кредити за административни разходи,			(6)							

⁵⁰ Година N е годината, през която започва да се осъществява предложението/инициативата.

финансирани от приходи от такси									
ОБЩО бюджетни кредити ФУНКЦИЯ 1А от многогодишната финансова рамка	Поети задължения	=4+ 6	0	1 080	999				1 516
	Плащания	=5+ 6	0	1 080	999				1 516

Забележки

млн. EUR (до 3-тия знак след десетичната запетая)

		Година 2013 ⁵¹	Година 2014	Година 2015					ОБЩО
ОБЩО бюджетни кредити по редове 1—5 от многогодишната финансова рамка	Поети задължения	0	1 080	999					1 516
	Плащания	0	1 080	999					1 516

⁵¹

Година N е годината, през която започва да се осъществява предложението/инициативата.

3.2.2. Очаквано отражение върху бюджетните кредити за оперативни разходи

- ☐ Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи
- ☒ Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи съгласно обяснението по-долу:

Да се посочат целите и резултатите ↓			Година 2012		Година 2013		Година 2014		Година 2015		ОБЩО	
	Вид ⁵²	Среден разход	Резул тат	Общо разход и	Резул тат	Общо разход и	Резултат	Общ о разхо ди	Резул тат	Общо разход и	Резул тат	Общо разход и
1. Цели за подготовка и превенция												
— повишаване на готовността на надзорните органи и банките при кризисни ситуации и												
— подобряване на вероятността за успешно оздравяване на всички банки.												
Брой на техническите стандарти и насоки	цифров		0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
Междинен сбор за конкретна цел № 1			0	0	60	0	0	517	1	200	12	717
2. Цел за ранна интервенция:												

⁵² Резултатите са продуктите и услугите, които ще бъдат доставени (напр. брой финансирани обмени на учащи се, дължина на построените пътища в километри и т.н.).

Да се посочат целите и резултатите ⇓			Година 2012		Година 2013		Година 2014		Година 2015		ОБЩО	
	Вид ⁵²	Среден разход	Резул тат	Общо разход и	Резул тат	Общо разход и	Резултат	Общ о разхо ди	Резул тат	Общо разход и	Резул тат	Общо разход и
– подобряване на механизмите за ранна интервенция от страна на надзорните органи												
Брой на техническите стандарти и насоки	цифров		0	0	0	0	01	47	0	0	1	47
Междинен сбор за конкретна цел № 2				0		0	1	47	0	0	1	47
3. Цели на оздравяване на банки												
– осигуряване на навременното и решително оздравяване на банките												
– осигуряване на правна сигурност за оздравяването на банки												
Брой на техническите стандарти и насоки	цифров		0	0	0	0	10	470	4	799	14	1 269
Междинен сбор за конкретна цел № 3				0	0	0	10	470	4	799	14	1 269
4. Цел на трансграничното управление на кризи засилване на успешното сътрудничество между органите при трансгранично оздравяване												
Брой на техническите стандарти и насоки			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47
Междинен сбор за конкретна цел № 4			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47

Да се посочат целите и резултатите ↓			Година 2012		Година 2013		Година 2014		Година 2015		ОБЩО	
	Вид ⁵²	Среден разход	Резул тат	Общо разход и	Резул тат	Общо разход и	Резултат	Общ о разхо ди	Резул тат	Общо разход и	Резул тат	Общо разход и
ОБЩО РАЗХОДИ ⁵³				0		0	23	1,081	5	999	28	2,080

3.3. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове

- Съществуващи разходни бюджетни редове

не се прилага

- Поискани нови бюджетни редове

не се прилага

Очаквано отражение върху бюджетните кредити за административни разходи

3.3.1.1. Обобщение

- ☒ Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за административни разходи

⁵³ Разпределените за различни цели бюджетни кредити включват и режийни разходи, които са пропорционални на преките разходи за персонал.

- ☐ Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за административни разходи съгласно обяснението по-долу:

3.3.1.2. Очаквани нужди от човешки ресурси

- ☒ Предложението не налага използване на човешки ресурси
- ☐ Предложението/инициативата налага използване на човешки ресурси съгласно обяснението по-долу:

Коментар:

Няма да бъдат необходими допълнителни човешки и административни ресурси в ГД „Вътрешен пазар и услуги“ в резултат на предложението.

3.3.2. *Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка*

- ☒ Предложението е съвместимо с настоящата многогодишна финансова рамка.
- ☐ Предложението/инициативата налага препрограмиране на съответната функция от многогодишната финансова рамка.
- ☐ Предложението налага да се използва инструментът за гъвкавост или да се преразгледа многогодишната финансова рамка⁵⁴.

3.3.3. *Участие на трети страни във финансирането*

- ☐ Предложението/инициативата не предвижда съфинансиране от трети държави
- ☒ Предложението предвижда съфинансиране съгласно приведените по-долу разчетни данни:

Бюджетни кредити в млн. EUR (до 3-тия знак след десетичната запетая)

⁵⁴

Вж. точки 19 и 24 от Междунституционалното споразумение.

	Година 2013	Година 2014	Година 2015				Общо
<i>Вноска на държава членка (60 % от общите разходи)</i>	0	1 620	1 498				3 119

3.4. Очаквано отражение върху приходите

- ☒ Предложението/инициативата няма финансово отражение върху приходите.
- ☐ Предложението/инициативата има следното финансово отражение:
 - ☐ върху собствените ресурси
 - ☐ върху разните приходи

Приложение към Законодателната финансова обосновка за предложението за Директива на Европейския парламент и на Съвета за създаване на рамка за възстановяване и оздравяване на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на директиви 77/91/ЕИО, 82/891/ЕО, 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО и 2011/35/ЕС и на Регламент (ЕС) № 1093/2010

Разходите, свързани със задачите, които трябва да изпълнява ЕБО, се изчисляват по отношение на разходите за персонал (дял 1), но също и за дял 2.

Предполага се, че директивата ще влезе в сила между юни и декември 2013 г. ЕБО изработва техническите стандарти 12 месеца след датата на влизане в сила, следователно се очаква работата да започне най-рано през януари 2014 г. Изчислено е, че ще е необходим допълнителен персонал за изработване на **23 технически стандарти и 5 насоки**, включително свързаните с това дейности на ЕБО по признаване на оздравителните процедури на трети държави, за довършване на незадължителните рамкови споразумения за сътрудничество с трети държави, както и за текуща работа по наблюдение, участие в колегии и осъществяване на задължително посредничество. В предложението на Комисията са включени дългосрочни задачи на ЕБО, които налагат откриването на 5 допълнителни длъжности (временно наети лица), считано от 2014 г. Освен това се предвижда 11 командировани национални експерти (КНЕ) да изпълняват временни задачи за ограничен период от време през 2014 и 2015 г.

Други допускания:

- Коефициентът за приравняване на заплатите за Лондон е 1,28,
- Поради сложността на техническите стандарти, насоките и свързаното със изпълнението на задачите натоварване, както е обяснено по-горе, се предполага, че един технически стандарт/насока ще изисква средно 1,15 човекогодина. Затова изработването на 23 технически стандарта и 5 насоки ще изисква 32 човекогодина за 2014 и 2015 г.
- разходите за обучение се оценяват на 1 000 EUR на служител на ПРВ за година;
- разходите за командировки се оценяват на 10 000 EUR въз основа на проектобюджета за 2012 г. за командировки на служител;
- Разходите за набиране на персонал (за пътни, квартирни, медицински прегледи, надбавки за настаняване и други надбавки, разходи по преместване и т.н.) се оценяват на 12 700 EUR въз основа на проектобюджета за 2012 г. за наемане на нов служител.

Методът на изчисляване на увеличението на необходимия бюджет за следващите три години е представен по-подробно в таблицата по-долу.

Вид разход	Изчисление	Сума в млн. EUR			
		2013	2014	2015	Общо
Дял I: Разходи за персонал					
<i>11 Заплати и надбавки</i>					
от които за временно наети лица	=5*127*1,28	0	813	813	1 626
от които за КНЕ	=11*73*1,28	0	1 028	1 028	2 056
от които за договорно наети лица		0	0	0	0
<i>12 Разходи за набиране на персонал</i>	=16*12,7	0	203	0	203
<i>13 Разходи за командировки</i>	=16*10	0	160	160	320
<i>15 Обучение</i>	=16*1	0	16	16	32
Общо дял I: Разходи за персонал		0	2 220	2 017	4 237
Дял 2: Разходи за инфраструктура и оперативни разходи	=16*30	0	480	480	960

Дял 3: Оперативни разходи		0	0	0	0
Общо		0	2 700	2 497	5 197
От които вноски на Общността (40 %)		0	1 080	999	2 078
От които вноски на държавите членки (60 %)		0	1 620	1 498	3 119

Следната таблица представя предложеното щатно разписание за петте позиции на временно наети лица:

Функционална група и степен	Временни длъжности
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	2
Общо AD	5